

Europeiska unionens officiella tidning

L 238

Svensk utgåva

Lagstiftning

sextiofjärde årgången

6 juli 2021

Innehållsförteckning

II Icke-lagstiftningsakter

FÖRORDNINGAR

- ★ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2021/1096 av den 21 april 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 vad gäller märkningsbestämmelser för blends 1
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1097 av den 1 juli 2021 om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för ett namn som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ("Garbanzo de Fuentesauco" [SGB]) 4
- ★ Kommissionens förordning (EU) 2021/1098 av den 2 juli 2021 om ändring av bilagorna II, III och IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller gränsvärden för 24-epibrassinolid, lökextrakt *Allium cepa* L., cyflumetofen, fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguaiakolat, natrium-o-nitrofenolat och natrium-p-nitrofenolat i eller på vissa produkter ⁽¹⁾ ... 5
- ★ Kommissionens förordning (EU) 2021/1099 av den 5 juli 2021 om ändring av bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter ⁽¹⁾ 29
- ★ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/1100 av den 5 juli 2021 om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Turkiet 32

BESLUT

- ★ Rådets beslut (EU) 2021/1101 av den 20 maj 2021 om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid Världshälsoförsamlingens sjuttiofjärde möte 79

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

- ★ Rådets beslut (EU) 2021/1102 av den 28 juni 2021 om en begäran till kommissionen att lägga fram en studie om unionens situation och alternativ i fråga om införsel, utvärdering, produktion, utsläppande på marknaden och användning av biologiska bekämpningsmedel som är ryggradslösa djur inom unionens territorium, och ett förslag, om så är lämpligt med hänsyn till resultaten av studien 81
- ★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/1103 av den 5 juli 2021 om erkännande av Brasiliens rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som ingås av brasilianska institut som står under tillsyn av Brasiliens centralbank som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾ 84
- ★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/1104 av den 5 juli 2021 om erkännande av Kanadas rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som står under tillsyn av Office of the Superintendent of Financial Institutions som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾ 89
- ★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/1105 av den 5 juli 2021 om erkännande av Singapores rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som står under tillsyn av Singapores penningpolitiska myndighet som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾ 94
- ★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/1106 av den 5 juli 2021 om erkännande av Australiens rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som står under tillsyn av Australiens tillsynsmyndighet som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾ 99
- ★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/1107 av den 5 juli 2021 om erkännande av Hongkongs rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som står under tillsyn av Hongkongs penningpolitiska myndighet som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾ 104
- ★ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2021/1108 av den 5 juli 2021 om erkännande av Förenta staternas rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som övervakas av Board of Governors of the Federal Reserve System, Office of the Comptroller of the Currency, Federal Deposit Insurance Corporation, Farm Credit Administration och Federal Housing Finance Agency som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾ 109

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES.

II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2021/1096

av den 21 april 2021

om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 vad gäller märkningsbestämmelser för blends

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/787 av den 17 april 2019 om definition, beskrivning, presentation och märkning av spritdrycker, användning av namn på spritdrycker i presentationen och märkningen av andra livsmedel, skydd av geografiska beteckningar för spritdrycker, användning av jordbruksalkohol och destillat av jordbruksprodukter i alkoholhaltiga drycker samt om upphävande av förordning (EG) nr 110/2008⁽¹⁾, särskilt artikel 50.3, och

av följande skäl:

- (1) Genom förordning (EU) 2019/787 ändrades i stor utsträckning ordalydelsen för vissa bestämmelser om framställning och märkning av spritdrycker och livsmedel som framställs genom användning av spritdrycker som ingredienser.
- (2) Detta gäller särskilt artikel 13.3 i förordning (EU) 2019/787, genom vilken märkningsbestämmelserna utvidgades för blandningar som används för att framställa spritdrycker som inte uppfyller kraven på någon kategori av spritdrycker till blends som framställs genom att kombinera spritdrycker som tillhör olika geografiska beteckningar eller genom att kombinera spritdrycker som tillhör en geografisk beteckning med spritdrycker som inte tillhör någon geografisk beteckning.
- (3) Enligt artikel 13.3 i förordning (EU) 2019/787 får följaktligen de föreskrivna beteckningar som anges i de kategorier av spritdrycker som anges i bilaga I till den förordningen eller geografiska beteckningar för spritdrycker endast anges i en förteckning över alkoholingredienser som anges i samma synfält som den föreskrivna beteckningen för spritdrycken. Detta innebär att en blend som omfattas av den bestämmelsen inte får använda sin kategori av spritdrycker som föreskriven beteckning. Det enda undantag som föreskrivs i den artikeln är blends gjorda av spritdrycker som tillhör samma geografiska beteckning eller blends i vilka ingen av spritdryckerna tillhör en geografisk beteckning. Dessa blends får följaktligen använda respektive kategori av spritdrycker som geografisk beteckning i beskrivning, presentation och märkning.
- (4) I enlighet med definitionerna i artikel 3.11 och 3.12 i förordning (EU) 2019/787 är dock en blend en kombination av två eller flera spritdrycker av samma kategori som endast kan åtskiljas genom små skillnader i sammansättningen. De spritdrycker som framställs på detta sätt ingår därför nödvändigtvis i samma kategori av spritdrycker som de ursprungliga spritdryckerna före egalisering. I artikel 10.2 i den förordningen föreskrivs att spritdrycker som uppfyller kraven på en kategori av spritdrycker i bilaga I i förordningen ska använda namnet på den kategorin som sin föreskrivna beteckning. I enlighet med det kravet bör alla blends, inte bara de som är undantagna enligt artikel 13.3 fjärde stycket i den förordningen, få använda namnet på den kategori de ingår i som föreskriven beteckning.

(¹) EUT L 130, 17.5.2019, s. 1.

- (5) För att korrigera den bristande överensstämmelsen mellan märkningskyldigheterna för blends i artiklarna 10.2 och 13.3 i förordning (EU) 2019/787 och för att säkerställa rättslig säkerhet för spritdrycksproducenter och legitim information till konsumenterna, är det därför lämpligt att klargöra de specifika märkningsbestämmelser som är tillämpliga på blends, inklusive blends som framställs genom att kombinera spritdrycker som tillhör olika geografiska beteckningar eller genom att kombinera spritdrycker som tillhör en geografisk beteckning med spritdrycker som inte tillhör någon geografisk beteckning. Det är också nödvändigt att ändra artiklarna 3.3 och 10.7 i den förordningen, vilka avser dessa specifika märkningsbestämmelser.
- (6) Förordning (EU) 2019/787 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (7) I enlighet med artikel 51.3 i förordning (EU) 2019/787 och för att undvika ett rättsligt vakuum bör denna förordning tillämpas retroaktivt från och med den 25 maj 2021.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EU) 2019/787 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 3 ska led 3 ersättas med följande:

”3. *antydning*: direkt eller indirekt referens till en eller flera föreskrivna beteckningar som anges i de kategorier av spritdrycker som fastställs i bilaga I eller till en eller flera andra geografiska beteckningar för spritdrycker än en referens i en sammansatt beteckning eller i en förteckning över ingredienser som avses i artikel 13.2–13.4 i beskrivningen, presentationen eller märkningen av

- a) ett annat livsmedel än en spritdryck, eller
- b) en spritdryck som uppfyller kraven på kategorierna 33–40 i bilaga I.”

2. I artikel 10.7 ska första stycket ersättas med följande:

”7. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 11, 12 och 13.2–13.4 ska användningen av de föreskrivna beteckningar som avses i punkt 2 i den här artikeln eller geografiska beteckningar i beskrivningen, presentationen eller märkningen av drycker som inte uppfyller kraven enligt den berörda kategorin i bilaga I eller den berörda geografiska beteckningen vara förbjuden. Det förbudet ska också tillämpas då dessa föreskrivna beteckningar eller geografiska beteckningar används tillsammans med ord eller uttryck som ’typ’, ’sort’, ’stil’, ’framställd av’, ’smak’ eller andra beteckningar som liknar dessa.”

3. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. När det är fråga om en blandning får de föreskrivna beteckningar som anges i de kategorier av spritdrycker som anges i bilaga I eller geografiska beteckningar för spritdrycker endast anges i en förteckning över alkoholingredienser som anges i samma synfält som den föreskrivna beteckningen för spritdrycken.

I det fall som avses i första stycket ska förteckningen över alkoholingredienser åtföljas av minst ett av de ord som avses i artikel 10.6 e. Både förteckningen över alkoholingredienser och det åtföljande ordet ska anges i samma synfält som blandningens föreskrivna beteckning, med enhetliga bokstäver av samma typsnitt och färg samt med en teckenstorlek som inte är större än hälften av den teckenstorlek som används för den föreskrivna beteckningen.

Dessutom ska andelen för varje alkoholingrediens i förteckningen över alkoholingredienser uttryckas minst en gång i procent, i fallande ordning efter de kvantiteter som använts. Denna andel ska motsvara den andel ren alkohol i volymprocent som den utgör av blandningens totala halt av ren alkohol i volymprocent.”

- b) Följande punkt ska införas:

”3a. När det är fråga om en blend ska spritdrycken ha den föreskrivna beteckning som anges i relevant kategori av spritdrycker i bilaga I.

För blends som framställs genom att kombinera spritdrycker som tillhör olika geografiska beteckningar eller genom att kombinera spritdrycker som tillhör en geografisk beteckning med spritdrycker som inte tillhör någon geografisk beteckning ska följande villkor gälla:

- a) Beskrivningen, presentationen eller märkningen av en blend får innehålla de föreskrivna beteckningar som anges i bilaga I eller de geografiska beteckningar som motsvarar de spritdrycker som har egaliserats, förutsatt att dessa beteckningar anges
 - i) uteslutande i en förteckning över alla de alkoholingredienser som ingår i blenden, som ska anges med enhetliga bokstäver av samma typsnitt och färg samt med en teckenstorlek som inte är större än hälften av den teckenstorlek som används för den föreskrivna beteckningen, och
 - ii) minst en gång i samma synfält som den föreskrivna beteckningen för blenden.
- b) Förteckningen över alkoholingredienser ska åtföljas av minst ett av de ord som avses i artikel 10.6 d.
- c) Andelen för varje alkoholingrediens i förteckningen över alkoholingredienser ska uttryckas minst en gång i procent, i fallande ordning efter de kvantiteter som använts. Denna andel ska motsvara den andel ren alkohol i volymprocent som den utgör av blendens totala halt av ren alkohol i volymprocent.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 25 maj 2021.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 april 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2021/1097**av den 1 juli 2021****om godkännande av en annan ändring än en mindre ändring av produktspecifikationen för ett namn som tagits upp i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar ("Garbanzo de Fuentesauco" [SGB])**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1151/2012 av den 21 november 2012 om kvalitetsordningar för jordbruksprodukter och livsmedel ⁽¹⁾, särskilt artikel 52.2, och

av följande skäl:

- (1) Kommissionen har i enlighet med artikel 53.1 första stycket i förordning (EU) nr 1151/2012 granskat Spaniens ansökan om godkännande av en ändring av produktspecifikationen för den skyddade geografiska beteckningen "Garbanzo de Fuentesauco", vilken registrerades i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1485/2007 ⁽²⁾.
- (2) Eftersom den aktuella ändringen inte utgör en mindre ändring i den mening som avses i artikel 53.2 i förordning (EU) nr 1151/2012 har kommissionen offentliggjort ansökan om ändring i *Europeiska unionens officiella tidning* ⁽³⁾ i enlighet med artikel 50.2 a i den förordningen.
- (3) Inga invändningar enligt artikel 51 i förordning (EU) nr 1151/2012 har inkommit till kommissionen och därför bör ändringen av produktspecifikationen godkännas.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

*Artikel 1*Den ändring av produktspecifikationen som har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning* rörande namnet "Garbanzo de Fuentesauco" (SGB) godkänns.*Artikel 2*Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 1 juli 2021.

På kommissionens vägnar
För ordföranden
Janusz WOJCIECHOWSKI
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 343, 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1485/2007 av den 14 december 2007 om införande av vissa beteckningar i registret över skyddade ursprungsbeteckningar och skyddade geografiska beteckningar (Carne de Bísaro Transmontano eller Carne de Porco Transmontano (SUB), Szegedi szalámi eller Szegedi téliszalámi (SUB), Pecorino di Filiano (SUB), Cereza del Jerte (SUB), Garbanzo de Fuentesauco (SGB), Lenteja Pardina de Tierra de Campos (SGB), Λουκούμι Γεροσκίππου (Loukoumi Geroskipou) (SGB), Skalický trdelník (SGB)) (EUT L 330, 15.12.2007, s. 13).

⁽³⁾ EUT C 82, 11.3.2021, s. 14.

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2021/1098

av den 2 juli 2021

om ändring av bilagorna II, III och IV till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller gränsvärden för 24-epibrassinolid, lökextrakt *Allium cepa* L., cyflumetofen, fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguaiakolat, natrium-o-nitrofenolat och natrium-p-nitrofenolat i eller på vissa produkter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 av den 23 februari 2005 om gränsvärden för bekämpningsmedelsrester i eller på livsmedel och foder av vegetabiliskt och animaliskt ursprung och om ändring av rådets direktiv 91/414/EEG ⁽¹⁾, särskilt artiklarna 5.1 och 14.1 a, och

av följande skäl:

- (1) Gränsvärden har fastställts för fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguaiakolat, natrium-o-nitrofenolat och natrium-p-nitrofenolat i bilaga II till förordning (EG) nr 396/2005. Gränsvärden har fastställts för cyflumetofen i del A i bilaga III till den förordningen. När det gäller 24-epibrassinolid och lökextrakt *Allium cepa* L. har inga särskilda gränsvärden fastställts i förordning (EG) nr 396/2005 och ämnena har heller inte tagits upp i bilaga IV till den förordningen, så därför gäller standardvärdet 0,01 mg/kg som fastställs i artikel 18.1 b i samma förordning.
- (2) I samband med ett förfarande för godkännande av användningen av ett växtskyddsmedel som innehåller det verksamma ämnet cyflumetofen på citrusfrukter, aprikoser, persikor, tomater, auberginer/äggplantor, slanggurkor och humle lämnades det i enlighet med artikel 6.1 i förordning (EG) nr 396/2005 in en ansökan om ändring av de befintliga gränsvärdena.
- (3) När det gäller fludioxonil har en sådan ansökan lämnats in för fläderbär. När det gäller fluroxypyr har en ansökan lämnats in för gräslök, bladselleri/snittselleri, persilja, timjan, basilika och ätliga blommor. När det gäller natrium-5-nitroguaiakolat, natrium-o-nitrofenolat och natrium-p-nitrofenolat har en sådan ansökan lämnats in för bordsoliver och oliver för oljeproduktion.
- (4) I enlighet med artikel 8 i förordning (EG) nr 396/2005 utvärderades ansökningarna av de berörda medlemsstaterna och utvärderingsrapporterna sändes till kommissionen.
- (5) Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (*myndigheten*) bedömde ansökningarna och utvärderingsrapporterna, och undersökte då särskilt riskerna för konsumenter och, i förekommande fall, för djur, och lämnade därefter motiverade yttranden om de föreslagna gränsvärdena ⁽²⁾. Myndigheten sände dessa yttranden till sökandena, kommissionen och medlemsstaterna och gjorde dem tillgängliga för allmänheten.

⁽¹⁾ EUT L 70, 16.3.2005, s. 1.

⁽²⁾ Efsas vetenskapliga rapporter finns på <http://www.efsa.europa.eu>:

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for cyflumetofen in various crops", *EFSA Journal*, vol. 19(2021):2, artikelnr 6373.

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for fludioxonil in elderberries", *EFSA Journal*, vol. 18(2020):7, artikelnr 6175.

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for fluroxypyr in chives, celery leaves, parsley, thyme and basil and edible flowers", *EFSA Journal*, vol. 18(2020):10, artikelnr 6273.

"Reasoned opinion on the modification of the existing maximum residue levels for sodium 5-nitroguaiacolate, sodium o-nitrophenolate and sodium p-nitrophenolate (sodium nitrocompounds) in table olives and olives for oil production", *EFSA Journal*, vol. 18(2020):11, artikelnr 6313.

- (6) När det gäller alla ansökningar fann myndigheten att alla uppgiftskrav var uppfyllda och att de ändringar av gränsvärdena som sökandena begärt var godtagbara ur konsumentssäkerhetssynpunkt, på grundval av en bedömning av konsumenternas exponering som omfattade 27 specifika europeiska konsumentgrupper. Myndigheten tog hänsyn till de senaste uppgifterna om ämnens toxikologiska egenskaper. Varken livstidsexponeringen för dessa ämnen genom konsumtion av alla de livsmedelsprodukter som kan innehålla dessa ämnen eller korttidsexponeringen till följd av stor konsumtion av de berörda produkterna visade på någon risk för att det acceptabla dagliga intaget eller den akuta referensdosen överskrids.
- (7) I samband med godkännandet av det verksamma ämnet 24-epibrassinolid ingick i enlighet med artikel 8.1 g i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 ⁽³⁾ en ansökan om ett gränsvärde i sammanfattningen. Den ansökan utvärderades av den berörda medlemsstaten i enlighet med artikel 11.2 i den förordningen. Myndigheten bedömde ansökan och utfärdade en slutsats om den inbördes granskningen av riskbedömningen av bekämpningsmedel med det verksamma ämnet, i vilken den rekommenderade att 24-epibrassinolid tas upp i bilaga IV till förordning (EG) nr 396/2005 ⁽⁴⁾.
- (8) Lökeextrakt *Allium cepa* L. är godkänt som allmännkemikalie genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/81 ⁽⁵⁾. Villkoren för användning av ämnet förväntas inte leda till förekomst av resthalter i livsmedel eller foder som kan utgöra en risk för konsumenten. Lökeextrakt *Allium cepa* L. bör därför tas upp i bilaga IV till förordning (EG) nr 396/2005.
- (9) På grundval av myndighetens motiverade yttranden och slutsatser och med hänsyn till faktorerna av relevans för ärendet i fråga uppfyller de respektive ändringarna av gränsvärdena kraven i artikel 14.2 i förordning (EG) nr 396/2005.
- (10) Förordning (EG) nr 396/2005 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (11) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växter, djur, livsmedel och foder.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna II, III och IV till förordning (EG) nr 396/2005 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 2 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽⁴⁾ "Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance 24-epibrassinolide", *EFSA Journal*, vol. 18(2020):6, artikelnr 6132.

⁽⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/81 av den 27 januari 2021 om godkännande av allmännkemikalien lökeextrakt *Allium cepa* L. i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT L 29, 28.1.2021, s. 12).

BILAGA

Bilagorna II, III och IV till förordning (EG) nr 396/2005 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga II ska kolumnerna för fludioxonil, fluroxypyr, natrium-5-nitroguaiakolat, natrium-o-nitrofenolat och natrium-p-nitrofenolat ersättas med följande:

Bekämpningsmedelsrester och gränsvärden (mg/kg)

Kod	Grupper och exempel på enskilda produkter som omfattas av gränsvärdena (*)	Fludioxonil(R) (f)	Fluroxypyr (summan av fluroxypyr, dess salter, estrar och konjugat, uttryckt som fluroxypyr) (R) (A)	Natrium-5-nitroguaiakolat, natrium-o-nitrofenolat och natrium-p-nitrofenolat (summan av natrium-5-nitroguaiakolat, natrium-o-nitrofenolat och natrium-p-nitrofenolat, uttryckta som natrium-5-nitroguaiakolat)
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0100000	FRUKTER, FÄRSKA ELLER FRYSTA; TRÄDNÖTTER			
0110000	Citrusfrukter	10	0,01 (*)	0,03 (*)
0110010	Grapefrukter			
0110020	Apelsiner			
0110030	Citroner			
0110040	Limefrukter			
0110050	Mandariner			
0110990	Övriga (2)			
0120000	Trädnötter		0,01 (*)	0,03 (*)
0120010	Mandlar	0,01 (*)		
0120020	Paranötter	0,01 (*)		
0120030	Cashewnötter	0,01 (*)		
0120040	Kastanjer	0,01 (*)		
0120050	Kokosnötter	0,01 (*)		
0120060	Hasselnötter	0,01 (*)		
0120070	Macadamianötter	0,01 (*)		
0120080	Pekannötter	0,01 (*)		
0120090	Pinjenötter	0,01 (*)		
0120100	Pistaschmandlar	0,2		
0120110	Valnötter	0,01 (*)		
0120990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0130000	Kärnfrukter	5		0,03 (*)
0130010	Äpplen		0,05 (*)/(+)	
0130020	Päron		0,01 (*)	
0130030	Kvitten		0,01 (*)	
0130040	Mispel		0,01 (*)	
0130050	Japansk mispel		0,01 (*)	
0130990	Övriga (2)		0,01 (*)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0140000	Stenfrukter		0,01 (*)	0,03 (*)
0140010	Aprikoser	5		
0140020	Körsbär (söta)	5		
0140030	Persikor	10		
0140040	Plommon	5		
0140990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0150000	Bär och små frukter		0,01 (*)	0,03 (*)
0151000	a) Druvor			
0151010	Bordsdruvor	5		
0151020	Druvor för vinframställning	4		
0152000	b) Jordgubbar	4		
0153000	c) Rubusfrukter	5		
0153010	Björnbär			
0153020	Blåhallon			
0153030	Hallon (gula och röda)			
0153990	Övriga (2)			
0154000	d) Andra små frukter och bär			
0154010	Amerikanska blåbär	2		
0154020	Amerikanska tranbär	2		
0154030	Vinbär (röda, svarta och vita)	3		
0154040	Krusbär (gröna, röda och gula)	2		
0154050	Nypon	0,01 (*)		
0154060	Mullbär (svarta och vita)	0,01 (*)		
0154070	Azarollhagtorn	0,01 (*)		
0154080	Fläderbär	4		
0154990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0160000	Diverse frukter med		0,01 (*)	
0161000	a) ätligt skal	0,01 (*)		
0161010	Dadlar			0,03 (*)
0161020	Fikon			0,03 (*)
0161030	Bordsoliver			0,12
0161040	Kumquat			0,03 (*)
0161050	Carambola/stjärnfrukter			0,03 (*)
0161060	Kaki/kakiplommon/sharon/persimon			0,03 (*)
0161070	Jambolanäpplen			0,03 (*)
0161990	Övriga (2)			0,03 (*)
0162000	b) oätligt skal, små			0,03 (*)
0162010	Kiwifrukt (gröna, gula och röda)	15		
0162020	Litchi/litchiplommon	0,01 (*)		
0162030	Passionsfrukter/maracuja	0,01 (*)		
0162040	Kaktusfikon	0,01 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0162050	Stjärnäpplen	0,01 (*)		
0162060	Amerikansk persimon	0,01 (*)		
0162990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0163000	c) oätligt skal, stora			0,03 (*)
0163010	Avokado	1,5		
0163020	Bananer	0,01 (*)		
0163030	Mango	2		
0163040	Papaya	0,01 (*)		
0163050	Granatäpplen	3		
0163060	Kirimoja/cherimoya	0,01 (*)		
0163070	Guava	0,5		
0163080	Ananas	7		
0163090	Brödfrukter	0,01 (*)		
0163100	Durian/durio	0,01 (*)		
0163110	Taggannonna/graviola/guanabana	0,01 (*)		
0163990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0200000	GRÖNSAKER, FÄRSKA ELLER FRYSTA			
0210000	Rot- och knölgrönsaker		0,01 (*)	0,03 (*)
0211000	a) Potatis	5		
0212000	b) Tropiska rot- och knölgrönsaker			
0212010	Maniok/kassava	0,01 (*)		
0212020	Sötpotatis	10		
0212030	Jamsbönrot	10		
0212040	Arrowrot	0,01 (*)		
0212990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0213000	c) Övriga rot- och knölgrönsaker utom sockerbeter			
0213010	Rödbeter	1		
0213020	Morötter	1		
0213030	Rotselleri	0,2		
0213040	Pepparrot	1		
0213050	Jordärtskockor	0,01 (*)		
0213060	Palsternackor	1		
0213070	Rotpersilja/persiljerot	1		
0213080	Rädisor	0,3		
0213090	Haverrot	1		
0213100	Kålrotter	0,01 (*)		
0213110	Rovor/majrovor	0,01 (*)		
0213990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0220000	Lökgrönsaker			0,03 (*)
0220010	Vitlök	0,5	0,05 (*) (+)	
0220020	Kepalök	0,5	0,05 (*) (+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0220030	Schalottenlök	0,5	0,05 (*) (+)	
0220040	Knippelök/salladslök och pipelök	5	0,01 (*)	
0220990	Övriga (2)	0,5	0,01 (*)	
0230000	Fruktgrönsaker		0,01 (*)	0,03 (*)
0231000	a) Potatisväxter/Solanaceae och malvaväxter			
0231010	Tomater	3		
0231020	Paprikor	1		
0231030	Auberginer/äggplantor	0,4		
0231040	Okra/gombo	0,01 (*)		
0231990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0232000	b) Gurkväxter – ätligt skal	0,4		
0232010	Slanggurkor			
0232020	Druggurkor			
0232030	Zucchini/squash			
0232990	Övriga (2)			
0233000	c) Gurkväxter – oätligt skal	0,3		
0233010	Meloner			
0233020	Pumpor			
0233030	Vattenmeloner			
0233990	Övriga (2)			
0234000	d) Sockermais	0,01 (*)		
0239000	e) Övriga fruktgrönsaker	0,01 (*)		
0240000	Kålgrönsaker (utom rötter och späda bladgrödor av Brassica)		0,01 (*)	0,03 (*)
0241000	a) Blommande kål			
0241010	Broccoli	0,7		
0241020	Blomkål	0,01 (*)		
0241990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0242000	b) Huvudbildande kål			
0242010	Brysselkål	0,01 (*)		
0242020	Huvudkål	2		
0242990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0243000	c) Bladbildande kål			
0243010	Salladskål/kinakål	10		
0243020	Grönkål	0,01 (*)		
0243990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0244000	d) Kålrammi	0,01 (*)		
0250000	Bladgrönsaker, örter och ätliga blommor			
0251000	a) Sallat och sallatväxter		0,01 (*)	0,03 (*)
0251010	Vårklynne/vintersallat/vårsallat/mäche(sallat)/fälsallat	20		
0251020	Sallat	40		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0251030	Escarole/escarolesallat	20		
0251040	Smörgåskrasse och andra groddar och skott	20		
0251050	Vinterkrasse/vårgyllen	20		
0251060	Rucola/rucolasallat/senapskål	20		
0251070	Sareptasenap/salladssenap	20		
0251080	Späda bladgrödor/"baby leaf" (inklusive <i>Brassica</i> -arter)	20		
0251990	Övriga (2)	20		
0252000	b) Spenat och liknande blad		0,01 (*)	0,03 (*)
0252010	Spenat	30		
0252020	Portlaker	20		
0252030	Mangold/betblad	20		
0252990	Övriga (2)	20		
0253000	c) Blad från vinranka och liknande arter	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
0254000	d) Vattenkrasse	10	0,01 (*)	0,03 (*)
0255000	e) Endivesallat	0,02	0,01 (*)	0,03 (*)
0256000	f) örter och ätliga blommor	20		0,06 (*)
0256010	Körvel		0,02 (*)	
0256020	Gräslök		0,5	
0256030	Bladselleri/snittselleri		0,3	
0256040	Persilja		0,3	
0256050	Salvia		0,02 (*)	
0256060	Rosmarin		0,02 (*)	
0256070	Timjan		2(+)	
0256080	Basilika och ätliga blommor		0,3	
0256090	Lagerblad		0,02 (*)	
0256100	Dragon		0,02 (*)	
0256990	Övriga (2)		0,02 (*)	
0260000	Baljväxter, färska		0,01 (*)	0,03 (*)
0260010	Bönor (med balja)	1		
0260020	Bönor (utan balja)	0,4		
0260030	Ärter (med balja)	1		
0260040	Ärter (utan balja)	0,3		
0260050	Linsor	0,05		
0260990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0270000	Stjälkgrönsaker			0,03 (*)
0270010	Sparris	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270020	Kardoner	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270030	Stjälkselleri/blekselleri	1,5	0,01 (*)	
0270040	Fänkål	1,5	0,01 (*)	
0270050	Kronärtskockor	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270060	Purjolök	0,01 (*)	0,3(+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0270070	Rabarber	0,7	0,01 (*)	
0270080	Bambuskott	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270090	Palmhjärtan	0,01 (*)	0,01 (*)	
0270990	Övriga (2)	0,01 (*)	0,01 (*)	
0280000	Svampar, mossor och lavar	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
0280010	Odlade svampar			
0280020	Vilda svampar			
0280990	Mossor och lavar			
0290000	Alger och prokaryota organismer	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
0300000	BALJVÄXTER, TORKADE		0,01 (*)	0,03 (*)
0300010	Böner	0,5		
0300020	Linser	0,4		
0300030	Ärter	0,4		
0300040	Lupiner	0,4		
0300990	Övriga (2)	0,4		
0400000	OLJEVÄXTFRÖER OCH OLJEVÄXTFRUKTER		0,01 (*)	
0401000	Oljeväxtfröer			0,03 (*)
0401010	Linfrö	0,3		
0401020	Jordnötter	0,01 (*)		
0401030	Vallmofrö	0,01 (*)		
0401040	Sesamfrö	0,3		
0401050	Solrosfrö	0,01 (*)		
0401060	Rapsfrö	0,3		
0401070	Sojaböner	0,2		
0401080	Senapsfrö	0,3		
0401090	Bomullsfrö	0,01 (*)		
0401100	Pumpfrö	0,01 (*)		
0401110	Safflorfrö	0,01 (*)		
0401120	Gurkörtfrö	0,3		
0401130	Oljedådrafrö	0,3		
0401140	Hampfrö	0,3		
0401150	Ricinfrö	0,01 (*)		
0401990	Övriga (2)	0,01 (*)		
0402000	Oljeväxtfrukter	0,01 (*)		
0402010	Oliver för oljeproduktion			0,12
0402020	Oljepalmkärnor			0,03 (*)
0402030	Oljepalmfrukter			0,03 (*)
0402040	Kapok			0,03 (*)
0402990	Övriga (2)			0,03 (*)
0500000	SPANNMÅL	0,01 (*)		0,03 (*)
0500010	Korn		0,1(+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0500020	Bovete och andra pseudocerealier		0,01 (*)	
0500030	Majs		0,05 (*) (+)	
0500040	Hirs/vanlig hirs		0,01 (*)	
0500050	Havre		0,1 (+)	
0500060	Ris		0,01 (*)	
0500070	Råg		0,1 (+)	
0500080	Durra/sorgum		0,05 (*) (+)	
0500090	Vete		0,1 (+)	
0500990	Övriga (2)		0,01 (*)	
0600000	TE, KAFFE, ÖRTTEER, KAKAO OCH JOHANNESBRÖD			0,15 (*)
0610000	Te	0,05 (*)	0,05 (*)	
0620000	Kaffeböner	0,05 (*)	0,05 (*)	
0630000	Örtteer från			
0631000	a) blommor	0,05 (*)	2 (+)	
0631010	Kamomill		(+)	
0631020	Rosellhibiskus		(+)	
0631030	Ros		(+)	
0631040	Jasmin		(+)	
0631050	Lind		(+)	
0631990	Övriga (2)		(+)	
0632000	b) blad och örter	0,05 (*)	0,05 (*)	
0632010	Jordgubbe			
0632020	Rooibos			
0632030	Mate/maté			
0632990	Övriga (2)			
0633000	c) rötter		0,05 (*)	
0633010	Vänderot/läkevänderot	1		
0633020	Ginseng	4		
0633990	Övriga (2)	1		
0639000	d) andra delar av växten	0,05 (*)	0,05 (*)	
0640000	Kakaoböner	0,05 (*)	0,05 (*)	
0650000	Johannesbröd	0,05 (*)	0,05 (*)	
0700000	HUMLE	0,05 (*)	0,05 (*)	0,3 (*)
0800000	KRYDDOR			
0810000	Frökryddor	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0810010	Anis/anisfrö			
0810020	Svartkummin			
0810030	Selleri			
0810040	Koriander			
0810050	Spiskummin			
0810060	Dill			

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
0810070	Fänkål			
0810080	Bockhornsklöver			
0810090	Muskot			
0810990	Övriga (2)			
0820000	Fruktkryddor	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0820010	Kryddpeppar			
0820020	Sichuanpeppar			
0820030	Kummin			
0820040	Kardemumma			
0820050	Enbär			
0820060	Pepparkorn (gröna, svarta och vita)			
0820070	Vanilj			
0820080	Tamarind			
0820990	Övriga (2)			
0830000	Barkkryddor	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0830010	Kanel			
0830990	Övriga (2)			
0840000	Rot- och jordstamskryddor			
0840010	Lakritsrot	1	0,05 (*)	0,15 (*)
0840020	Ingefära (10)			
0840030	Gurkmeja	1	0,05 (*)	0,15 (*)
0840040	Pepparrot (11)			
0840990	Övriga (2)	1	0,05 (*)	0,15 (*)
0850000	Kryddor bestående av knoppar	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0850010	Kryddnejlika			
0850020	Kapris			
0850990	Övriga (2)			
0860000	Kryddor bestående av pistiller	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0860010	Saffran			
0860990	Övriga (2)			
0870000	Kryddor bestående av frömantlar	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
0870010	Muskotblomma			
0870990	Övriga (2)			
0900000	SOCKERVÄXTER	0,01 (*)		0,03 (*)
0900010	Sockerbetsrötter		0,01 (*)	
0900020	Sockerrör		0,05 (*) (+)	
0900030	Rotcikoria		0,01 (*)	
0900990	Övriga (2)		0,01 (*)	
1000000	ANIMALISKA PRODUKTER – LANDLEVANDE DJUR			
1010000	Produkter från			0,03 (*)
1011000	a) svin			
1011010	Muskel	0,02	0,01 (*) (+)	

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1011020	Fett	0,02	0,04(+)	
1011030	Lever	0,1	0,04(+)	
1011040	Njure	0,1	0,06(+)	
1011050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,1	0,06(+)	
1011990	Övriga (2)	0,02	0,01 (*) (+)	
1012000	b) nötkreatur			
1012010	Muskel	0,02	0,01 (*) (+)	
1012020	Fett	0,02	0,06(+)	
1012030	Lever	0,1	0,07(+)	
1012040	Njure	0,1	0,3(+)	
1012050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,1	0,3(+)	
1012990	Övriga (2)	0,02	0,01 (*) (+)	
1013000	c) får			
1013010	Muskel	0,02	0,01 (*) (+)	
1013020	Fett	0,02	0,06(+)	
1013030	Lever	0,1	0,07(+)	
1013040	Njure	0,1	0,3(+)	
1013050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,1	0,3(+)	
1013990	Övriga (2)	0,02	0,01 (*) (+)	
1014000	d) get			
1014010	Muskel	0,02	0,01 (*) (+)	
1014020	Fett	0,02	0,06(+)	
1014030	Lever	0,1	0,07(+)	
1014040	Njure	0,1	0,3(+)	
1014050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,1	0,3(+)	
1014990	Övriga (2)	0,02	0,01 (*) (+)	
1015000	e) hästdjur			
1015010	Muskel	0,02	0,01 (*)	
1015020	Fett	0,02	0,06	
1015030	Lever	0,1	0,07	
1015040	Njure	0,1	0,3	
1015050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,1	0,3	
1015990	Övriga (2)	0,02	0,01 (*)	
1016000	f) fjäderfä		0,01 (*)	
1016010	Muskel	0,01 (*)		
1016020	Fett	0,01 (*)		
1016030	Lever	0,1		
1016040	Njure	0,1		
1016050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,1		
1016990	Övriga (2)	0,01 (*)		

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)
1017000	g) andra hägnade landlevande djur			
1017010	Muskel	0,02	0,01 (*)	
1017020	Fett	0,02	0,06	
1017030	Lever	0,1	0,07	
1017040	Njure	0,1	0,3	
1017050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,1	0,3	
1017990	Övriga (2)	0,02	0,01 (*)	
1020000	Mjök	0,04	0,06(+)	0,03 (*)
1020010	Nötkreatur		(+)	
1020020	Får		(+)	
1020030	Get		(+)	
1020040	Häst		(+)	
1020990	Övriga (2)		(+)	
1030000	Fågelägg	0,02	0,01 (*)	0,03 (*)
1030010	Tamhöna			
1030020	Anka			
1030030	Gås			
1030040	Vaktel			
1030990	Övriga (2)			
1040000	Honung och andra biodlingsprodukter (7)	0,05 (*)	0,05 (*)	0,15 (*)
1050000	Amfibier och reptiler	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
1060000	Landlevande ryggradslösa djur	0,01 (*)	0,01 (*)	0,03 (*)
1070000	Vilda landlevande ryggradsdjur	0,02	0,01 (*)	0,03 (*)
1100000	PRODUKTER AV ANIMALISKT URSPRUNG - FISK, FISKERIPRODUKTER OCH ANDRA LIVSMEDEL FRÅN HAV OCH INSJÖAR (8)			
1200000	PRODUKTER ELLER DELAR AV PRODUKTER SOM ANVÄNDS ENBART TILL FODERPRODUKTION (8)			
1300000	BEARBETADE LIVSMEDELSPRODUKTER (9)			

(*) Lägsta analytiska bestämningsgräns

(†) Se bilaga 1 för en fullständig förteckning över produkter av vegetabiliskt och animaliskt ursprung för vilka gränsvärden gäller.

Fludioxonil(R) (F)

(R) = En annan definition av resthalt används för följande par bekämpningsmedel-kod: Fludioxonil - kod 1000000 utom 1040000: summan av fludioxonil och dess metaboliter som oxiderat till metaboliten 2,2-difluorobenso[1,3]dioxol-4-karboxylsyra, uttryckt som fludioxonil.

(F) Fettlös

Fluroxipyr (summan av fluroxipyr, dess salter, estrar och konjugat, uttryckt som fluroxipyr) (R) (A)

(R) = En annan definition av resthalt används för följande par bekämpningsmedel-kod: Fluroxipyr - kod 1000000 utom 1040000: Fluroxipyr (summan av fluroxipyr och dess salter, uttryckt som fluroxipyr)

(A) EU:s referenslaboratorier har konstaterat att referensstandard för fluroxipyrkonjugat inte är kommersiellt tillgänglig. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta om den referensstandard som avses i första meningen är kommersiellt tillgänglig senast den 1 juli 2016, eller, om referensstandard inte är kommersiellt tillgänglig senast detta datum, avsaknaden av referensstandard.

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att det saknas vissa uppgifter om analysmetoder och de analysmetoder som använts i resthaltsförsöken. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 1 juli 2017, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0500010 Korn

0500030 Majs

0500050 Havre

0500070 Råg

0500080 Durra/sorgum

0500090 Vete

0900020 Sockerrör

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att det saknas vissa uppgifter om analysmetoder, metabolism och de analysmetoder som använts i resthaltsförsöken. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 1 juli 2017, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0270060 Purjolök

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att det saknas vissa uppgifter om analysmetoder, metabolism, tid mellan sista behandling och skörd (PHI) och resthaltsförsök. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 1 juli 2017, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0220010 Vitlök**0220030 Schalottenlök**

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att det saknas vissa uppgifter om analysmetoder, metabolism, lagringsstabilitet och resthaltsförsök. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 1 juli 2017, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0220020 Kपालök

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att det saknas vissa uppgifter om analysmetoder, lagringsstabilitet, tid mellan sista behandling och skörd (PHI) och resthaltsförsök. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 1 juli 2017, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0130010 Äpplen

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att det saknas vissa uppgifter om lagringsstabilitet och metabolism. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 1 juli 2017, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

1011000 (a) svin**1011010 Muskel****1011020 Fett****1011030 Lever****1011040 Njure****1011050 Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)****1011990 Övriga (2)****1012000 (b) nötkreatur****1012010 Muskel****1012020 Fett****1012030 Lever****1012040 Njure****1012050 Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)****1012990 Övriga (2)****1013000 (c) får****1013010 Muskel****1013020 Fett****1013030 Lever****1013040 Njure****1013050 Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)****1013990 Övriga (2)****1014000 (d) get****1014010 Muskel****1014020 Fett****1014030 Lever****1014040 Njure****1014050 Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)****1014990 Övriga (2)****1020000 Mjölök****1020010 Nötkreatur****1020020 Får****1020030 Get****1020040 Häst****1020990 Övriga (2)**

Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet har konstaterat att det saknas vissa uppgifter om de analysmetoder som använts i resthaltsförsöken. När gränsvärdet ses över kommer kommissionen att beakta de uppgifter som avses i första meningen, om de lämnas in senast den 1 juli 2017, eller, om uppgifterna inte lämnas in senast detta datum, avsaknaden av uppgifter.

0256070 Timjan**0631000 (a) blommor****0631010 Kamomill****0631020 Rosellhibiskus****0631030 Ros****0631040 Jasmin****0631050 Lind****0631990 Övriga (2)**

2. I del A i bilaga III ska kolumnen för cyflumetofen ersättas med följande:

Bekämpningsmedelsrester och gränsvärden (mg/kg)

Kod	Grupper och exempel på enskilda produkter som omfattas av gränsvärdena ^(*)	Cyflumetofen
(1)	(2)	(3)
0100000	FRUKTER, FÄRSKA ELLER FRYSTA; TRÄDNÖTTER	
0110000	Citrusfrukter	0,5
0110010	Grapefrukter	
0110020	Apelsiner	
0110030	Citroner	
0110040	Limefrukter	
0110050	Mandariner	
0110990	Övriga (2)	
0120000	Trädnötter	0,01 (*)
0120010	Mandlar	
0120020	Paranötter	
0120030	Cashewnötter	
0120040	Kastanjer	
0120050	Kokosnötter	
0120060	Hasselnötter	
0120070	Macadamianötter	
0120080	Pekannötter	
0120090	Pinjenötter	
0120100	Pistaschmandlar	
0120110	Valnötter	
0120990	Övriga (2)	
0130000	Kärnfrukter	0,4
0130010	Äpplen	
0130020	Päron	
0130030	Kvitten	
0130040	Mispel	
0130050	Japansk mispel	
0130990	Övriga (2)	
0140000	Stenfrukter	
0140010	Aprikoser	0,3
0140020	Körsbär (söta)	
0140030	Persikor	0,3

(1)	(2)	(3)
0140040	Plommon	
0140990	Övriga (2)	
0150000	Bär och små frukter	
0151000	a) Druvor	0,6
0151010	Bordsdruvor	
0151020	Druvor för vinframställning	
0152000	b) Jordgubbar	0,6
0153000	c) Rubusfrukter	
0153010	Björnbär	
0153020	Blåhallon	
0153030	Hallon (gula och röda)	
0153990	Övriga (2)	
0154000	d) Andra små frukter och bär	
0154010	Amerikanska blåbär	
0154020	Amerikanska tranbär	
0154030	Vinbär (röda, svarta och vita)	
0154040	Krusbär (gröna, röda och gula)	
0154050	Nypon	
0154060	Mullbär (svarta och vita)	
0154070	Azarolhagtorn	0,4
0154080	Fläderbär	
0154990	Övriga (2)	
0160000	Diverse frukter med	
0161000	a) ätligt skal	
0161010	Dadlar	
0161020	Fikon	
0161030	Bordsoliver	
0161040	Kumquat	
0161050	Carambola/stjärnfrukter	
0161060	Kaki/kakiplommon/sharon/persimon	0,4
0161070	Jambolanäpplen	
0161990	Övriga (2)	
0162000	b) oätligt skal, små	
0162010	Kiwifrukt (gröna, gula och röda)	
0162020	Litchi/litchiplommon	
0162030	Passionsfrukter/maracuja	
0162040	Kaktusfikon	
0162050	Stjärnäpplen	

(1)	(2)	(3)
0162060	Amerikansk persimon	
0162990	Övriga (2)	
0163000	c) oätligt skal, stora	
0163010	Avokado	
0163020	Bananer	
0163030	Mango	
0163040	Papaya	
0163050	Granatäpplen	
0163060	Kirimoja/cherimoya	
0163070	Guava	
0163080	Ananas	
0163090	Brödfrukter	
0163100	Durian/durio	
0163110	Taggannonna/graviola/guanabana	
0163990	Övriga (2)	
0200000	GRÖNSAKER, FÄRSKA ELLER FRYSTA	
0210000	Rot- och knölgrönsaker	
0211000	a) Potatis	
0212000	b) Tropiska rot- och knölgrönsaker	
0212010	Maniok/kassava	
0212020	Sötpotatis	
0212030	Jamsbönrot	
0212040	Arrowrot	
0212990	Övriga (2)	
0213000	c) Övriga rot- och knölgrönsaker utom sockerbeter	
0213010	Rödbeter	
0213020	Morötter	
0213030	Rotselleri	
0213040	Pepparrot	
0213050	Jordärtskockor	
0213060	Palsternackor	
0213070	Rotpersilja/persiljerot	
0213080	Rädisor	
0213090	Haverrot	
0213100	Kålrötter	
0213110	Rovor/majrovor	
0213990	Övriga (2)	
0220000	Lökgrönsaker	

(1)	(2)	(3)
0220010	Vitlök	
0220020	Kepalök	
0220030	Schalottenlök	
0220040	Knippelök/salladslök och pipelök	
0220990	Övriga (2)	
0230000	Fruktgrönsaker	
0231000	a) Potatisväxter/Solanaceae och malvaväxter	
0231010	Tomater	0,4
0231020	Paprikor	
0231030	Auberginer/äggplantor	0,4
0231040	Okra/gombo	
0231990	Övriga (2)	
0232000	b) Gurkväxter – ätligt skal	
0232010	Slanggurkor	0,4
0232020	Druggurkor	
0232030	Zucchini/squash	
0232990	Övriga (2)	
0233000	c) Gurkväxter – oätligt skal	
0233010	Meloner	
0233020	Pumpor	
0233030	Vattenmeloner	
0233990	Övriga (2)	
0234000	d) Sockermajs	
0239000	e) Övriga fruktgrönsaker	
0240000	Kålgrönsaker (utom rötter och späda bladgrödor av <i>Brassica</i>)	
0241000	a) Blommande kål	
0241010	Broccoli	
0241020	Blomkål	
0241990	Övriga (2)	
0242000	b) Huvudbildande kål	
0242010	Brysselkål	
0242020	Huvudkål	
0242990	Övriga (2)	
0243000	c) Bladbildande kål	
0243010	Salladskål/kinakål	
0243020	Grönkål	
0243990	Övriga (2)	

(1)	(2)	(3)
0244000	d) Kålrabbi	
0250000	Bladgrönsaker, örter och ätliga blommor	
0251000	a) Sallat och sallatväxter	
0251010	Vårklynne/vintersallat/vårsallat/mâche(sallat)/fältsallat	
0251020	Sallat	
0251030	Escarole/escarolesallat	
0251040	Smörgåskrasse och andra groddar och skott	
0251050	Vinterkrasse/vårgyllen	
0251060	Rucola/rucolasallat/senapskål	
0251070	Sareptasenap/salladssenap	
0251080	Späda bladgrödor/"baby leaf" (inklusive <i>Brassica</i> -arter)	
0251990	Övriga (2)	
0252000	b) Spenat och liknande blad	
0252010	Spenat	
0252020	Portlaker	
0252030	Mangold/betblad	
0252990	Övriga (2)	
0253000	c) Blad från vinranka och liknande arter	
0254000	d) Vattenkrasse	
0255000	e) Endivesallat	
0256000	f) Örter och ätliga blommor	
0256010	Körvel	
0256020	Gräslök	
0256030	Bladselleri/snittselleri	
0256040	Persilja	
0256050	Salvia	
0256060	Rosmarin	
0256070	Timjan	
0256080	Basilika och ätliga blommor	
0256090	Lagerblad	
0256100	Dragon	
0256990	Övriga (2)	
0260000	Baljväxter, färska	
0260010	Bönor (med balja)	
0260020	Bönor (utan balja)	
0260030	Ärter (med balja)	
0260040	Ärter (utan balja)	

(1)	(2)	(3)
0260050	Linser	
0260990	Övriga (2)	
0270000	Stjälkgrönsaker	
0270010	Sparris	
0270020	Kardoner	
0270030	Stjälkselleri/blekselleri	
0270040	Fänkål	
0270050	Kronärtskockor	
0270060	Purjolök	
0270070	Rabarber	
0270080	Bambuskott	
0270090	Palmhjärtan	
0270990	Övriga (2)	
0280000	Svampar, mossor och lavar	
0280010	Odlade svampar	
0280020	Vilda svampar	
0280990	Mossor och lavar	
0290000	Alger och prokaryota organismer	
0300000	BALJVÄXTER, TORKADE	
0300010	Bönor	
0300020	Linser	
0300030	Ärter	
0300040	Lupiner	
0300990	Övriga (2)	
0400000	OLJEVÄXTFRÖER OCH OLJEVÄXTFRUKTER	
0401000	Oljeväxtfröer	
0401010	Linfrö	
0401020	Jordnötter	
0401030	Vallmofrö	
0401040	Sesamfrö	
0401050	Solrosfrö	
0401060	Rapsfrö	
0401070	Sojabönor	
0401080	Senapsfrö	
0401090	Bomullsfrö	
0401100	Pumpafnö	
0401110	Safflorfrö	
0401120	Gurkörtfrö	

(1)	(2)	(3)
0401130	Oljedådrafrö	
0401140	Hampfrö	
0401150	Ricinfro	
0401990	Övriga (2)	
0402000	Oljeväxtfrukter	
0402010	Oliver för oljeproduktion	
0402020	Oljepalmkärnor	
0402030	Oljepalmfrukter	
0402040	Kapok	
0402990	Övriga (2)	
0500000	SPANNMÅL	
0500010	Korn	
0500020	Bovete och andra pseudocerealier	
0500030	Majs	
0500040	Hirs/vanlig hirs	
0500050	Havre	
0500060	Ris	
0500070	Råg	
0500080	Durra/sorgum	
0500090	Vete	
0500990	Övriga (2)	
0600000	TE, KAFFE, ÖRTTEER, KAKAO OCH JOHANNESBRÖD	
0610000	Te	
0620000	Kaffeböner	
0630000	Örtteer från	
0631000	a) blommor	
0631010	Kamomill	
0631020	Rosellhibiskus	
0631030	Ros	
0631040	Jasmin	
0631050	Lind	
0631990	Övriga (2)	
0632000	b) blad och örter	
0632010	Jordgubbe	
0632020	Rooibos	
0632030	Mate/maté	
0632990	Övriga (2)	
0633000	c) rötter	

(1)	(2)	(3)
0633010	Vänderot/läkevänderot	
0633020	Ginseng	
0633990	Övriga (2)	
0639000	d) andra delar av växten	
0640000	Kakaoböner	
0650000	Johannesbröd	
0700000	HUMLE	30
0800000	KRYDDOR	
0810000	Frökryddor	
0810010	Anis/anisfrö	
0810020	Svartkummin	
0810030	Selleri	
0810040	Koriander	
0810050	Spiskummin	
0810060	Dill	
0810070	Fänkål	
0810080	Bockhornsklöver	
0810090	Muskot	
0810990	Övriga (2)	
0820000	Fruktkryddor	
0820010	Kryddpeppar	
0820020	Sichuanpeppar	
0820030	Kummin	
0820040	Kardemumma	
0820050	Enbär	
0820060	Pepparkorn (gröna, svarta och vita)	
0820070	Vanilj	
0820080	Tamarind	
0820990	Övriga (2)	
0830000	Barkkryddor	
0830010	Kanel	
0830990	Övriga (2)	
0840000	Rot- och jordstamskryddor	
0840010	Lakritsrot	
0840020	Ingefära (10)	
0840030	Gurkmeja	
0840040	Pepparrot (11)	
0840990	Övriga (2)	

(1)	(2)	(3)
0850000	Kryddor bestående av knoppar	
0850010	Kryddnejlika	
0850020	Kapris	
0850990	Övriga (2)	
0860000	Kryddor bestående av pistiller	
0860010	Saffran	
0860990	Övriga (2)	
0870000	Kryddor bestående av frömantlar	
0870010	Muskotblomma	
0870990	Övriga (2)	
0900000	SOCKERVÄXTER	
0900010	Sockerbetsrötter	
0900020	Sockerrör	
0900030	Rotcikoria	
0900990	Övriga (2)	
1000000	ANIMALISKA PRODUKTER – LANDLEVANDE DJUR	
1010000	Produkter från	
1011000	a) svin	
1011010	Muskel	0,01 (*)
1011020	Fett	0,01 (*)
1011030	Lever	0,02
1011040	Njure	0,02
1011050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,02
1011990	Övriga (2)	0,01 (*)
1012000	b) nötkreatur	
1012010	Muskel	0,01 (*)
1012020	Fett	0,01 (*)
1012030	Lever	0,02
1012040	Njure	0,02
1012050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,02
1012990	Övriga (2)	0,01 (*)
1013000	c) får	
1013010	Muskel	0,01 (*)
1013020	Fett	0,01 (*)
1013030	Lever	0,02
1013040	Njure	0,02
1013050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,02
1013990	Övriga (2)	0,01 (*)

(1)	(2)	(3)
1014000	d) get	
1014010	Muskel	0,01 (*)
1014020	Fett	0,01 (*)
1014030	Lever	0,02
1014040	Njure	0,02
1014050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,02
1014990	Övriga (2)	0,01 (*)
1015000	e) hästdjur	
1015010	Muskel	0,01 (*)
1015020	Fett	0,01 (*)
1015030	Lever	0,02
1015040	Njure	0,02
1015050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,02
1015990	Övriga (2)	0,01 (*)
1016000	f) fjäderfä	
1016010	Muskel	
1016020	Fett	
1016030	Lever	
1016040	Njure	
1016050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	
1016990	Övriga (2)	
1017000	g) andra hägnade landlevande djur	
1017010	Muskel	0,01 (*)
1017020	Fett	0,01 (*)
1017030	Lever	0,02
1017040	Njure	0,02
1017050	Ätbara slaktbiprodukter (utom lever och njure)	0,02
1017990	Övriga (2)	0,01 (*)
1020000	Mjolk	0,01 (*)
1020010	Nötkreatur	
1020020	Får	
1020030	Get	
1020040	Häst	
1020990	Övriga (2)	
1030000	Fågelägg	
1030010	Tamhöna	
1030020	Anka	
1030030	Gås	

(1)	(2)	(3)
1030040	Vaktel	
1030990	Övriga (2)	
1040000	Honung och andra biodlingsprodukter (7)	
1050000	Amfibier och reptiler	
1060000	Landlevande ryggradslösa djur	
1070000	Vilda landlevande ryggradsdjur	
1100000	PRODUKTER AV ANIMALISKT URSPRUNG - FISK, FISKERIPRODUKTER OCH ANDRA LIVSMEDEL FRÅN HAV OCH INSJÖAR (8)	
1200000	PRODUKTER ELLER DELAR AV PRODUKTER SOM ANVÄNDS ENBART TILL FODERPRODUKTION (8)	
1300000	BEARBETADE LIVSMEDELSPRODUKTER (9)	

(*) Lägsta analytiska bestämningsgräns.

(^e) Se bilaga I för en fullständig förteckning över produkter av vegetabiliskt och animaliskt ursprung för vilka gränsvärden gäller.

3. I bilaga IV ska följande poster införas i alfabetisk ordning: "24-epibrassinolid" och "lökextrakt *Allium cepa* L."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EU) 2021/1099

av den 5 juli 2021

om ändring av bilagorna II och III till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 om kosmetiska produkter

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1223/2009 av den 30 november 2009 om kosmetiska produkter ⁽¹⁾, särskilt artikel 31.1, och

av följande skäl:

- (1) Ämnet 4-[(tetrahydro-2H-pyran-2-yl)oxi]fenol (trivialnamn: deoxiarbutin, INCI-namn: Tetrahydropyranlyoxy Phenol), som för närvarande inte regleras i förordning (EG) nr 1223/2009, frigör 1,4-dihydroxibensen (INCI-namn: Hydroquinone). Hydroquinone, som förtecknas i post 1339 i bilaga II till förordning (EG) nr 1223/2009, är ett av de ämnen som är förbjudna i kosmetiska produkter, med undantag för användning enligt post 14 i bilaga III till den förordningen.
- (2) Användningen av deoxiarbutin i kosmetiska produkter har bedömts av vetenskapliga kommittén för konsument-säkerhet (SCCS). SCCS konstaterade i ett yttrande antaget den 25 juni 2015 ⁽²⁾ att det på grund av farhågor angående säkerheten när det gäller livscykeln för produkter som innehåller deoxiarbutin inte kan anses vara säkert att använda deoxiarbutin vid en koncentration på upp till 3 % i ansiktskrämer ⁽³⁾.
- (3) På grundval av det yttrandet bör deoxiarbutin förbjudas för användning i kosmetiska produkter och läggas till i förteckningen över förbjudna ämnen i bilaga II till förordning (EG) nr 1223/2009.
- (4) Ämnet 1,3-dihydroxi-2-propanon (INCI-namn: Dihydroxyacetone) är en kosmetisk beståndsdel som enligt uppgift är hudvårdande och ger en brunfärgning av huden. Dihydroxyacetone regleras för närvarande inte i förordning (EG) nr 1223/2009.
- (5) I ett yttrande antaget den 3–4 mars 2020 ⁽⁴⁾ ansåg SCCS att Dihydroxyacetone är säkert att använda som hårfärgningsämne vid en maximal koncentration på 6,25 % i icke-oxidationsmedel som lämnas kvar. Vidare konstaterade SCCS i det yttrandet att det också kan anses vara säkert att använda Dihydroxyacetone som hårfärgningsämne vid en maximal koncentration på 6,25 % i icke-oxidationsmedel som lämnas kvar och att använda brun utan sol-lotion och ansiktskräm som innehåller Dihydroxyacetone i en maximal koncentration på 10 %.
- (6) På grundval av dessa slutsatser är det nödvändigt att lägga till en ny post i bilaga III till förordning (EG) nr 1223/2009 som tillåter en begränsad användning av Dihydroxyacetone enbart i icke-oxidationshårfärgningsmedel och brun utan sol-produkter, vid en maximal koncentration på 6,25 % respektive 10 %.
- (7) Förordning (EG) nr 1223/2009 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (8) Det bör fastställas rimliga tidsfrister för företagen att anpassa sig till de nya kraven för användningen av Dihydroxyacetone i kosmetiska produkter och att fasa ut utsläppandet och tillhandahållandet på marknaden av kosmetiska produkter som inte uppfyller dessa krav.
- (9) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för kosmetiska produkter.

⁽¹⁾ EUT L 342, 22.12.2009, s. 59.⁽²⁾ "Opinion on deoxyarbutin – Tetrahydropyranlyoxy Phenol", 25 juni 2015, SCCS/1554/15.⁽³⁾ Se punkt 4 i yttrandet.⁽⁴⁾ "Opinion on Dihydroxyacetone – DHA", 3–4 mars 2020, SCCS/1612/19.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EG) nr 1223/2009 ska ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BILAGA

Förordning (EG) nr 1223/2009 ska ändras på följande sätt:

1. I bilaga II ska följande post läggas till:

Referensnummer	Ämnesidentifiering		
	Kemiskt namn/INN	CAS-nummer	EG-nummer
a	b	c	d
"1657	4-[(Tetrahydro-2H-pyran-2-yl)oxi]fenol (deoxiarbutin, Tetrahydropyranyloxy Phenol)	53936-56-4"	

2. I bilaga III ska följande post läggas till:

Referensnummer	Ämnesidentifiering				Begränsningar			Anvisningar för användning och varningstext
	Kemiskt namn/INN	Beteckning enligt ordlistan över generiska namn på beståndsdelar	CAS-nummer	EG-nummer	Produkttyp, kroppsdelar	Maximal koncentration i bruksklar beredning	Övriga	
a	b	c	d	e	f	g	d	h
"321	1,3-Dihydroxi-2-propanon	Dihydroxyacetone	96-26-4	202-494-5	a) Hårfärgningsämne i icke-oxidationshårfärgningsmedel (*) b) Brun utan sol-produkter (*)	a) 6,25 % b) 10 %"		

(*) Från och med den 26 januari 2022 får hårfärgningsmedel och brun utan sol-produkter som innehåller detta ämne och som inte överensstämmer med begränsningarna inte släppas ut på unionsmarknaden. Från och med den 22 april 2022 får hårfärgningsmedel och brun utan sol-produkter som innehåller detta ämne och som inte överensstämmer med begränsningarna inte tillhandahållas på unionsmarknaden."

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING (EU) 2021/1100

av den 5 juli 2021

om införande av en slutgiltig antidumpningstull och slutgiltigt uttag av den provisoriska tull som införts på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Turkiet

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 av den 8 juni 2016 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen (*grundförordningen*) ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.4, och

av följande skäl:

1. FÖRFARANDE**1.1 Inledande**

- (1) Den 14 maj 2020 inledde Europeiska kommissionen (*kommissionen*) en antidumpningsundersökning beträffande import till unionen av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål (*varmvalsade platta stålprodukter* eller *den undersökta produkten*) med ursprung i Turkiet (*det berörda landet*) på grundval av artikel 5 i grundförordningen ⁽²⁾.
- (2) Den 12 juni 2020 inledde kommissionen en antisubventionsundersökning avseende import till unionen av samma produkt med ursprung i Turkiet ⁽³⁾.

1.2 Registrering

- (3) Till följd av en begäran från klaganden som stöddes av erforderlig bevisning antog kommissionen genomförandeförordning (EU) 2020/1686 ⁽⁴⁾ (*registreringsförordningen*), genom vilken import av den berörda produkten blev föremål för registrering enligt artikel 14.5 i grundförordningen.

1.3 Provisoriska åtgärder

- (4) I enlighet med artikel 19a i grundförordningen försåg kommissionen den 17 december 2020 parterna med en sammanfattning av de föreslagna provisoriska tullarna och närmare uppgifter om beräkningen av dumpningsmarginalerna och de marginaler som är lämpliga för att undanröja skadan för unionsindustrin. Såsom förklaras i skäl 215 och 216 i förordningen om provisorisk tull ledde de synpunkter som parterna lämnat inte till någon ändring av marginalerna, eftersom det inte ansågs vara fråga om skriv- eller räknefel.
- (5) Den 7 januari 2021 införde kommissionen en provisorisk antidumpningstull genom kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/9 ⁽⁵⁾ (*förordningen om provisorisk tull*).

1.4 Efterföljande förfarande

- (6) Efter meddelandet av de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för införandet av en provisorisk antidumpningstull (*det preliminära utlämnandet av uppgifter*) inkom klagandena, ett konsortium som företrädde vissa användares intressen, en användare som importerade långa stålprodukter, de exporterande tillverkare som ingick i urvalet, en importör med koppling till en av de exporterande tillverkarna i urvalet, den turkiska sammanslutningen av stålexportörer (ÇİB) och de turkiska myndigheterna, skriftliga inlagor med sina åsikter om de preliminära undersökningsresultaten. Två exporterande tillverkare begärde och fick mer information om hur deras skademarginaler hade beräknats.

⁽¹⁾ EUT L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ EUT C 166, 14.5.2020, s. 9.

⁽³⁾ EUT C 197, 12.6.2020, s. 4.

⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/1686 av den 12 november 2020 om registrering av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Turkiet (EUT L 379, 13.11.2020, s. 47).

⁽⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2021/9 av den 6 januari 2021 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Turkiet (EUT L 3, 7.1.2021, s. 4).

- (7) De parter som begärde att bli hörda gavs möjlighet till detta. De tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet hördes, liksom de turkiska myndigheterna.
- (8) Kommissionen fortsatte att inhämta och kontrollera alla uppgifter som den ansåg nödvändiga för de slutgiltiga undersökningsresultaten. För att komma fram till sina slutgiltiga undersökningsresultat beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter och ändrade sina preliminära slutsatser när så var lämpligt.
- (9) Kommissionen underrättade alla berörda parter om de viktigaste omständigheter och överväganden som låg till grund för dess införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Turkiet (*det slutliga utlämnandet av uppgifter*). Alla parter beviljades en period inom vilken de kunde lämna synpunkter på det slutliga utlämnandet av uppgifter.
- (10) Parter som begärde att bli hörda gavs även möjlighet till detta. De tre exporterande tillverkare som ingick i urvalet hördes. Dessutom begärde en tillverkare i urvalet att förhørsombudet skulle ingripa med avseende på tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen.
- (11) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hittade kommissionen ett räkne- och skrivfel i beräkningen av den slutgiltiga dumpningsmarginalen för en av de exporterande tillverkarna. Därför skickades ytterligare ett slutgiltigt utlämnande av uppgifter till den exporterande tillverkaren i fråga, som inkom med fler synpunkter på de ytterligare uppgifter som tagits emot.
- (12) De synpunkter som lämnats av de berörda parterna övervägdes och togs i beaktande i denna förordning där så var lämpligt.

1.5 Stickprov

- (13) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande stickprovsförfarandet bekräftades skäl 7–18 i förordningen om provisorisk tull.

1.6 Individuell undersökning

- (14) Eftersom inga synpunkter lämnats beträffande detta avsnitt bekräftades skäl 19 i förordningen om preliminär tull.

1.7 Undersökningsperiod och skadeundersökningsperiod

- (15) Eftersom inga synpunkter inkommit beträffande undersökningsperioden (eller i tabeller, *UP*) och skadeundersökningsperioden bekräftades skäl 27 i förordningen om provisorisk tull.

1.8 Ändring av den geografiska omfattningen och processuella påståenden

- (16) Sedan den 1 januari 2021 är Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland inte längre med i Europeiska unionen. Denna förordning baseras därför på uppgifter för Europeiska unionen utan Förenade kungariket (EU-27). Kommissionen bad därför klaganden och de unionstillverkare som ingick i urvalet att lämna in vissa delar av deras ursprungliga svar på frågeformuläret, med uppgifter endast för EU-27. Klaganden och unionstillverkarna i urvalet lämnade in de uppgifter som efterfrågades. Eftersom skillnaden mellan de makroekonomiska indikatorer som offentliggjordes i förordningen om provisorisk tull och de makroekonomiska uppgifterna för EU-27 beror på att man uteslutit uppgifter från en enda tillverkare i Förenade kungariket, framställs vissa tabeller i denna förordning med intervall för att inte avslöja konfidentiella uppgifter om just den berörda parten.
- (17) När det gäller dumpning användes endast exportförsäljningen för de exporterande tillverkarna i urvalet till EU-27 för att beräkna de slutgiltiga dumpningsmarginalerna.
- (18) Slutligen, för bedömningen av unionens intresse, ställde kommissionen också frågor om hur Förenade kungarikets utträde påverkat de svar på frågeformulären som lämnades av användarna och importörerna, nämligen Marcegaglia Carbon Steel SpA, San Polo Lamiere och de som representeras av Network Steel-koncernen. San Polo Lamiere besvarade inte kommissionens begäran. De andra parterna uppgav att Förenade kungarikets utträde inte påverkade de uppgifter som de redan hade lämnat.

- (19) Den 12 januari 2021, genom en not till ärendehandlingarna ⁽⁶⁾, informerade kommissionen företag och sammanslutningar från Förenade kungariket att de inte längre betraktades som berörda parter i handelsförfaranden. Endast International Steel Trade Association, en part i Förenade kungariket som företräder ett antal importörers och användares intressen, som var registrerad som en berörd part, bemötte noten genom att lämna in en motiverad begäran om att fortsätta att vara en berörd part i detta förfarande. Eftersom parten har en avdelning i Tyskland som företräder relevanta EU-företag i EU-27 samtyckte kommissionen till begäran.
- (20) De turkiska myndigheterna ansåg att Förenade kungarikets utträde gjorde att de provisoriska åtgärder som infördes den 7 januari 2021 var ogrundade och olagliga eftersom de baserades på uppgifter för EU28. Den 29 januari 2021 bad de turkiska myndigheterna kommissionen att upphöra med de provisoriska åtgärderna och utföra en analys baserat på uppgifter som inte omfattade Förenade kungariket. Kommissionen ansåg att de turkiska myndigheternas begäran saknade grund eftersom de provisoriska åtgärderna härrörde från uppgifter som hade lämnats ut på förhand till berörda parter i början av 2020, när unionen fortfarande hade 28 medlemsstater.
- (21) Dessutom påstod de turkiska myndigheterna och två av de exporterande tillverkarna i urvalet att eventuella provisoriska åtgärder inte borde gälla i mer än tre månader mot bakgrund av artikel 11.2 i avtalet mellan Europeiska kol- och stålgemenskapen och Republiken Turkiet om handel med produkter som omfattas av fördraget om inrättande av Europeiska kol- och stålgemenskapen (*avtalet mellan Turkiet och EKSG*) ⁽⁷⁾. Kommissionen ansåg dock att bestämmelserna i artikel 11 i avtalet mellan Turkiet och EKSG endast är relevanta om denna artikel åberopas specifikt av den skadelidande parten. I denna undersökning åberopade inte kommissionen bestämmelserna i artikel 10 eller 11 i avtalet mellan Turkiet och EKSG, och kommissionen behövde därmed inte införa provisoriska åtgärder med en kortare varaktighet än sex månader, i enlighet med grundförordningen.

2. BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT

2.1 Invändningar gällande produktdefinitionen

- (22) I det preliminära skedet begärde en tillverkare av gaffeltruckar, delar till gaffeltruckar och byggmaskiner att varmvalsade långa stålstänger skulle undantas från definitionen av den undersökta produkten. I förordningen om provisorisk tull konstaterade kommissionen att varmvalsade långa stålstänger inte omfattas av undersökningen, eftersom en 6–12 meter lång varmvalsad stång är en lång produkt, inte en platt stålprodukt.
- (23) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter upprepade parten sin invändning. Parten noterade att produkterna i fråga fortfarande omfattades av produktdefinitionen och därmed omfattades av åtgärderna. Parten upprepade sin begäran om att utesluta "produkter som är längre än 6 000 mm" i syfte att utesluta dessa produkter, dvs. vissa varmvalsade långa stänger som omfattas av KN-nummer 7226 91 91, ett av de KN-nummer som omfattades av åtgärderna. Kommissionen konstaterade att det undantag som föreslogs av parten inte kunde tillämpas eftersom det skulle inkludera vissa varmvalsade platta stålprodukter som var avsedda att omfattas av åtgärderna. I detta avseende noterade klaganden att en längd på 10 000 mm kan avse varmvalsade platta stålprodukter i form av ringar eller rullar och till och med vissa varmvalsade platta stålprodukter skurna i längder, och att detta därför inte var en unik egenskap för produkterna i begäran om undantag. Den klagande höll dock med om att de varmvalsade långa stålstångerna i fråga inte var avsedda att omfattas av undersökningen.
- (24) Kommissionen konstaterade att produkterna i gaffeltruckstillverkarens begäran hade andra grundläggande egenskaper än varmvalsade platta stålprodukter, inte på grund av deras längd, utan snarare deras tjocklek och bredd, som kan göra dem till andra produkter med andra användningsområden. Ett undantag beviljades därmed för produkter med a) en bredd på upp till och med 350 mm och b) med en tjocklek på 50 mm eller mer, oberoende av deras längd.
- (25) Efter offentliggörandet av förordningen om preliminär tull bad Erdemir Romania S.R.L om att så kallade magnetiska varmvalsade icke-kornorienterade kiselprodukter som omfattas av KN-nummer 7225 19 10 skulle undantas eftersom företaget endast köper sådana produkter från sitt moderbolag Erdemir i Turkiet, på grund av de metoder som unionstillverkarna påstås använda (dvs. höga priser och begränsad tillgång) och den påstådda frånvaron av konkurrens med unionstillverkare. Erdemir Romania S.R.L påstod att om produkterna i fråga inte undantogs, så skulle företaget själv och den rumänska ekonomin totalt sett påverkas negativt.

⁽⁶⁾ t21.000389.

⁽⁷⁾ EGT L 227, 7.9.1996, s. 3.

- (26) Ovannämnda begäran om undantag rör leveransen av varmvalsade platta stålprodukter som insatsmaterial till ett elektrostålverk i Rumänien från dess moderbolag Erdemir i Turkiet. Kommissionen slog fast att sådana insatsmaterial inte är annorlunda utan har samma egenskaper som de andra typer av varmvalsade platta stålprodukter som omfattas av åtgärderna i fråga om deras grundläggande fysiska, tekniska och kemiska egenskaper, deras slutanvändning och deras utbyttbarhet. Kommissionen avvisade därmed begäran om undantag av magnetiska varmvalsade icke-kornorienterade kiselprodukter som omfattas av KN-nummer 7225 19 10. Dessutom tillverkar flera unionstillverkare magnetiska varmvalsade icke-kornorienterade kiselprodukter, vilka konkurrerar direkt med importerade produkter. När det gäller inverkan på den begärande parten kunde kommissionen inte se hur det vore "katastrofalt" att inte bevilja undantaget, vilket parten hävdade, med tanke på den antidumpningstull som gäller för moderbolaget.

2.2 Slutsats

- (27) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande produktdefinitionen bekräftade kommissionen slutsatserna i skäl 28–33 i förordningen om provisorisk tull, enligt förklaringen i skäl 24 ovan.

3. DUMPNING

- (28) Efter de preliminära och det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter tog kommissionen emot skriftliga synpunkter från de tre exporterande tillverkarna i urvalet och från klaganden om de provisoriska och slutgiltiga dumpningsmarginalerna.

3.1 Tillämpning av artikel 18 i grundförordningen

- (29) Tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen på de uppgifter som lämnats av två närstående exporterande tillverkare, om de transportkostnader som rapporterats med avseende på försäljningen på den inre marknaden, beskrevs i skäl 26 och 56–59 i förordningen om provisorisk tull.
- (30) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter motsatte sig de två närstående exporterande tillverkarna den preliminära tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen gällande deras inhemska transportkostnader och påstod att villkoren för att tillämpa denna artikel inte uppfylldes i det aktuella ärendet. De menade också att om kommissionen var av en annan åsikt så kunde den helt enkelt justera de inhemska transportkostnaderna för de leveransrutter som företagens uppgifter ansågs felaktiga.
- (31) I de synpunkter som lämnades in efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände klaganden mot de exporterande tillverkarnas påstående och ställde sig bakom kommissionens preliminära tillämpning av artikel 18 i grundförordningen med avseende på de transportkostnader som de två exporterande tillverkarna i fråga ådragit sig.
- (32) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade de exporterande tillverkarna i fråga sina påståenden. För det första menade de att det inte längre var nödvändigt att identifiera de kostnader som hör ihop med transporten av varmvalsade platta stålprodukter mellan en tillverkare och ett annat företag i koncernen, eftersom kommissionen hade beslutat sig för att utföra separata beräkningar av dumpningsmarginalerna för de två exporterande tillverkarna i koncernen. För det andra påstod de att kommissionen borde ha använt de uppgifter som lämnades som svar på skrivelsen om artikel 18 och endast borde ha justerat transportkostnaderna för de leveransrutter som inbegrep ett lager/en hamn tillhörande ett närstående företag inom koncernen som en försäljnings- eller leveransmellanhand. I detta avseende begärde företagen även att förhørsombudet skulle inbegripa, och företaget hördes den 6 maj 2021.
- (33) Kommissionen analyserade påståendet och drog slutsatsen att det var motiverat att tillämpa artikel 18 i grundförordningen med avseende på de exporterande tillverkarnas inhemska transportkostnader. Först och främst, trots att separata beräkningar utfördes för de två företagen efter deras synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter, förblev företagen närstående parter och de interna transportkostnaderna var därmed fortfarande relevanta. För de andra innehöll de handlingar som lämnades in av företagen till stöd för deras påstående inte några nya uppgifter och inte heller någon tydlig och fullständig uppdelning av alla leveransrutter som hörde ihop med den inhemska försäljningen av den undersökta produkten, vilket skulle göra det möjligt för kommissionen att tydligt identifiera – och därför korskontrollera – alla transaktioner där ett lager/en hamn tillhörande ett närstående företag medverkade som en försäljnings- eller distributionsmellanhand. Genom de uppgifter som fanns tillgängliga kunde man inte med tillräcklig visshet utesluta att det inte fanns några andra leveransrutter för vilka vissa interna transportkostnader också skulle behövas exkluderas.

(34) Efter förhørsombudets rekommendationer bedömde kommissionen på nytt om den justering som utförts av de exporterande tillverkarnas inhemska transportkostnader var proportionerlig. Kommissionen noterade att tillämpningen av artikel 18 i grundförordningen endast rörde ett begränsat antal försäljningstransaktioner på den inhemska marknaden (cirka 10 % för den ena exporterande tillverkaren och cirka 20 % för den andra exporterande tillverkaren inom koncernen), och kommissionen korrigerade endast försäljningstransaktioner där varan levererats till kund. Därmed påverkades inte avdragen för majoriteten av de inhemska försäljningstransaktionerna. Trots att kommissionen tillämpade tillgängliga uppgifter avisade den inte heller avdraget för transportkostnader helt. I stället använde kommissionen de faktiska uppgifter som företagen lämnat för att uppskatta transportkostnaderna för de rutter där det inte stod klart om en närstående mellanhand användes eller inte. Mot bakgrund av uppgifterna och behovet av att de exporterande tillverkarna motiverade de efterfrågade avdragen ansåg kommissionen därmed att den strategi som följts med avseende på fastställandet av avdragen för transportkostnaderna för inhemska försäljningstransaktioner var proportionerlig och inte orimlig.

(35) Påståendet avisades därför och kommissionen bekräftade sina slutsatser i skäl 56–59 i förordningen om provisorisk tull.

3.2 Normalvärde

(36) Den detaljerade informationen om beräkningen av normalvärdet presenterades i skäl 38–49 i förordningen om provisorisk tull

(37) En exporterande tillverkare menade att kommissionen, när den fastställde företagets produktionskostnader, borde ha jämfört den omberäknade kostnaden för en inköpt insatsvara med företagets räkenskaper.

(38) Kommissionen bedömde denna invändning och höll med. Den metod som kommissionen följde i det preliminära skedet för att omfördela kostnaden för den inköpta insatsvaran i syfte att spegla den kostnadsskillnad som beror på de olika tekniska egenskaperna ledde till en högre totalkostnad för den insatsvaran som inte överensstämde med den exporterande tillverkarens räkenskaper. Invändningen godtogs därför och kommissionen ändrade kostnaden för den inköpta insatsvaran i enlighet därmed i den slutgiltiga beräkningen.

(39) En exporterande tillverkare menade att kommissionen, när den fastställde dennes produktionskostnad, borde ha godkänt det elavdrag som företaget hade rapporterat. Företaget hävdade att kommissionen i sina preliminära slutsatser hade missförstått företagets roll på den turkiska elmarknaden och hur Yekdem-systemet, en stödmekanism för förnybar energi i Turkiet, fungerade. Den exporterande tillverkaren förklarade att el från förnybara källor säljs till marknadsaktörerna av marknadsoperatören (Epias) till ett visst pris. Om det marknadspris som Epias köper in sin el till sedan visar sig vara lägre, ersätts dock elköparna med mellanskillnaden. Därför hävdade företaget att ett elavdrag måste användas för att beräkna nettokostnaden för elen, med hänsyn tagen till ersättningen.

(40) Kommissionen analyserade de nya förklaringarna och slog fast att påståendet var motiverat. Påståendet godtogs därför och elavdraget inkluderades i produktionskostnaden i den slutgiltiga dumpningsberäkningen för företaget.

(41) En exporterande tillverkare påstod att kommissionen, för beräkningen av produktionskostnaden för varmvalsade platta stålprodukter, endast borde ha beaktat kostnaden för de varmvalsade platta stålprodukter som såldes inom landet, vilka företaget hade tillhandahållit separat från kostnaden för motsvarande produkter som exporterades till unionen, snarare än att fastställa en enda produktionskostnad för varmvalsade platta stålprodukter genom att slå samman de två uppsättningar kostnadsuppgifter som tillhandahölls. Företaget menade att man med en sådan strategi bortsåg från att produktmixen inom en produkttyp som definieras med produktkontrollnumret kan vara olika beroende på den berörda marknaden.

(42) I de synpunkter som ingavs efter det preliminära utlämnandet av uppgifter motsatte sig klaganden den exporterande tillverkarens påstående om att om två eller flera produkter omfattas av samma produktkontrollnummer så borde de ha samma produktionskostnad, även om tillverkaren anser att de skiljer sig åt i det egna systemet för kostnadsredovisning. De bör därför rapporteras i samma tabell över produktionskostnad.

- (43) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade tillverkaren påståendet om att endast produktionskostnaden för den inhemska försäljningen, vilken rapporterades separat från produktionskostnaden för försäljningen till unionen, borde ha beaktats vid beräkningen av normalvärdet.
- (44) Kommissionen ansåg att den exporterande tillverkaren inte kunde uppvisa några faktiska skillnader i produktionskostnaden per berörd marknad som skulle motivera en separat kostnadsberäkning. De påstådda kostnadsskillnaderna berodde på att företaget tillhandahöll produktionskostnader baserat på sina interna koder och inte på grundval av produktkontrollnummer. Kommissionen ansåg att det inte finns någon anledning att göra åtskillnad mellan produktionskostnaden för de produkter som säljs på den inhemska marknaden och de som exporteras om produktionsprocesserna faktiskt inte skiljer sig åt. Eftersom den exporterande tillverkaren inte kunde lämna några bevis för att produktionsprocessen för exportförsäljning och för inhemska försäljning inom samma produktkontrollnummer skiljde sig åt drog kommissionen slutsatsen att den inte kunde godta två uppsättningar kostnader. Påstående avvisades därför.
- (45) De tre exporterande tillverkarna hade synpunkter på beräkningen av deras inhemska försäljnings- och administrationskostnader, i synnerhet när det gäller uteslutandet eller den provisoriska omfördelningen av vissa finansiella poster såsom finansiella intäkter, växelkursvinster- och förluster och extraordinära intäkter och förluster i samband med beräkningen av försäljnings- och administrationskostnaderna.
- (46) I de synpunkter som lämnades in efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände klaganden mot de exporterande tillverkarnas påstående om att de undantagna beloppen inte hörde samman med produktionen eller försäljningen av den undersökta produkten utan var ett resultat av företagets andra verksamheter, såsom banksättningar och omvärderingar.
- (47) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade de tre exporterande tillverkarna sina invändningar mot beräkningen av försäljnings- och administrationskostnaderna.
- (48) Två närstående exporterande tillverkare ifrågasatte det faktum att kommissionen omklassificerat vissa utgifter från kostnaderna för sålda varor till försäljnings- och administrationskostnaderna eller produktionskostnaden (såsom utgifter för outnyttjad kapacitet, anskaffning av inaktiva material), men att den inte gjort detsamma med vissa andra utgifter som rapporterats under kostnaderna för sålda varor. Företagen menade dessutom att kommissionen borde ha tagit hänsyn till gjorda växelkursvinster-/förluster liksom vinster och förluster som hade koppling till värderingsskillnader. Slutligen menade företagen att den delvisa omklassificeringen av transportrelaterade försäljnings- och administrationskostnader till övergripande försäljnings- och administrationskostnader inte borde ha utförts för den närstående handlaren i koncernen, eftersom denne inte ådrog sig några interna transportkostnader. Det sistnämnda påståendet upprepades efter det ytterligare slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. De exporterande tillverkarna påstod i synnerhet att detta inte rörde den närstående handlaren eftersom denne utgjorde det sista ledet i transportflödet.
- (49) När det gäller omklassificeringen av de utgifter som rapporterats under kostnader för sålda varor hade företaget rapporterat vissa utgifter som varken ingick i produktionskostnaden eller försäljnings- och administrationskostnaderna. Kommissionen ansåg därmed att dessa utgifter felaktigt skulle undantas från fastställandet av normalvärdet om de inte omklassificerades till någon av dessa kategorier. Samtidigt ansåg kommissionen att de utgifter som inte omklassificerades antingen inte hörde ihop med produktionen och/eller försäljningen av den undersökta produkten (t.ex. derivattransaktioner) eller att sambandet med produktionen och/eller försäljningen av den undersökta produkten inte var tydligt (t.ex. skillnader i råvarupriser).
- (50) När det gäller växelkursvinster-/förluster betraktade kommissionen värderingsvinsterna-/förlusterna som ett resultat av överföringar, och därför saknade koppling till produktionen och/eller försäljningen av den undersökta produkten. Dessutom förklarade företagen att växelkursvinsterna-/förlusterna följde av transaktioner i euro eller turkisk lira eftersom deras bokföringsvaluta var US-dollar. I och med att den inhemska försäljningen utfördes i US-dollar ansåg kommissionen att de resulterande växelkursvinsterna-/förlusterna inte kunde tillskrivas den inhemska försäljningen och därmed borde ha beaktats i samband med fastställandet av de försäljnings- och administrationskostnader som används för att undersöka om försäljningen ägt rum vid normal handel.
- (51) Slutligen ansåg kommissionen, när det gäller omklassificeringen av de interna transportkostnader som bestämmelserna i artikel 18 i grundförordningen tillämpades på, vilket förklaras i skäl 29–35 ovan, i den mån det rör sig om den närstående handlaren, att frågan var relevant på företagskoncernnivå, vilket inbegrep den närstående handlaren transaktioner. När det gäller den närstående handlaren noterade kommissionen att företaget hade sina lokaler på fyra olika platser. Det kunde därför inte uteslutas att varorna först transporterades till någon av de andra platserna innan de avsåndes till eller hämtades upp av kunden.

- (52) I enlighet därmed bekräftade kommissionen den strategi som den tillämpade i det preliminära skedet och avvisade de invändningar som framförts av de två närstående exporterande tillverkarna.
- (53) En exporterande tillverkare var missnöjd med att kommissionen avlog de växelkursvinster-/förluster, de extraordinära intäkter och de finansiella intäkter som företaget hade rapporterat i sina försäljnings- och administrationskostnader. Dessutom menade tillverkaren att kommissionen hade strukit finansiella intäkter, men inte finansiella utgifter, från försäljnings- och administrationskostnaderna.
- (54) I enlighet med företagets redovisningsprinciper kunde det inte rapportera gjorda växelkursvinster-/förluster, som har direkt koppling till produktionen och/eller försäljningen av den undersökta produkten, separat. Kommissionen kunde därför inte fastställa hur mycket av de rapporterade växelkursvinsterna-/förlusterna som skulle tas med i beräkningen av försäljnings- och administrationskostnaderna.
- (55) När det gäller de extraordinära intäkterna noterade kommissionen att företaget i dess synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter påstod att de extraordinära intäkterna kom från försäljningen och produktionen av den undersökta produkten. Företaget lade dock inte fram någon bevisning till stöd för detta påstående. Dessutom klargjorde kommissionen att den bara avvisade en post som hade rapporterats under extraordinära intäkter, som inte kunde kategoriseras baserat på de uppgifter som företaget hade lämnat.
- (56) Slutligen beaktade också kommissionen noga de uppgifter som rapporterades under finansiella inkomster och finansiella utgifter. Kommissionen avvisade företagets påstående om finansiella intäkter eftersom det inte hade att göra med företagets dagliga produktions- och försäljningsverksamhet, utan snarare med finansiella transaktioner som inte hade att göra med produktionen och/eller försäljningen av den undersökta produkten. Tvärtom, och baserat på de uppgifter som företaget lämnat, ansåg kommissionen att de finansiella utgifter som företaget ådragit sig rörde dess produktion och försäljning av varmvalsade platta stålprodukter.
- (57) I enlighet därmed bekräftade kommissionen den strategi som den tillämpat i det preliminära skedet och avvisade de invändningar som framförts av den exporterande tillverkaren.
- (58) En exporterande tillverkare menade att kommissionen inte borde ha bortsett från de uppgifter som lämnades i det preliminära skedet eftersom det inte finns något tidsrelaterat undantag som skulle göra det möjligt för kommissionen att göra detta så länge som uppgifterna lämnas in inom undersökningens tidsramar och den berörda part som lämnat in dessa uppgifter samarbetar med kommissionen.
- (59) I det preliminära skedet ifrågasatte den exporterande tillverkaren i fråga kommissionens preliminära rättelser av dess korskontrollerade administrations- och försäljningsuppgifter, och lämnade in ytterligare upplysningar i detta avseende. Kommissionen hade omfördelat vissa försäljnings- och administrationskostnader som företaget inledningsvis hade fördelat till andra produkter, inklusive insatsmaterial till produktionen av de varmvalsade platta stålprodukter som företaget själv tillverkade. Kommissionen undersökte noga de ytterligare uppgifter som lämnades och drog slutsatsen att dessa inte bevisade att den metod som kommissionen använt för att omfördela administrations- och försäljningskostnaderna var orimlig eller olämplig, i synnerhet med tanke på att tillverkaren inte lämnade eller fördelade dessa försäljnings- och administrationskostnader korrekt under korskontrollen på distans, utan att denne i sina synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter i stället höll med om att administrations- och försäljningskostnaderna för det insatsmaterial som användes i samband med tillverkningen av den undersökta produkten kunde fördelas till den undersökta produkten. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (60) En koncern av exporterande tillverkare motsatte sig det preliminära beslutet om att slå samman kostnads- och försäljningsuppgifterna för två tillverkande enheter i koncernen för beräkningen av koncernens dumpningsmarginal. Koncernen menade att kommissionen först och främst snarare borde ha beräknat individuella dumpningsmarginaler för de två närstående tillverkarna baserat på deras egna normalvärden och exportpriser, och sedan borde ha beräknat en viktad genomsnittlig dumpningsmarginal för hela koncernen på den grundvalen.
- (61) I de synpunkter som lämnades efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände klaganden mot den exporterande tillverkarens påstående om att kommissionen gjorde rätt när den behandlade företagen som en enda enhet med tanke på vilken typ av ekonomisk verksamhet som koncernen bedriver.

- (62) Kommissionen konstaterade att eftersom båda de exporterande tillverkarna i koncernen lämnade in sina kostnads- och försäljningsuppgifter på ett sätt som gjorde det möjligt att särskilja mellan och följa kostnads- och försäljningsflödet för de produkter som tillverkas av var och en av de exporterande tillverkarna individuellt, så var det möjligt och mer korrekt att beräkna två separata dumpningsmarginaler och först efter detta slå samman dem till en viktad genomsnittlig dumpningsmarginal för hela koncernen. Därför godtogs koncernens påstående och dumpningsmarginalen beräknades i enlighet med detta.
- (63) En exporterande tillverkare påstod att kommissionen gjort fel då den preliminärt inkluderade vissa utgifter för outnyttjad kapacitet i företagets produktionskostnader, och menade att dessa utgifter endast hörde ihop med andra produkter än den undersökta produkten.
- (64) Kommissionen analyserade informationen från den exporterande tillverkaren och ansåg att invändningen var motiverad. I själva verket berodde den preliminära inkluderingen av dessa utgifter för outnyttjad kapacitet i kostnaden för den undersökta produkten på ett missförstånd om vilken produktkategori som dessa utgifter hörde till. Därför godtogs invändningen och de relaterade utgifterna för outnyttjad kapacitet ströks från den exporterande tillverkarens produktionskostnader.
- (65) En exporterande tillverkare framförde återigen sin begäran om att det var den faktiska produktionskostnaden för stålämnen (insatsmaterial för varmvalsade platta stålprodukter) som dess närstående leverantör ådrar sig som skulle beaktas, snarare än det inköpspris som den närstående leverantören betalar. Dessutom noterade företaget att en sådan strategi var lämplig eftersom kommissionen i det preliminära skedet slagit samman de uppgifter som tillhandahållits av de två närstående tillverkarna och utfört en enda beräkning av dumpningsmarginalen.
- (66) I klagandens synpunkter, som lämnades efter det preliminära utlämnandet av uppgifter, motsatte sig denne den exporterande tillverkarens påstående att kostnaderna för stålämnen borde rapporteras som att det är den exporterande tillverkaren som ådrar sig dessa. Med tanke på att stålämnena inte överfördes på kostnadsnivå utan på en högre nivå skulle det vara snedvridande att beakta den närstående leverantörens kostnader för stålämnena.
- (67) Kommissionen noterade att i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen ska de kostnader som används vid beräkningen av normalvärdet på ett rimligt sätt återspegla de kostnader i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten som finns registrerade i företagets bokföring. I bokföringen för den exporterande tillverkare som framförde påståendet bokfördes kostnaderna för stålämnena med det inköpspris som betalades till den närstående leverantören. Försäljningspriset för stålämnen till den exporterande tillverkaren kunde jämföras med försäljningspriset till icke-närstående parter och kommissionen ansåg därmed att de på ett rimligt sätt speglade kostnaderna i samband med produktion och försäljning av den undersökta produkten. Kommissionen betraktade dessutom de två tillverkarna som separata enheter och utförde två separata dumpningsberäkningar, och det ytterligare argumentet om den sammanslagna beräkningen i det preliminära skedet blev därmed irrelevant. Kommissionen bekräftade därmed sina undersökningsresultat från det preliminära skedet.
- (68) En exporterande tillverkare påstod att kommissionen hade fel när den preliminärt justerade kostnaden för järnmalmspellet i samband med fastställandet av produktionskostnaden för varmvalsade platta stålprodukter – en justering som utfördes eftersom kostnaden för dessa pellets baserades på inköpspriserna från närstående parter, som alltså inte speglade det faktiska marknadspriset. Den exporterande tillverkaren påstod även att om en justering skulle utföras var det bara en del av de resulterande tillkommande kostnaderna som borde fördelas till produktionen av den undersökta produkten eftersom järnmalmspellet också används vid produktionen av andra produkter.
- (69) I de synpunkter som klaganden inkom med efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände denne mot den exporterande tillverkarens påstående och ställde sig bakom kommissionens justering av kostnaden för järnmalmspellet med tanke på att de inköpspriser som betalades till närstående enheter inte motsvarade armlängdspriset.
- (70) Kommissionen bekräftade sin preliminära slutsats om att det i enlighet med artikel 2.5 i grundförordningen var nödvändigt att justera den exporterande tillverkarens kostnad för järnmalmspellet eftersom dessa nästan uteslutande köptes in från närstående parter till priser som inte motsvarade armlängdspriset. Dessa ersattes därför med ett inköpspris till icke-närstående parter som tillhandahölls av företaget. Påståendet om att endast en del av de resulterande tillkommande kostnaderna borde fördelas till produktionen av den undersökta produkten speglades inte i företagets svar i frågeformuläret och det gick inte att korskontrollera att dessa uppgifter stämde så pass sent under undersökningen. Påstående avvisades därför.

- (71) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade den exporterande tillverkaren argumentet att inköpspriset för järnmalmspellets från närstående parter motsvarade armlängdspriset och invände mot att kommissionen beräknade denna justering genom att fördela alla tillkommande kostnader till den undersökta produkten, samtidigt som denne påstod att järnmalmspellets också användes vid produktionen av andra produkter. Gällande denna sista punkt ifrågasatte företaget även kommissionens beslut om att de uppgifter som lämnats för utgiftsfördelningen var nya och inte kunde korskontrolleras.
- (72) Kommissionen bedömde återigen ingående de argument och uppgifter som framfördes av företaget i dess synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen noterade att den närstående leverantören av järnmalmspellets faktiskt sålde råmaterialet till den exporterande tillverkaren med ett pålägg. Pålägget var dock mycket lägre än vad den exporterande tillverkaren påstod och mycket lägre än det pålägg som påfördes på försäljningen mellan företagen i koncernen i linje med koncernens policy för internprissättning, och det verkade därför inte spegla pålägget i en armlängdstransaktion. Dessutom lämnade inte företaget några fler bevis för att detta pålägg speglade den rimliga nivå som efterfrågas av ett oberoende handelsföretag. När det gäller andelen inköpta järnmalmspellets som används vid tillverkningen av varmvalsade platta stålprodukter noterade kommissionen att företaget rapporterade inköpet av järnmalm separat, i flera formulär. Men kostnaden för den järnmalm som användes vid produktionen varmvalsade platta stålprodukter rapporterades av företaget utan ytterligare uppdelning, och det gick därför inte att bekräfta den specifika förbrukningen av järnmalmspellets vid produktionen av varmvalsade platta stålprodukter. Dessutom tydde uppgifterna i den kapacitetsrapport som lämnats in av den exporterande tillverkaren som en bilaga till dennes första svar på frågeformuläret att alla järnmalmspellets som köptes in användes för att framställa varmvalsade platta stålprodukter i de kvantiteter som företaget rapporterade. Kommissionen avvisade därför slutgiltigt detta påstående.
- (73) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter menade en exporterande tillverkare att kommissionen inte borde lägga till ytterligare försäljnings- och administrationskostnader till dennes inhemska försäljning via en närstående tillverkare i koncernen för att spegla att en närstående handlare är delaktig. Den exporterande tillverkaren påstod i synnerhet att det närstående företag som medverkar i denna inhemska försäljning fakturerade de försäljningskostnader och allmänna kostnader som uppstod, inklusive ett pålägg, i linje med koncernens internprissättningspolicy. Enligt den exporterande tillverkaren speglades redan därför de kostnader som den närstående handlaren ådrar sig i företagets försäljnings- och administrationskostnader. För detta ändamål hänvisade den exporterande tillverkaren till en kostnad för koncerntjänster som det närstående företaget tog ut.
- (74) Kommissionen noterade först och främst att den för att spegla försäljnings- och administrationskostnaderna för en handlare som är delaktig i inhemsk försäljning följde en konservativ strategi, i och med att kommissionen inte använde de faktiska försäljnings- och administrationskostnaderna för den närstående exporterande tillverkaren utan försäljnings- och administrationskostnaderna för ett annat närstående företag i koncernen, som endast agerade som handlare för vissa inhemska försäljningstransaktioner. I detta avseende ansåg kommissionen att försäljnings- och administrationskostnaderna för den närstående exporterande tillverkaren skulle bli oproportionerligt höga, medan försäljnings- och administrationskostnaderna för den närstående handlaren kunde anses ligga på en rimlig nivå för de funktioner som utfördes av den närstående tillverkaren i samband med den inhemska försäljningen. Dessutom konstaterade kommissionen att den närstående exporterande tillverkaren faktiskt tog betalt för koncerntjänster av den exporterande tillverkaren i fråga. På grundval av information från företagen kunde kommissionen inte dra någon slutsats om huruvida de tjänster som fakturerades den exporterande tillverkaren faktiskt omfattade kostnader som uppstått i samband med återförsäljningen av den undersökta produkten på den inhemska marknaden, eftersom alla dessa transaktioner i bokföringen och/eller på de utställda fakturorna endast kallades för koncerntjänster. Dessutom stod de utgifter för koncerntjänster som bokfördes i den exporterande tillverkarens redovisning och som fördelades till den undersökta produkten för en försumbar del av nettoförsäljningen. Eftersom man inte visste vilka slags koncerntjänster som bokfördes i redovisningen för den exporterande tillverkaren i fråga och med tanke på att kommissionen redan från början följt en konservativ strategi, så avvisade kommissionen avvisade detta påstående.

3.3 Exportpris

- (75) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skäl 50–51 i förordningen om provisorisk tull. Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de preliminära slutsatserna.

3.4 Jämförelse

- (76) Närmare uppgifter om beräkningen av exportpriset anges i skäl 52–68 i förordningen om provisorisk tull.

- (77) En exporterande tillverkare upprepade sitt påstående om att den utgör en enda ekonomisk enhet med sin närstående handlare i Turkiet, vilken sålde den undersökta produkten till unionen under undersökningsperioden, och ifrågasatte därför de justeringar av dess importpris som utfördes provisoriskt enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen. Företaget hänvisade till tidigare mål i EU-domstolen, i synnerhet när det gäller förekomsten av viss begränsad direktexport från tillverkaren, och påstod att denna var otillräcklig för att avvisa påståendet om en enda ekonomisk enhet. Företaget menade också att det faktum att tillverkarens eventuella direkta inhemska försäljning är irrelevant för att fastställa huruvida det rör sig om en enda ekonomisk enhet på exportsidan, och det faktum att tillverkaren kontrollerar den närstående handlaren är en avgörande aspekt som ska beaktas när påståendet bedöms.
- (78) I sina synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter invände klaganden mot den exporterande tillverkarens påstående om att den tillverkande enhetens direktförsäljning visade att handlaren agerar som närstående återförsäljare, och ställde sig bakom kommissionens justering av exportpriset.
- (79) Kommissionen analyserade synpunkterna och de tillgängliga bevisen, i synnerhet ramavtalet mellan tillverkaren och dess närstående handlare. Kommissionen noterade att det i detta ramavtal fastställs att provision ska betalas för de varor som säljs och noterade att de funktioner som normalt hör ihop med en försäljningsavdelning behölls av tillverkaren, medan den närstående handlarens funktioner motsvarande de för en agent som utför en tjänst med koppling till tillverkarens export. Detta överensstämde också med de relativt högre försäljningskostnader som den exporterande tillverkaren ådrog sig. Inga närmare uppgifter om den kontraktsmässiga förbindelsen mellan tillverkaren och den närstående handlaren lämnades. Kommissionen drog därmed slutsatsen att ramavtalet innehöll bestämmelser som inte stämde överens med påståendet om att de ekonomiska förbindelserna mellan den närstående handlaren och tillverkaren speglade förbindelserna mellan en tillverkare och en intern försäljningsavdelning. Tillverkaren skötte snarare försäljningen direkt, medan den närstående handlaren bedrev verksamhet som inbegrep export för tillverkarens räkning mot en provisionsavgift. Mot bakgrund av slutsatserna i det preliminära skedet, om att tillverkaren också ägnade sig åt direkt försäljning, konstaterade kommissionen att påståendet om en enda ekonomisk enhet behövde avvisas. Kommissionen bekräftade därför de preliminära undersökningsresultaten i skäl 54–55 i förordningen om provisorisk tull.
- (80) När det gäller den direkta exportförsäljningens relevans, efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter, upprepade den exporterande tillverkaren i princip de argument som denne lämnade i synpunkterna på det preliminära utlämnandet av uppgifter, som togs upp i skäl 54 i förordningen om provisorisk tull och i skäl 79 ovan.
- (81) Den exporterande tillverkaren uppgav också att denna exportförsäljning, för det mesta, inte utgjorde någon riktig exportförsäljning utan riktade sig mot inhemska köpare inom ramen för särskilda rättsliga eller tullrelaterade arrangemang. Kommissionen noterade att den rättsliga ramen för exportförsäljning inte är avgörande för bedömningen av huruvida försäljningen utgör exportförsäljning eller inte, och det faktum att sådan direkt försäljning förekom, vid sidan av försäljningen på den inhemska marknaden, var bevis för att tillverkaren behöll vissa försäljningsfunktioner.
- (82) Vidare påstod den exporterande tillverkaren att det faktum att all inhemska försäljning sköttes direkt av tillverkaren utan medverkan av den närstående handlaren var irrelevant för att fastställa om det var en enda ekonomisk enhet som stöd för exportförsäljningen. Kommissionen noterade att detta visade att tillverkaren har en fungerande intern försäljningsavdelning, vilket är en relevant faktor och har erkänts som sådan av tribunalen ⁽⁸⁾.
- (83) Den exporterande tillverkaren framförde flera argument om det ramavtal som ingåtts med dennes närstående handlare. Tillverkaren menade att ett sådant kontrakt mellan den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren finns för att det ska finnas dokumenterade bevis i händelse av statliga revisioner/skatterevisioner och internprissättningsregler. I detta avseende noterade kommissionen att, trots att överenskommelsen mellan den exporterande tillverkaren och dennes närstående handlare också kan vara av relevans av skatteskal, detta inte förringar det faktum att överenskommelsen tydligt anger att den närstående handlaren utförde exporttjänster mot betalning av en provision som baserades på den försäljning som gjordes. Den exporterande tillverkaren bekräftade även att överenskommelsen tydligt anger att det är den exporterande tillverkaren som ansvarar för att skaffa kunder och upprätta och inrätta nödvändiga kontakter och arrangemang med dessa kunder. I kommissionens mening visade detta att den exporterande tillverkaren har sin egen helt fungerande försäljningsavdelning för exportförsäljning och

⁽⁸⁾ PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Europeiska unionens råd, mål T-26/12, tribunalens dom av den 25 juni 2015, punkt 50.

att den närstående handlaren därmed inte fungerade som den exporterande tillverkarens interna försäljningsavdelning. Den exporterande tillverkarens argument verkar dessutom antyda att en justering enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen endast kan utföras i situationer då den närstående handlaren får i uppgift att utföra alla verksamheter som normalt utförs av en försäljningsavdelning. Detta är felaktigt. I artikel 2.10 i) i grundförordningen nämns "provisioner som utbetalas för försäljningarna i fråga" (i detta fall exportförsäljning) utan någon vidare beskrivning av den typ av tjänster som utfördes. Syftet med en justering enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen är att säkerställa att all provision som betalas till en agent för exportförsäljning som ersättning för de tjänster som agenten utför med avseende på den försäljningsverksamheten, oavsett vad dessa tjänster består av, ska justeras för att säkerställa överensstämmelse med den inhemska försäljningen. Därför tillbakavisades påståendet.

- (84) Den exporterande tillverkaren påstod även att bestämmelsen i kontraktet om att inga vinster eller förluster från transaktioner med anknytning till exporten av produkter får behållas av den närstående handlaren inte stämde överens med att den närstående handlaren skulle ha funktioner liknande dem som utförs av en agent som arbetar på provisionsbasis, eftersom en agent inte skulle godta att (all) dennes vinst skulle överföras tillbaka till det tillverkande företaget och endast skulle kompenseras för utgifter med anknytning till kontrollen av remburs, sammanställningen av dokument för tullklaringsändamål, framtagande av nödvändig exportdokumentation och säkerställa att betalningar uppbärs. Kommissionen noterade att de finansiella arrangemangen mellan den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren speglar de verksamheter och funktioner som den närstående handlaren, enligt överenskommelsen, har åtagit sig att utföra mot ersättning. Den justering som kommissionen på samma sätt utförde genom tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen kalibrerades för att ta hänsyn till dessa funktioner och spegla en korrekt ersättning för de tillhandahållna tjänsterna på armlängdsbasis. Om den närstående handlaren får ersättning på grundval av en provisionsavgift som omfattar de exporttjänster som tillhandahålls den exporterande tillverkaren visar detta att den närstående handlaren utför de avtalade tjänsterna för den exporterande tillverkarens räkning men utan tillräcklig ersättning, vilket inbegriper en rimlig vinst. Därför tillbakavisades påståendet.
- (85) Den exporterande tillverkaren påstod också att det faktum att den behöll vissa funktioner som normalt sett utförs av en försäljningsavdelning inte förhindrar att det rör sig om en enda ekonomisk enhet. Enligt den exporterande tillverkaren gäller det enligt fast rättspraxis att en tillverkare och ett handelsföretag kan utgöra en enda ekonomisk enhet även om tillverkaren utför vissa försäljningsfunktioner själv. Kommissionen noterade att enligt villkoren i överenskommelsen behöll den exporterande tillverkaren faktiskt de flesta, om inte alla, funktioner som normalt utförs av en försäljningsavdelning. Såsom redan har nämnts i skäl 83 ovan strider detta mot den exporterande tillverkarens påstående om att den närstående handlaren ska behandlas som dennes interna försäljningsavdelning. Den närstående handlaren utför snarare, vilket den exporterande tillverkaren själv påmint om, ytterligare exportförsäljningsfunktioner mot ersättning eller provision. Det var för dess provisioner som justeringen enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen utfördes.
- (86) Kommissionen noterade att den exporterande tillverkaren upprepade gånger hänvisade till de omständigheter som förelåg i samband med undersökningen och domen i ärendet Musim Mas^(*). Kort sagt verkade den exporterande tillverkaren antyda att, eftersom dennes egen faktiska situation inte liknar den i ärendet Musim Mas, är justeringen enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen inte motiverad. Kommissionen höll inte med. Skälen till en justering enligt artikel 2.10 i) i grundförordningen måste granskas mot bakgrund av de omständigheter som föreligger i varje specifikt ärende och på grundval av alla bevis som kommissionen har tillgång till. Domen i målet Musim Mas fastställde inte någon minimistandard som behöver uppfyllas i varje ärende. I målet Musim Mas instämde domstolen snarare med den bedömning som utfördes av rådet baserat på de omständigheter som observerades i det ärendet. I varje fall, vilket vi påminner om ovan, föreligger flera av de relevanta omständigheter som förelåg i målet Musim Mas även i den exporterande tillverkarens situation, och framför allt att det finns en överenskommelse som inte överensstämmer med idén att den närstående handlaren faktiskt skulle vara koncernens interna försäljningsavdelning.

(*) PT Perindustrian dan Perdagangan Musim Semi Mas (PT Musim Mas)/Europeiska unionens råd, ärende C-468/15 P, domstolens dom av den 26 oktober 2016.

- (87) Den exporterande tillverkaren hävdade också att den exporterande tillverkarens kontroll över den närstående handlaren, det faktum att den närstående handlaren inte köper från icke-närstående leverantörer och att den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren har samma adress, är relevanta faktorer för fastställandet av huruvida det rör sig om en enda ekonomisk enhet.
- (88) I detta avseende konstaterade kommissionen att inte alla faktorer var för sig måste visa att den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren inte utgör en enda ekonomisk enhet. Det är snarare samtliga villkor som styr förbindelserna mellan den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren som måste beaktas av kommissionen. Att kontroll utövas är inget måste för att kunna konstatera att den närstående handlaren inte är en intern försäljningsavdelning utan snarare tillhandahåller olika slags tjänster inom koncernen, i detta fall exportrelaterade tjänster. Att den närstående handlaren tillhandahåller sin anläggning liksom exporttjänster i utbyte mot en provisionsavgift uteslutande för den exporterande tillverkaren visar endast att den närstående handlaren inte utför samma tjänster för andra kunder i detta steg. Detta innebär inte att den närstående handlaren är den exporterande tillverkarens interna försäljningsavdelning.
- (89) Mot denna bakgrund ansåg kommissionen därför i detta fall att den närstående handlaren utförde funktioner som en agent som har hand om en exporterande tillverkarens exportverksamhet, i synnerhet genom kontroll av rembuser, sammanställning och uppföljning av dokument för tullklaringsändamål och lastning, framtagande av nödvändig expordokumentation efter lastning och genomförande av exportrelaterade förfaranden, såsom att säkerställa att kostnaderna för varorna uppbärs. Den närstående handlaren betalades med provision som baserades på den uppnådda försäljningen. Eftersom denna ersättning påverkades av de koncerninterna förbindelserna och genom tillämpning av artikel 2.9 i grundförordningen på motsvarande sätt, ansågs det lämpligt att använda en rimlig vinstmarginal för att undvika alla snedvridande effekter som kan uppstå från interna överenskommelser mellan den exporterande tillverkaren och den närstående handlaren ⁽¹⁰⁾.
- (90) Sammanfattningsvis och av alla skäl som anges i skäl 54 i förordningen om provisorisk tull och i skäl 79–88 ovan avvisades påståendet.
- (91) Två exporterande tillverkare upprepade påståendet om att kommissionen borde beräkna dumpningen per kvartal.
- (92) I de synpunkter som lämnades efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte klaganden de exporterande tillverkarnas påståenden och menade att dumpning som beräknades per kvartal inte kunde motiveras i detta ärende på grund av mindre kostnadsfluktuationer, liksom att inflationen och deprecieringen av den turkiska liran inte motiverade användningen av en metod som baseras på kvartal.
- (93) Eftersom de två företagen inte lämnade några fler bevis till stöd för deras påstående som skulle förändra kommissionens bedömning konstaterade kommissionen de preliminära undersökningsresultat som anges i skäl 64–68 i förordningen om provisorisk tull hade bekräftats, och påståendet avvisades.
- (94) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepades begäran om att dumpningen borde beräknas per kvartal av en exporterande tillverkare. Dessutom jämförde företaget kostnadsfluktuationerna och de genomsnittliga inflations-takterna och devalveringen av den turkiska liran med de konstaterade prisunderskridandemarginalerna, för att visa de förstnämnda skulle vara betydelsefulla. Slutligen noterade företaget att medan kommissionen använder en indexeringsmekanism för råvarupriser i alla åtagandeförfaranden betraktades inte sådana prisfluktuationer i detta ärende för beräkningen av dumpningsmarginalen.
- (95) Företaget tillhandahöll inte några nya uppgifter till stöd för sitt påstående. Såsom anges i skäl 68 i förordningen om provisorisk tull ansåg kommissionen, tvärt emot vad den exporterande tillverkaren påstod, att fluktuationen i de kvartalsvisa produktionskostnaderna främst påverkade ett kvartal av undersökningsperioden, men att den undersökta produkten såldes under hela undersökningsperioden, och att den övergripande kostnadsfluktuationen, inflationstakten och devalveringen av den turkiska liran inte var tillräckligt stor för att få kommissionen att avvika från sitt normala förfarande, dvs. att beräkna dumpningsmarginalen på årsbasis. Den jämförelse som den exporterande tillverkaren gjorde mellan nivån på prisunderskridandemarginalerna och kostnadsskillnaderna,

⁽¹⁰⁾ Se i detta avseende rapporten från WTO:s panel, *European Union – Anti-Dumping Measures on Imports of Certain Fatty Alcohols from Indonesia*, (WT/DS442/R), 16 december 2016, punkt 7.129.

inflationen och devalveringen under undersökningsperioden höll inte, eftersom den avsåg två helt olika bedömningar som saknade direkt koppling till varandra. När det gäller prisindexeringsmekanismen i åtaganden konstaterar kommissionen att dessa behövs för att upprätthålla ett lämpligt lägsta importpris för att undvika missbruk och kringgående, och därigenom undanröja den fastställda dumpningen och skadan på ett lämpligt sätt. Fastställandet av dumpning och skada omfattar en granskning av en tidigare period, och de två situationerna kan därför inte jämföras.

- (96) En exporterande tillverkare och två närstående exporterande tillverkare invände mot det preliminära avvisandet av en valutaomräkningsjustering, som de begärde för säkringsavtal med anknötning till deras försäljning till unionen. Begäran rör den växelkurs som ska användas vid omräkning av försäljningsvärdet i utländska valutor (euro i detta fall) till det exporterande landets valuta (turkisk lira eller TRY). Företagen åberopade bestämmelserna i artikel 2.10 j) i grundförordningen, där det föreskrivs att "[...] när en försäljning av utländsk valuta på terminsmarknaderna är direkt knuten till exportförsäljningen, då [ska] kursen vid terminsförsäljningen i stället [...] tillämpas".
- (97) I klagandens synpunkter som lämnades efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände denne mot de exporterande tillverkarnas påståenden om att säkring är en intern process, och företagen kan inte argumentera att försäljningspriserna skulle ha varit högre utan säkring eftersom det inte är bevisat att kunderna skulle ha betalat ett högre pris.
- (98) Kommissionen noterade att artikel 2.10 j i grundförordningen är tillämplig i situationer då en valutaomräkning är nödvändig för att jämföra normalvärdet med exportpriset. En sådan jämförelse utförs rutinmässigt i det berörda landets valuta. Därför använde kommissionen i det aktuella ärendet turkisk lira som jämförelsevaluta. Båda de företag som begärde valutaomräkningsjusteringen säkrade de exportförsäljningstransaktioner som uttrycktes i euro. Den valutaomräkningsrisk som följde av dessa transaktioner säkrades alltid mot US-dollar. Eftersom jämförelsen avsåg i turkisk lira och alla transaktioner i euro omräknades till turkisk lira direkt, utan någon mellanliggande omräkning till US-dollar, precis som all inhemsk försäljning gjordes i turkisk lira, ansåg kommissionen att den omräkningskurs mellan euro och US-dollar som avtalats i säkringsavtalen saknade relevans för jämförelsen. Därmed avvisade kommissionen påståendet från de tre exporterande tillverkarna.
- (99) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade de tre exporterande tillverkarna sin begäran om en valutaomräkningsjustering för försäljningen till unionen, för att ta hänsyn till säkringen för den valutarisk som följde av transaktionerna i euro. De upprepade argumentet om att, oavsett vilken valuta som används för prisjämförelsen, har de vinster eller förluster som följer av omräkningskursen vid den tidpunkt då säkringen görs inte någon betydande inverkan på prisjämförelsen. De lämnade i synnerhet ett teoretiskt exempel på en inhemsk försäljning med ett enhetspris i US-dollar på en viss dag och en exportförsäljning med samma enhetspris i euroekvivalent som avtalats samma dag. Företagens beräkning visade att när dessa beställningar levereras samma dag och det fakturerade värdet omräknas direkt från valutan på fakturan till TRY så resulterar jämförelsen i dumpning trots att det avtalade priset på de två beställningarna var detsamma på beställningsdagen. De hävdade därefter att en säkringsjustering borde ha utförts antingen på grundval av artikel 2.10 j eller artikel 2.10 k i grundförordningen.
- (100) Kommissionen analyserade påståendet, i synnerhet det teoretiska exemplet, som skulle ha bevisat att växelkursen i säkringsavtalen borde beaktas för prisjämförelsen. Först och främst noterade kommissionen att trots att exemplet var matematiskt korrekt speglade det inte verkligheten för någotdera av företagens affärsverksamhet eller beräkningarna av dumpningsmarginalerna. Exemplet antydde framför allt att dumpningsmarginalen beräknas genom att man jämför två individuella transaktioner som utförs samtidigt, vilket inte är fallet eftersom kommissionen jämför det genomsnittliga normalvärdet och det genomsnittliga exportpris som har fastställts under undersökningsperioden för varje produkttyp. För det andra antydde exemplet att alla beställningar som görs på en viss dag fullgörs vid samma tidpunkt, vilket inte stämde. I själva verket framhöll en av de exporterande tillverkarna

separat att ledtiden mellan färdigställandet av produktionen och kundens upphämtning av varorna var mycket längre på den inhemska marknaden jämfört med exportförsäljningen. Det exempel som företagen lämnat ansågs opassande i den aktuella situationen. Dessutom lämnade inget av företagen bevis för att deras exportförsäljningstransaktioner uttryckta i euro ursprungligen förhandlades med priser i US-dollar. Tvärt emot uttrycktes försäljningskontrakten och/eller beställningarna för dessa exportförsäljningstransaktioner i euro, utan någon hänvisning till US-dollar. En omräkning från euro till turkisk lira via US-dollar ansågs därför vara irrelevant. Kommissionen avvisade därmed den begärda justeringen på grundval av artikel 2.10 j i grundförordningen.

- (101) Trots att företagen hävdade att de kunde koppla exporttransaktionerna till individuella säkringsverksamheter kunde dessa dessutom, vilket också skedde i många fall, justeras efter försäljningen beroende på hur de finansiella prognoserna utvecklades och för att maximera företagets avkastning. Kommissionen ansåg därför inte att säkringen kunde kopplas direkt till den berörda exportförsäljningen, och att om hänsyn hade tagits till försäljningspriset i ett senare led skulle man ha riskerat att snedvrida det faktiska exportpriset.
- (102) Kommissionen avvisade också begäran på grundval av artikel 2.10 k eftersom företagen inte lämnade några bevis för att deras säkringsverksamhet ledde till att kunderna konsekvent betalade andra priser på den inhemska marknaden.
- (103) Två exporterande tillverkare invände mot det preliminära avisandet av vissa justeringar som de hade begärt för den inhemska försäljningen, där den ena rörde förekomsten av ett system för tullrestitution, och den andra rörde en justering för inventariiekostnader. En av tillverkarna invände också mot de betalningsvillkor som kommissionen använde för att beräkna inhemska kreditkostnader.
- (104) I de synpunkter som klaganden inkom med efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände denne mot de exporterande tillverkarnas påståenden. När det gäller tullrestitution menade klaganden att rent teoretiska kostnader inte kan användas som en justering eftersom det inte går att fastställa någon tydlig koppling mellan de exporterade produkterna och de tullar som inte betalats för importerade insatsvaror. När det gäller inventariiekostnaderna stödde klaganden kommissionens avvisande av en sådan justering eftersom det berörda företaget inte lyckades slå fast att de inhemska priserna är högre för produkter som tillbringar längre tid i lagret.
- (105) Eftersom företagen inte inkom med några nya bevis till stöd för deras påstående om tullrestitutionsjusteringen som skulle förändra kommissionens bedömning bekräftades de slutsatser som anges i skäl 60–63 i förordningen om provisorisk tull, och påståendet avvisades. Den inventariiekostnadsjustering som en exporterande tillverkare begärde enligt artikel 2.10 k i grundförordningen rör det faktum att, för delar av dennes inhemska försäljning, hämtade kunderna varorna sent, som därför blev kvar längre i företagets lager. Vad gäller detta påstående fastställde kommissionen att eftersom företaget inte kunde koppla denna påstådda kostnad till individuella försäljningstransaktioner eller till specifika kunder kunde ingen av dem styrka att de inhemska priserna påverkades av inventariiekostnaderna, och påståendet behövde avvisas. När det gäller de betalningsvillkor som användes för beräkningen av inhemska kreditkostnader tillhandahöll det berörda företaget inga nya bevis som skulle ändra kommissionens preliminära strategi, dvs. att ersätta de rapporterade betalningsvillkoren, som under korskontrollen på distans konstaterades strida mot de avtalade villkoren för de relaterade försäljningsavtalen, med en mer korrekt uppsättning betalningsvillkor som tillhandahölls av företaget och som korskontrollerades under kontrollen. Påståendet avvisades därför.
- (106) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter upprepade en exporterande tillverkare påståendet om att justeringarna för tullrestitution och inventariiekostnader borde beaktas i fråga om dennes inhemska försäljning, och ifrågasatte återigen de betalningsvillkor som kommissionen använt för att beräkna dess inhemska kreditkostnader.
- (107) När det gäller tullrestitutionsjusteringen upprepade tillverkaren argumentet om att oavsett om en importtull faktiskt har betalats eller inte påverkar det faktum att ett insatsmaterial omfattas av en importtull de priser som inhemska leverantörer tar ut för detta insatsmaterial.

- (108) När det gäller inventariestikostnadsjusteringen upprepade företaget argumentet att en justering för sådana kostnader liknar en justering för kreditkostnader, eftersom båda har koppling till en försenad betalning. Tillverkaren menade dessutom att avvisandet av ett sådant inhemskt avdrag var oförenligt med att man godtagit ett exportavdrag för demurragekostnader för dess försäljning till unionen, och argumenterade att det i båda fallen uppstår en försening i fråga om varornas ankomst som leder till merkostnader.
- (109) När det gäller de betalningsvillkor som används för att beräkna de inhemska kreditkostnaderna upprepade företaget att kommissionen borde ha beräknat kreditkostnaderna baserat på de avtalade betalningsvillkoren och inte på grundval av när betalningarna faktiskt sker, eftersom endast avtalade betalningsvillkor kan påverka fastställandet av priset.
- (110) Vad gäller dessa synpunkter om den påstådda justeringen för tullrestitution, vid sidan av kommissionens tankar i det preliminära skedet om att en teoretisk kostnad inte kan beaktas vid beräkningen, verkade det som att, trots företagets påståenden, de inhemska försäljningspriser som debiterats av den exporterande tillverkaren inte tog hänsyn till det påstådda tullrestitutionsbeloppet, som annars skulle göra försäljningen förlustbringande. Påstående avvisades därför.
- (111) När det gäller inventariestikostnadsjusteringen konstaterade kommissionen, medan ytterligare lagerkostnader för varor som hämtas upp sent av kunderna redan är inkluderade i de övergripande försäljningskostnaderna påstods det att justeringen omfattade den resulterande uppskjutna betalningen, vilket företaget jämförde med en justering för kreditkostnader, att denna kan inte beviljas eftersom företaget varken beaktade en möjlig sen upphämtning när det ingick försäljningsavtalet eller kunde koppla den till någon kund eller någon specifik transaktion, vilket därmed bekräftade att den begärda justeringen inte speglades i försäljningspriset. Tvärt emot demurragekostnaderna, som fördelades av företaget endast till de exporttransaktioner där demurrageavgifter faktiskt betalades, kunde företaget inte visa någon koppling mellan de påstådda inventariestikostnaderna och vilka faktiska transaktioner som ska ha påverkats. Påstående avvisades därför.
- (112) När det gäller de betalningsvillkor som användes för att beräkna de inhemska kreditkostnaderna ansåg kommissionen att de faktiska betalningsvillkor som företaget tillhandahållit stämde bättre, eftersom de betalningsvillkor enligt uppgift ska ha avtalats i försäljningsordrarna inte överensstämde med de betalningsvillkor som faktiskt avtalades i de relaterade beställningarna för ett stickprov av transaktioner. Påstående avvisades därför.
- (113) En koncern av exporterande tillverkare motsatte sig mot det provisoriska avvisandet av begäran om en faktureringsjustering av inhemsk försäljning enligt artikel 2.10 c i grundförordningen, för att spegla de rabatter som ska ha beviljats efter det att fakturorna ställdes ut.
- (114) Under undersökningen, och även när detta efterfrågades under korskontrollen på distans, förklarade företaget att det inte kunde koppla den faktureringsjustering som bokförts i dess redovisning till individuella transaktioner. Företaget kunde exempelvis inte identifiera kredit- eller debitposter för de specifika fakturor vars värde faktureringsjusteringen var avsedd att korrigera. Kommissionen drog därför slutsatsen att den begärda justeringen inte var tillräckligt motiverad och bekräftade att begäran avvisades.
- (115) Två närstående exporterande tillverkare ifrågasatte den preliminära beräkningen av kreditkostnaderna för försäljningen till unionen. Företagen påstod i synnerhet att kommissionen hade gjort fel då den tillämpade samma räntesats för euro och US-dollar från turkiska centralbanken på alla exporterande tillverkare i urvalet, eftersom detta inte speglade det faktum att räntorna på lånen berodde på företagets särdrag och finansiella situation. De påstod att de faktiska räntor som är tillämpliga på företagens lån skulle ha använts i stället.
- (116) I de synpunkter som klaganden inkom med efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände denne mot de exporterande tillverkarnas påstående och menade att kommissionens preliminära beslut om att tillämpa turkiska centralbankens räntor var transparent och objektivt och borde kvarstå.
- (117) Kommissionen granskade detta påstående och konstaterade att för de lån som erhöles av en av de närstående exporterande tillverkarna till marknadspris från oberoende banker så kunde man faktiskt motivera användningen av den kontraktsevenliga räntan för US-dollar som verkligen betalades av tillverkaren för kortfristiga lån för att beräkna företagets kreditkostnader. Denna ändring infördes därför i den slutgiltiga beräkningen. För det lån som erhöles från en bank som var närstående till tillverkaren drog kommissionen slutsatsen att användningen av den genomsnittliga

euroräntan från turkiska centralbanken var motiverad eftersom den kontraktsevenliga räntan inte speglade förhållandena på marknaden. Den andra exporterande tillverkaren i koncernen hade inte några utestående lån under undersökningsperioden och någon företagsspecifik ränta fanns därför inte tillgänglig som proxyvariabel för beräkningen av avdraget för kreditkostnaderna. Man kunde därför motivera användningen av de genomsnittliga räntorna från turkiska centralbanken.

- (118) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de två närstående exporterande tillverkarna att kommissionen borde ha tillämpat samma ränta för US-dollar för båda tillverkarna i koncernen, eftersom deras finansieringsvillkor var likadana. Framför allt lämnade en exporterande tillverkare ytterligare uppgifter som visade att ett av de lån som rapporteras av den närstående exporterande tillverkaren faktiskt användes av den exporterande tillverkaren i fråga.
- (119) Kommissionen bedömde påståendet och konstaterade att finansieringsvillkoren för den exporterande tillverkaren i fråga inte var desamma som för det andra företaget i koncernen, vilket framgick av det faktum att den ränta som var tillämplig på lånet till den exporterande tillverkaren i fråga var högre än den genomsnittliga räntan på de andra lånen, och denna ränta inkluderade ännu inte det pålägg som debiterades för huvudkontorets tjänster, vilket företagen förklarade under korskontrollen på distans och upprepade i sina synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. Mot denna bakgrund avvisade kommissionen påståendet.
- (120) Dessutom hävdade en exporterande tillverkare att kommissionen borde ha använt räntan på företagets lån, eftersom kommissionen hade godtagit detta för en annan exporterande tillverkare i urvalet.
- (121) Kommissionen ansåg att det rörde sig om två skilda situationer. Den andra exporterande tillverkaren lämnade information om sina egna lån i det ursprungliga svaret på frågeformuläret, medan företaget i fråga inte uppgav att det hade några kortfristiga lån alls. Företaget föreslog i stället att man skulle använda internbankräntan för att fastställa kreditkostnaderna. Kommissionen ansåg att företaget inte skulle kunna få ett lån till internbankränta och ersatte därför dessa räntesatser med en genomsnittlig ränta på kommersiella kortfristiga lån, enligt vad som offentliggjorts av turkiska centralbanken.
- (122) Dessutom bedömde kommissionen den nya information som lämnades av den exporterande tillverkaren i fråga i dess synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter och som kompletterades i dess synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter. Kommissionen ansåg att mot bakgrund av de motstridiga uppgifterna som lämnats i det ursprungliga svaret på frågeformuläret och i ett senare skede av undersökningen kunde kommissionens provisoriska beslut att använda de räntor som offentliggjorts av turkiska centralbanken för att fastställa kreditkostnaderna inte anses orimligt. Kommissionen avvisade därför detta påstående.
- (123) De närstående exporterande tillverkarna påstod att valutaomräkningskurserna mellan kostnads- och försäljningsuppgifterna inte stämde. För deras försäljningsuppgifter användes en genomsnittliga månatlig valutaomräkning, medan en genomsnittlig årlig valutaomräkning tillämpades på deras kostnadsuppgifter.
- (124) I de synpunkter som klaganden inkom med efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände denne mot de exporterande tillverkarnas påståenden och gav sitt stöd till kommissionens preliminära syn på de omräkningskurser som använts. Denne ansåg att kostnader (som finns i företagets räkenskaper under en längre period) bör beräknas på årsbasis och omräknas med en genomsnittlig växelkurs för undersökningsperioden, medan inkomst som hör ihop med försäljning bör omräknas vid den tidpunkt då inkomsten genereras med hjälp av månatliga eller rent av dagliga växelkurser.
- (125) Kommissionen analyserade detta påstående och höll med. Påståendet godtogs därför och i den slutgiltiga beräkningen användes de genomsnittliga månatliga växelkurserna för att omräkna både företagets kostnads- och försäljningsuppgifter.
- (126) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de exporterande tillverkarna att, eftersom de rapporterade alla uppgifter av relevans för dumpningsberäkningen i US-dollar, det enligt artikel 2.10 j i grundförordningen inte var nödvändigt att räkna om dem från US-dollar till turkisk lira för prisjämförelsen. Företagen hänvisade då till artikel 2.5 i grundförordningen, om att "[k]ostnaderna [...] normalt [ska] beräknas på grundval av bokföringen för den part som är föremål för undersökningen", medan genom att omräkna US-dollar till turkisk lira skiljde sig de belopp för produktionskostnaderna som kommissionen använde sig av vid beräkningen av deras normalvärden från de belopp som rapporterades i företagets bokföring.

- (127) För det första konstaterade kommissionen att de exporterande tillverkarna utförde transaktioner i US-dollar, euro och turkisk lira. Valutaomräkningarna var därför nödvändiga för att uttrycka värdena i en valuta som kunde möjliggöra en jämförelse. För det andra bestred kommissionen inte det faktum att företagen omräknade alla värden till US-dollar själva eftersom US-dollar var företagets bokföringsvaluta. Kommissionen ansåg dock att det var lämpligt att använda valutan i det berörda landet för att jämföra normalvärdet och exportpriset. Eftersom företagen rapporterade produktionskostnaden i US-dollar ansåg kommissionen slutligen att det var motiverat, även efter företagets synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter, att omräkna uppgifterna till turkisk lira med hjälp av månatliga omräkningskurser. Eftersom företagen inte lämnade fullständiga uppgifter om produktionskostnaderna i turkisk lira kunde eventuella skillnader i fråga om värdena i turkisk lira, som den kompletterande valuta som användes i deras bokföring, inte beaktas. Kommissionen avvisade därmed påståendet.
- (128) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter påstod en exporterande tillverkar att kommissionen inte borde ha gjort vissa avdrag, dvs. exportförbundets avgift och schablonavdraget för export, vid beräkningen av försäljningspriset till unionen.
- (129) Kommissionen noterade att den exporterande tillverkaren framförde detta påstående även i dess synpunkter på det preliminära utlämnandet av uppgifter, och avdragen diskuterades när tillverkaren hördes efter det preliminära utlämnandet av uppgifter.
- (130) När företaget hördes bekräftade det att exportsammanslutningsavgiften betalades för företagets medlemskap i ÇİB. Företaget förklarade dessutom att avgiften betalades som en procentandel av värdet på varje exporttransaktion. Kommissionen ansåg därför att exportsammanslutningsavgiften var en kostnad som företaget endast ådrog sig för sina exporttransaktioner, och att storleken på denna avgift berodde på företagets exportmängd. Dessutom kunde avdragets värde fastställas individuellt för varje exporttransaktion, baserat på dess värde.
- (131) När det gäller avdraget för schablonbeloppet för export påstod företaget att det inte lämpade sig att dra av detta värde från exportpriset eftersom snarare rörde sig om en skatteförmån än en faktisk företagsutgift. Företaget hänvisade i sina synpunkter på det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter till turkisk lagstiftning ⁽¹¹⁾, som gör det möjligt för alla exportörer att dra av 0,5 % av dess inkomst från exportförsäljning för att spegla de utgifter som uppstått men som inte kan bokföras på något annat sätt på grund av att rätt dokumentation saknas. Kommissionen ansåg därför att avdraget av schablonbeloppet för export utgjorde en utgift som faktisk uppstått med hänsyn till företagets exportförsäljningstransaktioner, som företaget saknade rätt dokumentation för och som inte kunde bokföras under något annat utgiftskonto. Dessutom kunde kommissionen fastställa värdet på avdraget för varje transaktion individuellt.
- (132) Följaktligen avvisade kommissionen begäran om avdrag för exportsammanslutningsavgiften respektive för schablonbeloppet för export.

3.5 Dumpningsmarginaler

- (133) Såsom beskrivs i skäl 28–132 ovan beaktade kommissionen de berörda parternas synpunkter som lämnades in efter det preliminära utlämnandet av uppgifter och beräknade dumpningsmarginalerna på nytt i enlighet med dessa.
- (134) De slutgiltiga dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av kostnad, försäkring och frakt (cif) vid unionens gräns, före tull, har fastställts till följande:

Företag	Slutgiltig dumpningsmarginal
Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
Erdemirkoncernen:	5,0 %
— Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S.	
— İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	

⁽¹¹⁾ Artikel 40 i lag 193 om inkomstskatt av den 6 januari 1961, i dess ändrade lydelse genom lag 4108 från juni 1995.

Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
Ağır Haddecilik	5,7 %
Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
Alla övriga företag	7,3 %

- (135) Beräkningen av individuella dumpningsmarginaler, inklusive korrigeringar och justeringar som vidtogs till följd av de intresserade parternas synpunkter efter det preliminära och slutgiltiga utlämnandet av uppgifter, lämnades ut till de exporterande tillverkarna i urvalet.

4. SKADA

4.1 Definition av unionsindustrin och unionens produktion

- (136) Under undersökningsperioden tillverkades den likadana produkten i EU-27 av 21 kända tillverkare som tillhörde 14 koncerner. Dessa tillverkare utgör unionsindustrin i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.
- (137) För EU-27 uppgick den sammanlagda produktionen under undersökningsperioden till 71–74,5 miljoner ton, inbegripet produktion för den företagsinterna marknaden.
- (138) De tre unionstillverkare som ingick i urvalet svarade för 34–38 % av den samlade produktionen av den likadana produkten i EU-27. De stod för 40–44 % av försäljningsvolymerna i unionen för de tillverkare som gav sig till kända i samband med bedömningen av ställningen innan förfarandet inleddes.

4.2 Fastställande av den relevanta unionsmarknaden

- (139) De turkiska myndigheterna ansåg att kommissionen inte hade lyckats förklara varför det var nödvändigt att undersöka siffrorna för den öppna marknaden och den företagsinterna marknaden separat. De turkiska myndigheterna menade att de förklaringar som kommissionen lämnat stred mot WTO-panelens rapport om ärendet *Morocco – Hot-Rolled Steel (Turkey)* och rapporten från överprövningsorganet i Förenta staterna i ärendet *Hot-rolled steel*, enligt vilka de undersökande myndigheterna i princip bör undersöka alla delar av en industri på samma sätt, liksom industrin som helhet, eller lämna en tillräcklig förklaring av varför detta inte har gjorts.
- (140) För att få en så fullständig bild som möjligt av unionsindustrin inhämtade kommissionen uppgifter för hela produktionen av den berörda produkten och fastställde om produktionen var avsedd för företagsintern användning eller för den öppna marknaden. För de skadeindikatorer som nämns i skäl 82 i förordningen om provisorisk tull analyserade kommissionen separat de uppgifter som röde den öppna respektive den företagsinterna marknaden, och gjorde en jämförande analys där så var möjligt och motiverat. När det gäller de ekonomiska indikatorer som nämns i skäl 83 i förordningen om provisorisk tull kunde kommissionen bara utföra en meningsfull bedömning genom att hänvisa till unionsindustrin sammantagna verksamhet. Kommissionen ansåg därför att analysen var i linje med EU-domstolens och WTO:s rättspraxis ⁽¹²⁾.
- (141) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter insisterade de turkiska myndigheterna på att kommissionen hade agerat i strid med WTO:s rättspraxis eftersom den i) inte analyserade uppgifterna om försäljningspriser, produktionskostnader, tillväxt, exportvolym och exportpriser, lönsamhet, räntabilitet och kassaflöde separat, ii) eller lämnade någon förklaring till varför den endast undersökte uppgifterna för den öppna marknaden i stället för att utföra en separat och jämförbar undersökning. Kommissionen är av en annan åsikt eftersom man vid sidan av vad som förklaras i skälet ovan med hjälp av de svar på frågeformuläret som lämnats av unionstillverkarna i urvalet kunde analysera försäljningspriserna, försäljningsvolymerna och lönsamheten på den öppna marknaden jämfört med övriga marknader. Det faktum att tabell 10 visar försäljningspriserna på den öppna marknaden innebär inte att försäljningspriserna på den företagsinterna marknaden inte undersöktes.

⁽¹²⁾ EU-domstolen, mål C-315/90, Gimelec/kommissionen, EU:C:1991:447, punkterna 21–29. Rapport från WTO:s överprövningsorgan, 24.7.2001, *United States – Anti-Dumping Measures on Certain Hot-Rolled Steel Products from Japan*, WT/DS184/AB/R, punkterna 181–215.

- (142) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 78–83 i förordningen om provisorisk tull.

4.3 Förbrukning i unionen

4.3.1 Förbrukning på unionens öppna marknad

- (143) I EU-27 utvecklades unionens förbrukning på den öppna marknaden på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 1

Förbrukning på den öppna marknaden (ton)

	2016	2017	2018	UP
Unionens förbrukning på den öppna marknaden	33–34 miljoner	32–33 miljoner	34–35 miljoner	33–34 miljoner
Index (ton)	100	96	102	99

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

- (144) Mellan 2016 och 2018 ökade förbrukningen på den öppna marknaden med 2 %, men minskade därefter. Sammantaget minskade förbrukningen på den öppna marknaden med 1 % under skadeundersökningsperioden.

4.3.2 Företagsintern förbrukning på unionens marknad

- (145) I EU-27 uppvisade under skadeundersökningsperioden den företagsinterna förbrukningen i unionen följande utveckling:

Tabell 2

Företagsintern förbrukning på unionens marknad (ton)

	2016	2017	2018	UP
Företagsintern förbrukning i unionen	42,5–45,5 miljoner	44–47 miljoner	43,5–46,5 miljoner	39,5–42,5 miljoner
Index (ton)	100	103	102	93

Källa: Eurofer och unionstillverkarna i urvalet.

- (146) Förbrukningen på den företagsinterna marknaden steg något under undersökningsperiodens första del, men sjönk sedan. Sammanlagt minskade den företagsinterna förbrukningen med 7 procentenheter under skadeundersökningsperioden.

4.3.3 Total förbrukning

- (147) Den totala förbrukningen – summan av förbrukningen på den företagsinterna marknaden och på den öppna marknaden – utvecklades på följande sätt i EU-27 under skadeundersökningsperioden:

Tabell 3

Total förbrukning (öppen marknad och företagsintern marknad) (ton)

	2016	2017	2018	UP
Sammanlagd förbrukning i unionen	78–81 miljoner	78–81 miljoner	80–83 miljoner	74–77 miljoner
Index (ton)	100	100	102	95

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

- (148) Tabellen ovan visar att den totala förbrukningen ökade något under 2018, men minskade sammanlagt med 5 % jämfört med 2016. Den företagsinterna förbrukningen utgjorde 59 % av den totala förbrukningen under undersökningsperioden.

4.4 Import från Turkiet

4.4.1 Volym och marknadsandel för importen från Turkiet

(149) Importen till EU-27 från Turkiet utvecklades på följande sätt:

Tabell 4

Importvolym och marknadsandel

	2016	2017	2018	UP
Import från Turkiet (ton)	934 651	1 738 017	2 779 174	2 767 658
Index (ton)	100	186	297	296
Marknadsandel på den öppna marknaden (%)	2,8–3,1	5,3–5,6	7,8–8,1	8,2–8,5
Index (ton)	100	190–220	270–300	270–300

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

(150) Importen från Turkiet ökade med 196 % under skadeundersökningsperioden, och tredubblade nästan landets andel på den öppna marknaden.

(151) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter framförde de turkiska myndigheterna att importen från Turkiet inte tog unionsindustrins marknadsandel utan bara tog en viss andel från tredjeländerna, vilket inte kunde ha påverkat unionstillverkarna.

(152) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter tillade de turkiska myndigheterna att kommissionens analys av importvolymen från Turkiet rörde slutpunkt-till-slutpunkt, och de uppmanade kommissionen att snarare analysera utvecklingen på grundval av kvartalsvisa uppgifter från 2019 och 2020 och den minskade importen efter undersökningsperioden. Kommissionen konstaterade att de turkiska myndigheternas strategi inte kan ifrågasätta det faktum att importen från Turkiet ökade år efter år mellan 2016 och 2018, med 196 % under skadeundersökningsperioden, och att landet nästan tredubblade sin andel på den öppna marknaden.

(153) Med tanke på dessa synpunkters natur behandlas de i avsnitt 5 nedan.

4.4.2 Priser på importen från Turkiet och prisunderskridande

(154) Kommissionen fastställde importpriserna på grundval av uppgifter från Eurostat. Det viktade genomsnittliga priset för importen från Turkiet till EU-27 utvecklades på följande sätt:

Tabell 5

Importpriser (euro/ton)

	2016	2017	2018	UP
Turkiet	363	490	538	492
Index (ton)	100	135	148	136

Källa: Eurostat.

- (155) De genomsnittliga priserna på importen från Turkiet ökade från 363 euro/ton 2016 till 492 euro/ton under undersökningsperioden, vilket motsvarar en ökning med 36 %. Skillnaden mellan de genomsnittliga priserna på den dumpade importen och unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser under undersökningsperioden var betydande (7,8 %), vilket framgår av tabell 10.
- (156) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att priserna på importen från Turkiet inte kan ha skadat unionstillverkarna. Med tanke på dessa synpunkters natur behandlas de i avsnitt 5 nedan.
- (157) Beräkningarna av prisunderskridandemarginalen har setts över för att spegla situationen baserat på siffror för EU-27, och kommissionen fastställde att den dumpade importen för de exporterande tillverkarna i urvalet visade på viktade genomsnittliga prisunderskridandemarginaler på mellan 1,2 % och 2 %. Eftersom marknaden för varmvalsade platta stålprodukter är mycket priskänslig och konkurrensen i hög grad baseras på priset ansåg kommissionen att dessa prisunderskridandemarginaler var betydande.
- (158) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter underströk Eurofer att, med tanke på marknads karaktär och den betydande priskonkurrensen, kan till och med en relativt låg nivå av prisunderskridande vara betydande. De turkiska myndigheterna uppgav dock att kvalificeringen av de prisunderskridandemarginaler som betydande var ett rent påstående eftersom det saknades en ordentlig utvärdering liksom kriterier som fastställde vilken marginal som skulle betraktas som betydande. Kommissionen avvisade detta påstående som ogrundat. Utvecklingen på marknaden och den förändring av importkällor som observeras i tabell 14 bekräftar prisets betydelse på marknaden för varmvalsade platta stålprodukter. Dessutom, vilket de turkiska myndigheterna själva har medgett, medförde en liten prisskillnad att marknadsandelen för importen från Turkiet ökade ⁽¹³⁾.
- (159) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter påstod Erdemir- och Colakoglu-koncernerna att genom att fastställa ett prisunderskridande på 66,1 % (Colakoglu-koncernen) eller 69,5 % (Erdemir-koncernen) av de utvalda unionstillverkarnas försäljning fastställde kommissionen inte något prisunderskridande för produkten som helhet och överträdde därmed artikel 3.3 i grundförordningen. I deras mening kunde det inte uteslutas att de konstaterade prisunderskridandemarginalerna skulle ha varit annorlunda om kommissionen hade granskat prisinverkan baserat på försäljningen för alla unionstillverkare som ingick i urvalet. Kommissionen avvisade detta påstående som ogrundat eftersom grundförordningen inte kräver att ett konstaterat prisunderskridande baseras på all försäljning som bedrivs av unionstillverkarna i urvalet. En prisanalys är snarare baserad på en jämförelse mellan de modeller som exporteras till unionen och den likadana produkten, och jämförelsen av de exporterande tillverkarnas exportförsäljning med unionsindustrins försäljning innebär att inte alla modeller som säljs av (de tre) unionstillverkarna i urvalet också exporteras till unionen av varje enskild exporterande tillverkare. Hur som helst påminde kommissionen om att skillnaden mellan de genomsnittliga priserna på den dumpade importen och unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser under undersökningsperioden var betydande (7,8 %), vilket framgår av tabell 10.

4.5 Unionsindustrins ekonomiska situation

4.5.1 Allmänna anmärkningar

- (160) Kommissionen påminner om att klaganden i det inledande skedet begärde att kommissionens analys av skadetendenser skulle börja med 2017 på grund av att 2016 (det första året av skadeundersökningsperioden i denna undersökning) "inte var ett representativt år" eftersom unionsindustrin konstaterades lida skada av dumpad och subventionerad import från flera källor. Kommissionen medgav att utvecklingen av skadeindikatorerna med början 2016 präglades av det faktum att unionsindustrins situation fortfarande påverkades av den dumpade och subventionerade importen under 2016, medan unionsindustrin under 2017 visade tydliga tecken på återhämtning efter det att slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsåtgärder infördes mot denna import det året. Kommissionen beslutade sig dock att presentera uppgifterna enligt sitt normala förfarande, vilket innebär att den utöver undersökningsperioden beaktar de tre kalenderår som föregick undersökningsperioden. Därför inkluderade kommissionen även 2016 i skadeundersökningsperioden.

⁽¹³⁾ Sista punkten på sida 14 i dokumenthänvisning t21.000916 i de icke-konfidentiella handlingarna (inläga från de turkiska myndigheterna).

- (161) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade ÇİB att vissa aspekter av skadeanalysen tycktes exkludera uppgifter från 2016 och att detta var missvisande för kommissionens skadebedömning. Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter förtydligade parten att den invände mot att det saknades en bedömning av indikatorerna från 2016, i synnerhet de som uppvisade positiva tendenser efter 2016 (t.ex. unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel på den öppna marknaden), vilket ses som ett bevis för att unionsindustrin inte led väsentlig skada. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter påstod de turkiska myndigheterna, i samma anda, att undersökningen av den påstådda skadan på den inhemska industrin borde baseras på perioden 2016–2019, som de påstod inte var fallet för alla skadeindikatorer. I synnerhet ansåg de turkiska myndigheterna att det på senare tid varit omöjligt att koppla någon förbättring eller försämring inom industrin till handelspolitiska skyddsåtgärder. De turkiska myndigheterna kritiserade slutet av skäl 104 i förordningen om provisorisk tull eftersom de ansåg att de slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsåtgärder mot Kina som offentliggjordes i april och juni 2017⁽¹⁴⁾ och de slutgiltiga antidumpningsåtgärder mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina som infördes i oktober 2017⁽¹⁵⁾ medförde att alla skadliga verkningar av den dumpade importen från dessa länder fortfarande fanns 2017. Som stöd till sitt påstående underströk de turkiska myndigheterna att under 2017 stod importen från dessa fem länder fortfarande för 26 % av importen av varmvalsade platta stålprodukter.
- (162) När det gäller påståendena om att inkludera år 2016 eller inte för vissa skadeindikatorer förtydligade kommissionen att de relevanta tabellerna, avsnitt 1.8 och övriga slutsatser i förordningen om provisorisk tull omfattade perioden 2016–2019, vilket anges i förordningen. Synpunkterna under tabellerna för skadeundersökningsperioden beaktar de tendenser som började visa sig 2016, både positiva och negativa. Detta gäller även där kommissionen, såsom i detta fall, undersökte och beaktade händelser inom en specifik tidsram under skadeundersökningsperioden, vilket inbegrep handelspolitiska skyddsåtgärder.
- (163) När det gäller antidumpningsåtgärderna mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina omfattade undersökningen perioden mellan den 1 juli 2015 och den 30 juni 2016. När det gäller antidumpnings- och utjämningsåtgärderna mot Kina omfattade undersökningen av dumpning, subventioner och skada perioden mellan den 1 januari 2015 och den 31 december 2015. De turkiska myndigheternas kommentarer om att de fem länderna fortfarande stod för 26 % av importen av den berörda produkten under 2017 och att de därför fortfarande skadade unionsindustrin är vilseledande. Såsom framgår av tabell 14 i förordningen om provisorisk tull sjönk importvolymen från de fem berörda länderna med 68 % (dvs. från 5 724 303 ton till 1 810 518 ton) mellan 2016 och 2017, och deras kombinerade marknadsandel från 16,1 % till 5,2 %. Dessa tendenser kan bekräftas med siffror för EU-27. I tabell 14 i denna förordning visas att importvolymen från de fem berörda länderna sjönk påtagligt (dvs. från 5 611 020 ton till 1 565 303 ton) mellan 2016 och 2019, i likhet med deras kombinerade marknadsandel (dvs. från 16–17 % till 4–5 %). Kommissionen ansåg därför att påståendet om att tidigare undersökningar hade visat att alla skadevällande verkningar av den dumpade importen från Kina, Iran, Ryssland och Ukraina fortfarande var aktuella 2017 saknade grund.
- (164) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter påminde de turkiska myndigheterna om dess kommentarer om tidpunkten för de slutgiltiga antidumpnings- och utjämningsåtgärderna mot Kina och de slutgiltiga antidumpningsåtgärderna mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina. De påstod att den minskade importen från dessa länder inte förändrar det faktum att denna import ändå stod för en betydande del av importen till EU-27 och orsakade skada under 2017. De turkiska myndigheterna anser att kommissionen försökte undvika en granskning av sådana skadevällande verkningar genom att använda siffror som visade på en absolut minskning. Kommissionen ansåg att detta påstående var ogrundat. Undersökningsperioden för de tidigare undersökningarna fastställde inte någon skadevällande dumpning förekom under 2017, då, vilket redan har påtalats, marknadsandelarna för de berörda länderna redan hade minskat dramatiskt. Dessutom innehåller avsnitt 5.2.1 i denna förordning en analys av utvecklingen på marknaden och av marknadsandelarna för de olika importkällorna.
-
- ⁽¹⁴⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 av den 5 april 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 92, 6.4.2017, s. 68). Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/969 av den 8 juni 2017 om införande av en slutgiltig utjämningsstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina och om ändring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/649 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 146, 9.6.2017, s. 17).
- ⁽¹⁵⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2017/1795 av den 5 oktober 2017 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och om avslutande av undersökningen av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Serbien (EUT L 258, 6.10.2017, s. 24).

4.5.2 Makroekonomiska indikatorer

4.5.2.1 Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

- (165) Unionens totala produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 6

Produktion, produktionskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	2016	2017	2018	UP
Produktionsvolym (ton)	74–77,5 miljoner	77–80,5 miljoner	76–79,5 miljoner	71–74,5 miljoner
<i>Index (ton)</i>	100	104	102	96
Produktionskapacitet (ton)	88–93 miljoner	89–94,5 miljoner	90–95,5 miljoner	91–96 miljoner
<i>Index (ton)</i>	100	102	103	104
Kapacitetsutnyttjande (%)	84	86	84	78
<i>Index (ton)</i>	100	102	99	93

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

- (166) Under skadeundersökningsperioden minskade unionens produktionsvolym med 4 %, medan produktionskapaciteten ökade med 4 %. Kapacitetsutnyttjandet minskade följaktligen med 7 %, från 84 % år 2016 till 78 % under undersökningsperioden.
- (167) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att det faktum att unionsindustrin hade ökat sin kapacitet varje år sedan 2016 visade att den klarade sig bra. Kommissionen höll inte med och konstaterade att enligt skäl 107 i förordningen om provisorisk tull speglar den ökade kapaciteten mellan 2016 och 2017 de förbättrade villkoren på unionsmarknaden efter införandet av slutgiltiga antidumprings- och utjämningsåtgärder mot importen från fem länder, och att kapacitetsökningarna sedan 2017 snarare var berodde på ökad effektivitet och att flaskhalsar hade avlägsnats.
- (168) De turkiska myndigheterna kritiserade avsaknaden av en separat analys mellan den företagsinterna och den öppna marknaden enligt detta stycke, och menade att bristen på en sådan gjorde det omöjligt att identifiera vad den övergripande produktionsminskningen berodde på. Kommissionen ansåg att en uppdelning i tabell 6 mellan den företagsinterna och den öppna marknaden vore meningslös. Unionstillverkarna använder i själva verket samma produktionsutrustning och -linjer för produktionen av den undersökta produkten, oavsett om den är avsedd för företagsintern användning eller inte. Närmare uppgifter om volymen på den företagsinterna marknaden anges i tabell 8 nedan.

4.5.2.2 Försäljningsvolym och marknadsandel

- (169) Unionsindustrins försäljningsvolym och marknadsandel på den öppna marknaden utvecklades i EU-27 på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 7

Försäljningsvolym och marknadsandel på den öppna marknaden

	2016	2017	2018	UP
Unionsindustrins försäljning i EU (ton)	24–27 miljoner	24–27,5 miljoner	25–28,4 miljoner	24,5–27,5 miljoner
<i>Index (ton)</i>	100	101	103	103

Marknadsandel (%)	75–76	79–80	76–77	78–79
Index (ton)	100	105	102	104

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

- (170) Unionsindustrins försäljningsvolym på den öppna marknaden ökade med 3 % under skadeundersökningsperioden och dess marknadsandel med 4 %.
- (171) I EU-27 utvecklades unionsindustrins volym på den företagsinterna marknaden och marknadsandel på unionens marknad på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 8

Volym och marknadsandel på den företagsinterna marknaden

	2016	2017	2018	UP
Volym på unionens företagsinterna marknad (ton)	42,5–45,5 miljoner	44–47 miljoner	43,5–46,5 miljoner	39,5–42,5 miljoner
Index (ton)	100	103	102	93
Unionsindustrins sammanlagda produktion (i ton)	73–76 miljoner	76–79 miljoner	75–78 miljoner	70–73 miljoner
Index (ton)	100	104	102	96
Den företagsinterna marknadens andel av unionens sammanlagda produktion (%)	61	61	61	59
Index (ton)	100	99	99	96

Källa: Eurofer, unionstillverkarna i urvalet och Eurostat.

- (172) Unionsindustrins företagsinterna marknad (bestående av varmvalsade platta stålprodukter som unionsindustrin behöll för användning i senare led i förädlingskedjan) i unionen minskade med 7 %, eller omkring 3 miljoner ton, under skadeundersökningsperioden. Unionsindustrins andel på den företagsinterna marknaden (uttryckt som en procentandel av den totala produktionen i unionen) minskade från 61 % under 2016 till 59 % under skadeundersökningsperioden.
- (173) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter kritiserade de turkiska myndigheterna det faktum att kommissionen i skäl 109 i förordningen om provisorisk tull förklarade unionsindustrins ökade andel på den öppna marknaden mellan 2018 och 2019 med att betydande försäljningsvolym skiftade från den företagsinterna marknaden till den öppna marknaden på grund av avyttringar. Myndigheterna ansåg att denna förklaring visade att kommissionen var partisk när den gjorde åtskillnad mellan dessa marknader "efter eget gottfinnande". De upprepade sitt påstående efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter och ifrågasatte om fastställandet av hur unionsindustrins marknadsandel hade utvecklats var objektivt. Kommissionen tillbakavisade anklagelsen om att den skulle vara partisk. Kommissionen anser det vara berättigat, och faktiskt nödvändigt, att omkaraktärisera den företagsinterna produktionen som produktion på den öppna marknaden i händelse av avyttring. Även om, vilket de turkiska myndigheterna uppger, unionstillverkarnas andel av den öppna marknaden ökade under skadeundersökningsperioden noterade kommissionen att en denna ökning var betydligt mindre än ökningen av den turkiska importens marknadsandel under samma period. I en situation då förbrukningen i unionen var relativt stabil fyllde importen från Turkiet den lucka som efterlämnats av vissa andra tredjeländer som omfattades av antidumpnings- och/eller utjämningstillarna sedan 2017.

- (174) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade de turkiska myndigheterna att man inte analyserat produktionsvolymen hos de sålda produktionslinjerna, enligt förklaringen i skäl 111 i förordningen om provisorisk tull. ÇİB uppgav att denna försäljning utfördes av strategiska och kommersiella skäl. Kommissionen konstaterade att försäljningen berodde på ett ägarbyte mellan unionstillverkare som inte påverkade tabell 6. Kommissionen hittade ingen koppling mellan försäljningen i fråga och importen från Turkiet.
- (175) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter menade ÇİB att centrala skadeindikatorer som försäljningsvolym och marknadsandel på den öppna marknaden sysselsättning visade att unionsindustrin inte gick dåligt. Kommissionen ansåg att påståendet saknade grund eftersom skäl 109 och 150 i förordningen om preliminär tull redan förklarade att unionsindustrin marknadsandel ökade på grund av avyttring som ledde till att ett stort antal transaktioner som tidigare skulle ha betraktats som företagsinterna omvandlades till transaktioner på den öppna marknaden. Fastställandet av skada baseras på en utvärdering av alla relevanta ekonomiska faktorer och index som påverkar industrin som helhet, vilket anges i artikel 3.5 i grundförordningen.
- (176) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter sa ÇİB att kommissionens kommentarer under detta avsnitt inte förklarar varför unionsindustrin växte eller varför en ökning av försäljningsvolymen på marknaden och marknadsandelen saknar betydelse i detta särskilda ärende. Med tanke på kommentarernas natur behandlas dessa i skäl 217 nedan.

4.5.2.3 Tillväxt

- (177) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade de turkiska myndigheterna att skäl 112 i förordningen om provisorisk tull bestod av ogrundade anklagelser och kritiserade delar av lydelsen. Kommissionen ansåg att påståendena saknade grund eftersom skälet i fråga uttryckligen hänvisar till uppgifter och slutsatser i förordningen om provisorisk tull.
- (178) Produktionssiffrorna för EU-27 visar en kraftigt nedåtgående trend från och med 2017, medan försäljningen och marknadsandelen var stabil mot bakgrund av en viss ökning av förbrukningen på den öppna marknaden under samma period. Unionsindustrins tillväxt i EU-27 förbättrades endast, och i mycket begränsad utsträckning, om 2016, ett år då den konstaterades lida skada på grund av dumpad import från andra länder, används som utgångspunkt.
- (179) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter undrade de turkiska myndigheterna huruvida vissa slutsatser om tillväxt var objektiva eftersom kommissionen tidigare hade kvalificerat den minskade produktionen som "stark", men ökningen på den öppna marknaden som "liten". Kommissionen konstaterade först och främst att de procentandelar som nämndes av de turkiska myndigheterna i deras påstående inte rörde EU-27 och därmed var inaktuella. För det andra måste en jämförande diskussion om hur man ska kvalificera en förändring av procentandelen hur som helst ta hänsyn till den relativa storleken på det underliggande värde som påverkas av den förändringen.

4.5.2.4 Sysselsättning och produktivitet

- (180) Sysselsättningen och produktiviteten utvecklades på följande sätt i EU-27 under skadeundersökningsperioden:

Tabell 9

Sysselsättning och produktivitet

	2016	2017	2018	UP
Antal anställda	38–40 000	42–44 000	38–40 000	37–39 000
Index (ton)	100	112	103	100
Produktivitet (ton per anställd)	1 900–2 000	1 700–1 800	1 900–2 000	1 800–1 900
Index (ton)	100	92	99	96

Källa: Eurofer och unionstillverkarna i urvalet.

- (181) Unionsindustrins sysselsättningsnivå med avseende på produktionen av varmvalsade platta stålprodukter varierade under skadeundersökningsperioden, men höll sig stabil överlag. Mot bakgrund av den minskade produktionen minskade produktiviteten med 4 % hos unionsindustrins personalstyrka, mätt i antal producerade ton per anställd och år, under skadeundersökningsperioden.
- (182) Efter det preliminära och slutgiltiga utlämnandet av uppgifter uppgav ÇİB att centrala skadeindikatorer som sysselsättning visade att unionsindustrin inte gick dåligt. Kommissionen konstaterade dock att trots det stabila antalet anställda under skadeundersökningsperioden minskade antalet anställda kraftigt mellan 2017 och 2019. Den väsentliga skada som unionsindustrin lidit var hur som helst bestående, vilket framgår av avsnitt 4.5.4 i förordningen om provisorisk tull och avsnitt 4.6 nedan.
- (183) Efter det preliminära utlämnandet av utgifter menade ÇİB att en slutsats om väsentlig skada som uteslutande ansågs bero på ett minskat antal anställda är oförenlig med rättspraxis från WTO och att det minskade antalet anställda från och med 2017 inte kunde tillskrivas den dumpade importen från Turkiet. Kommissionen avvisade dessa påståenden. Kommissionen slog aldrig fast att den väsentliga skadan endast berodde på en minskning av antalet anställda. När det gäller utvecklingen av antalet anställda följde denna produktionen.
- (184) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter hävdade de turkiska myndigheterna att produktiviteten inte borde granskas separat eftersom produktiviteten sjönk under 2017 på grund av den betydande sysselsättningsökningen mellan 2016 och 2017. Eftersom produktivitet är en av de faktorer som beaktas under skadeanalysen bekräftade kommissionen att ingen faktor betraktades separat.
- (185) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att den sista meningen i skälet ovan därtill bekräftade att den minskade produktiviteten orsakades av den ökade sysselsättningen under 2017. Kommissionen var av en annan åsikt, trots att den medgav att den ökade sysselsättningen mellan 2016 och 2017 spelade en roll i den minskade produktiviteten mellan 2016 och 2017. Det är emellertid anmärkningsvärt att produktiviteten återigen minskade mellan 2018 och undersökningsperioden vid en tidpunkt då sysselsättningen också minskade, vilket ledde till en sammanlagd förlust på 4 % under skadeundersökningsperioden, vilket påpekas i skäl 181.

4.5.2.5 Dumpningsmarginalens storlek och återhämtning från tidigare dumpning

- (186) Alla dumpningsmarginaler låg väsentligt över miniminivån i EU-27. Inverkan av de faktiska dumpningsmarginalernas storlek på unionsindustrin var betydande på grund av den turkiska importens volymer och priser.
- (187) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ifrågasatte de turkiska myndigheterna kommissionens kommentarer om att unionsindustrins återhämtning under 2017 var en följd av handelspolitiska åtgärder. Eftersom detta avsnitt avser "återhämtning från tidigare skada" ansåg kommissionen att det var motiverat att påminna om att, med tanke på slutsatserna från tidigare undersökningar om samma produkt, unionsindustrins situation påverkades av dumpningen under 2016, visade tecken på återhämtning från och med 2017 och att de sundare lönsamhetsnivåer som uppnåtts försvann under undersökningsperioden.
- (188) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 115–117 i förordningen om provisorisk tull.

4.5.3 Mikroekonomiska indikatorer

4.5.3.1 Priser och faktorer som påverkar priserna

- (189) De genomsnittliga försäljningspriserna per enhet för unionstillverkarna i urvalet till icke-närstående kunder i unionen utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 10

Försäljningspris och produktionskostnad i unionen

	2016	2017	2018	UP
Genomsnittligt försäljningspris per enhet på den öppna marknaden (euro/ton)	393	532	574	534
Index (ton)	100	135	146	136
Produktionskostnad per enhet (euro/ton)	413	497	540	560
Index (ton)	100	121	131	136

Källa: Unionstillverkare i urvalet.

- (190) De genomsnittliga försäljningspriserna per enhet ökade betydligt 2017 jämfört med 2016, och sedan återigen under 2018. Under undersökningsperioden minskade unionsindustrins genomsnittliga försäljningspriser dock från 574 euro/ton 2018 till 534 euro/ton under undersökningsperioden, samtidigt som dess produktionskostnad ökade från 540 euro/ton 2018 till 560 euro/ton under undersökningsperioden. Medan unionsindustrin under 2017 och 2018 hade kunnat överföra sina kostnadsökningar på kunderna och förbli lönsam, kunde den därför inte längre göra detta under undersökningsperioden. Informationen om produktionskostnaden i denna tabell och i tabell 10 i den preliminära förordningen är identisk.
- (191) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att både produktionskostnaden och de genomsnittliga försäljningspriserna per enhet för unionsindustrin på den öppna marknaden hade ökat i samma utsträckning (+ 36 %) under skadeundersökningsperioden, så att unionsindustrin kunde spegla de höjda råvarupriserna i sina priser. Kommissionen noterar att de turkiska myndigheternas bedömning är en ren analys av start- och slutpunkterna, som inte beaktar utvecklingen per år, och inte tar hänsyn till det faktum att den antidumpningsundersökning som ledde till åtgärder mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina under 2017 konstaterade skada under perioden mellan den 1 juli 2015 och den 30 juni 2016. Försäljningspriserna i unionen var fortfarande mycket låga 2016 ⁽¹⁶⁾ till följd av den dumpade importen från Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina, och unionsindustrin kunde återställa sina försäljningspriser till normala nivåer först 2017 ⁽¹⁷⁾. Kommissionen noterar även att unionsindustrins försäljningspriser minskade från 574 euro/ton 2018 till 534 euro/ton under undersökningsperioden, samtidigt som enhetskostnaderna ökade från 540 euro/ton till 560 euro/ton under samma period. Medan unionsindustrin under 2017 och 2018 hade kunnat överföra sina kostnadsökningar på kunderna och förbli lönsam, kunde den därför inte längre göra detta under undersökningsperioden.
- (192) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter menade de turkiska myndigheterna att kommissionen misslyckats med att visa hur unionsindustrin lyckades spegla de kostnadsökningar som inträffade 2017 i sina försäljningspriser. Kommissionen höll inte med. Korskontrollerna på distans av svaren på frågeformuläret från de unionstillverkare som ingick i urvalet och tabell 10 ovan bekräftade att kostnadsökningarna mellan 2016 och 2017 omsattes till högre försäljningspriser på den öppna marknaden i EU-27 mellan 2016 och 2017.

4.5.3.2 Arbetskraftskostnader

- (193) De genomsnittliga arbetskraftskostnaderna för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

⁽¹⁶⁾ Se bland annat tabell 3 och 7 samt skäl 339 i genomförandeförordning (EU) 2017/1795 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina och om avslutande av undersökningen av import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Serbien.

⁽¹⁷⁾ Genomförandeförordning (EU) 2017/1795 (se fotnot 10 ovan). Sedan oktober 2016 kunde unionstillverkarna åtnjuta skydd via kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/1778 av den 6 oktober 2016 om införande av en provisorisk antidumpningstull på import av vissa varmvalsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål med ursprung i Folkrepubliken Kina (EUT L 272, 7.10.2016, s. 33).

Tabell 11

Genomsnittlig arbetskraftskostnad per anställd

	2016	2017	2018	UP
(euro)	74 295	78 101	79 241	83 187
<i>Index (ton)</i>	100	105	107	112

Källa: Unionstillverkare i urvalet.

- (194) Under skadeundersökningsperioden ökade de genomsnittliga arbetskraftskostnaderna per anställd med 12 %. Denna tabell är identisk med tabell 11 i förordningen om provisorisk tull.
- (195) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter menade de turkiska myndigheterna att de ökade arbetskraftskostnaderna inte på egen hand kunde kopplas till importen från Turkiet. Parten klagade på att förordningen om provisorisk tull inte innehöll någon granskning av varför arbetskraftskostnaderna hade stigit. Kommissionen försäkrade de turkiska myndigheterna om att eftersom arbetskraftskostnader var en av de faktorer som beaktades i skadeanalysen betraktade kommissionen inte någon faktor isolerat. De ökade arbetskraftskostnaderna berodde på många olika faktorer, inklusive de åtaganden som ingåtts med fackförbund. Kommissionen påminde dock om att den viktiga frågan i denna analys är i vilken utsträckning unionsindustrin kunde överföra de ökade kostnaderna, vilket granskas i avsnittet ovan.

4.5.3.3 Lagerhållning

- (196) Lagernivåerna hos unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 12

Lager

	2016	2017	2018	UP
Utgående lager (ton)	1 033 364	1 207 363	843 448	862 918
<i>Index (ton)</i>	100	117	82	84
Utgående lager som andel av produktionen (%)	4,5–5,5	5–6	4–5	4–5
<i>Index (ton)</i>	100	110	81	85

Källa: Unionstillverkare i urvalet.

- (197) Under skadeundersökningsperioden minskade de utgående lagren med 16 %. Vad gäller de utgående lagrens utveckling uttryckt i procent av produktionen förblev denna indikator relativt stabil under skadeundersökningsperioden på omkring 5 % av produktionsvolymen. Denna tabell är identisk med tabell 12 i förordningen om provisorisk tull.
- (198) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att kommissionens väl underbyggda slutsatser i skäl 125 i förordningen om provisorisk tull om att lagren inte var en viktig skadeindikator var partiska. Kommissionen höll inte med. Såsom förklaras i förordningen om provisorisk tull tillverkas de flera typer av likadana produkter på grundval av specifika beställningar, och levereras därför efter produktionen och lagerförs inte. Kommissionen drog en liknande slutsats om lager i tidigare undersökningar om den likadana produkten⁽¹⁸⁾. Dessutom bekräftade den nuvarande undersökningen att de flesta typerna av likadana produkter faktiskt tillverkas baserat på användarnas specifika beställningar.

⁽¹⁸⁾ Se bland annat skäl 292 i genomförandeförordning (EU) 2017/1795 (se fotnot 10 ovan).

- (199) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte kommissionen kommentarer om minskningen av de utgående lagren som en andel av produktionen. Kommissionen påminde om att utgående lager som en andel av produktionen låg relativt stabilt på omkring 5 % under skadeundersökningsperioden och att denna faktor inte anses vara viktig. För kommissionen, eftersom de flesta typer av den likadana produkten tillverkas baserat på specifika beställningar från användarna, vore det omotiverat att betrakta stabila lager (som en andel av produktionsvolymen) som ett bevis för att unionsindustrin inte lidit skada.

4.5.3.4 Lönsamhet, kassaflöde, investeringar, räntabilitet och kapitalanskaffningsförmåga

- (200) Lönsamheten, kassaflödet, investeringarna och räntabiliteten för unionstillverkarna i urvalet utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 13

Lönsamhet, kassaflöde, investeringar och räntabilitet

	2016	2017	2018	UP
Lönsamhet vid försäljning i unionen till icke-närstående kunder (% av omsättningen)	-3,4	6,8	6,7	-6,1
<i>Index (ton)</i>	-100	197	197	-178
Kassaflöde (euro)	-140 233 454	441 132 791	621 327 297	-308 067 291
<i>Index (ton)</i>	-100	315	443	-220
Investeringar (euro)	144 626 230	234 309 366	210 822 274	156 161 956
<i>Index (ton)</i>	100	162	146	108
Räntabilitet (%)	-3,1	9,7	10,2	-13,0
<i>Index (ton)</i>	-100	317	331	-424

Källa: Unionstillverkare i urvalet.

- (201) Lönsamheten utvecklades negativt under skadeundersökningsperioden, trots den inledande vinstökningen 2017 och 2018. Lönsamheten minskade från 6,8 % år 2017 till -6,1 % under undersökningsperioden.
- (202) Nettokassaflödet var positivt från 2017 till 2018, med en topp 2018, och blev negativt under undersökningsperioden då lönsamheten låg på sin lägsta nivå under skadeundersökningsperioden. Kapitalanskaffningsförmågan hindrades av de minskade vinsterna.
- (203) Investeringarna per år ökade med 8 % under skadeundersökningsperioden, men sjönk under undersökningsperioden till nivåer som knappt var högre än nivåerna 2016. Räntabiliteten följde samma trend som lönsamheten. Denna del av tabell 13 är identisk i fråga om investeringar och räntabilitet i tabell 13 i förordningen om provisorisk tull.
- (204) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter menade de turkiska myndigheterna att investeringsnivåerna i tabell 13 i förordningen om provisorisk tull var enorma och ett tydligt bevis för avsaknaden av skada. Kommissionen höll inte med om de turkiska myndigheternas slutsats eftersom investeringarna främst utfördes 2017 och 2018, det vill säga när unionsindustrin började återhämta sig från tidigare dumpning. Såsom förklaras i skäl 167 i förordningen om provisorisk tull kunde inte unionstillverkarna investera som mycket som de önskade under skadeundersökningsperioden. Då unionsindustrin är en mycket kapitalkrävande verksamhet var inte investeringarna enorma i relativa termer. Kapitalanskaffningsförmågan hindrades av de minskade vinsterna.

- (205) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter bad de turkiska myndigheterna om en förklaring på den sextiotvåprocentiga ökningen av investeringarna mellan 2016 och 2017 eftersom åtgärder beträffande varmvalsade platta stålprodukter trädde i kraft för fem tredjeländer i oktober 2017. Till en början noterade kommissionen att, som en principfråga, kan det faktum att det förekommer dumpad import på marknaden som skadar unionsindustrin inte användas för att ifrågasätta investeringsbeslut som fattats av unionsindustrin eftersom detta underförstått skulle belöna den otillbörliga handelsmetoden i fråga. I det aktuella ärendet påminde kommissionen om att de provisoriska antidumpningsåtgärderna mot en av de främsta källorna till import av varmvalsade platta stålprodukter, Kina, offentliggjordes den 7 oktober 2016⁽¹⁹⁾, medan de slutgiltiga åtgärderna följde i början av april 2017⁽²⁰⁾. Dessutom framgår av tabell 14 i denna förordning att den dumpade importen från Kina, Ryssland, Brasilien, Ukraina och Iran tydligt minskade mellan 2016 och 2017, vilket gynnade genomförandet av de uppskjutna investeringarna under 2017.
- (206) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter menade de turkiska myndigheterna att vissa investeringar med koppling till hälsa, säkerhet och miljöfrågor inte leder till vinst eller räntabilitet. Kommissionen ansåg att unionsindustrin skulle ha kunnat vara lönsam trots att den fullgjorde sina hälso-, säkerhets- och miljöåtaganden. Investeringar i hälso-, säkerhets- och miljöfrågor hindrar inte företag från att göra rimliga vinster under normala marknadsförhållanden. De turkiska myndigheterna höll med om detta men ansåg att kommissionen efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hade misslyckats med att utföra en objektiv granskning av lönsamheten och räntabiliteten med koppling till hälso-, säkerhets- och miljöfrågor just under det år då investeringarna gjordes och att inget företag förväntar sig räntabilitet på sådana investeringar. Kommissionen höll inte med eftersom en sund unionsindustri borde uppvisa stabila lönsamhets- och räntabilitetsnivåer som tillåter utgifter som inte skadar räntabiliteten, men som är helt nödvändiga av hälso-, säkerhets- och miljöskäl.
- (207) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 126–131 i förordningen om provisorisk tull.

4.6 Slutsats beträffande skada

- (208) Även om förbrukningen på den öppna marknaden minskade något under skadeundersökningsperioden (–1 %) ökade unionsindustrins försäljningsvolymerna på den öppna marknaden, och dess marknadsandel på den öppna marknaden ökade från [75–76 %] till [78–79 %]. Dessa små förbättringar av försäljningsvolymerna och marknadsandelen kan dock endast observeras vid en jämförelse med 2016, då unionsindustrin led skada till följd av dumpad import från andra länder. Trots detta minskade unionsindustrins produktionsresultat och kapacitetsutnyttjande med 4 % respektive 7 % under skadeundersökningsperioden. Mellan 2018 och undersökningsperioden var minskningarna av produktionen och kapacitetsutnyttjandet tydligare, och försäljningen på den öppna marknaden minskade också. Unionsindustrin började växa från och med 2017, då den återhämtade sig från den illojala import som var föremål för antidumpnings- och antisubventionsåtgärder, men försämrades under undersökningsperioden.
- (209) Unionsindustrins produktionskostnad ökade betydligt under skadeundersökningsperioden (+ 36 %), främst på grund av en kraftig ökning av råvarupriserna.
- (210) Unionsindustrins försäljningspriser ökade mer än kostnaderna under 2017 och 2018, vilket gjorde det möjligt för unionstillverkarna att återhämta sig från den tidigare skadevällande dumpningen och uppnå en lönsamhet på 6,7 %. Mellan 2018 och undersökningsperioden var unionsindustrin tvungen att sänka sina försäljningspriser trots de stigande kostnaderna (+ 4 %) för att behålla sin marknadsdel till följd av den dumpade turkiska importen. Detta fick förödande konsekvenser för unionsindustrins lönsamhet, som minskade från +6,7 % under 2018 till –6,1 % under undersökningsperioden.
- (211) Andra ekonomiska indikatorer (kassaflöde, räntabilitet) följde en liknande trend, särskilt under undersökningsperioden, vilket i sin tur ledde till att investeringsnivån minskade kraftigt under undersökningsperioden jämfört med tidigare år.

⁽¹⁹⁾ Genomförandeförordning (EU) 2016/1778.

⁽²⁰⁾ Genomförandeförordning (EU) 2017/649.

- (212) Såsom förklarades i skäl 16 ovan innebar Förenade kungarikets utträde att man såg över de makroekonomiska indikatorerna och vissa andra uppgifter. Skillnaderna mellan tabell 1–13 i förordningen om provisorisk tull och tabell 1–13 i denna förordning är dock obetydliga, både i fråga om enheter och tendenser. Prisunderskridandet förblev betydande. Därmed slog kommissionen fast att Förenade kungarikets utträde inte förändrar den slutsats om skada som drogs i förordningen om provisorisk tull.
- (213) Mot denna bakgrund drog kommissionen slutgiltigt slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.5 i grundförordningen.

5. ORSAKSSAMBAND

5.1 Verkan av den dumpade importen

- (214) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände ÇİB och de turkiska myndigheterna mot slutsatserna i avsnitt 5.1 i förordningen om provisorisk tull. De turkiska myndigheterna hävdade att förklaringarna inte kunde motivera ett orsakssamband mellan den dumpade importen och den påstådda skadan mellan 2018 och 2019 eftersom de turkiska importvolymerna var stabila och att både priserna på den turkiska importen och unionsindustrins produktionskostnad sjönk under den perioden. Kommissionen konstaterade att de turkiska myndigheternas påståenden var felaktiga. Dels sjönk inte unionens produktionskostnader under den perioden. De ökade snarare från 540 euro/ton under 2018 till 560 euro/ton under 2019, vilket framgår av tabell 10 i förordningen om provisorisk tull och tabell 10 i denna förordning. Å andra sidan förblev de turkiska importvolymerna mellan 2018 och 2019 relativt stabila (men nivåerna var högre jämfört med 2016 och 2017), medan deras priser sjönk med 8,5 % enligt vad som visas i tabell 4 och 5 i denna förordning. Kommissionen noterade att de turkiska myndigheterna ansåg att de prisunderskridandenivåer som konstaterades i förordningen om provisorisk tull var obetydliga, men invände dock inte mot att varmvalsade platta stålprodukter är en mycket priskänslig produkt. De turkiska myndigheterna själva medgav att en liten prisskillnad förklarade ökningen av den turkiska exportens marknadsdel⁽²¹⁾. Invändningarna avvisas därför. Hur som helst och oberoende av om något prisunderskridande förekom eller inte var unionsindustrin tvungen att hålla sina priser långt under produktionskostnaderna under undersökningsperioden för att bevara sin marknadsandel på grund av den prispress som utövades av de billigare importvolymerna från Turkiet.
- (215) De turkiska myndigheterna menade också att importen från Turkiet inte tog unionsindustrins marknadsandel utan bara tog en viss andel från tredjeländerna, vilket inte kunde ha påverkat unionstillverkarna. På samma sätt menade ÇİB att kommissionen hade bortsett från att importen från Turkiet fyllde den lucka som hade efterlämnats av andra leverantörländer. Parten hävdade också att tidpunkterna för unionsindustrins resultat och utvecklingen av importen från Turkiet inte stämde eftersom när unionstillverkarnas situation försämrades mellan det andra och tredje kvartalet 2019, vilket klaganden påstod, så sjönk importen från Turkiet och deras priser förändrades inte. Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter menade de turkiska myndigheterna att en analys per kvartal visade att importen från Turkiet började minska påtagligt från och med början av 2019. I samma anda, efter det preliminära och slutgiltiga utlämnandet av uppgifter, uppgav ÇİB att kommissionen inte hade förklarat varför vissa centrala ekonomiska indikatorer för unionsindustrin förbättrades eller förblev stabila under perioden 2016–2019, samtidigt som importen från Turkiet gradvis ökade. Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter ville ÇİB att den väsentliga skadan skulle tillskrivas andra faktorer än importen från Turkiet, eftersom de turkiska importvolymerna ökade mellan 2016 och 2018 men även priserna på dessa.
- (216) Kommissionen ansåg att om den turkiska importen skulle ha fyllt en lucka så skulle detta inte ha varit något problem. Denna import anlände dock till unionen med orättvisa, dumpade priser. Vad gäller de tidsmässiga skillnaderna höll kommissionen inte med. ÇİB ignorerade i själva verket i sin analys verkningarna av den prispress som utövades av den turkiska importen. Det faktum att skadan rör privilegier snarare än prisindikatorer undergräver inte den övergripande slutsatsen om skadevällande dumpning. Såsom anges i skäl 139 i förordningen om provisorisk tull var det dock under 2019 som unionsindustrin tvingades sätta sina priser långt under kostnaderna för att kunna behålla sin marknadsandel till följd av den prispress som utövades av den turkiska importen till lägre priser. Det finns således ett tydligt samband mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit.

⁽²¹⁾ Sista stycket på sida 14 i t21.000916.

- (217) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter noterade de turkiska myndigheterna att det i huvudsak är på den fria marknaden som unionsindustrin konkurrerar med importen. De turkiska myndigheterna påstod att unionsindustrins ökade marknadsandel på den öppna marknaden bevisar att importen från Turkiet inte orsakat någon skada. ÇİB sa att unionsindustrins ökade försäljning på den öppna marknaden och dess minskade marknadsandel trots den turkiska importen inte stöder slutsatsen att unionsindustrin lidit väsentlig skada under skadeundersökningsperioden. I kommissionens mening bortser dessa påståenden från båda parterna från verkningarna av den turkiska importens prispress och att de prisrelaterade indikatorerna visar på en tydlig och påvisbar skada. Under undersökningsperioden tog unionsindustrin över några av de marknadsandelar som efterlämnats av vissa importkällor. Detta uppnåddes dock med försäljningspriser som låg långt under kostnaderna till följd av den prispress som utövades av den turkiska importen och dess lägre priser.
- (218) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 138–139 i förordningen om provisorisk tull.

5.2 Verknningar av andra faktorer

5.2.1 Import från tredjeländer

- (219) Importvolymen från övriga tredjeländer utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 14

Import från tredjeländer

Land		2016	2017	2018	UP
Ryska federationen	Volym (ton)	1 935 269	720 339	1 587 740	1 340 462
	<i>Index (ton)</i>	100	37	82	69
	Marknadsandel (%)	5–6	2–3	4–5	3–4
	<i>Index (ton)</i>	100	39	81	70
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	335	468	496	443
	<i>Index (ton)</i>	100	140	148	132
Serbien	Volym (ton)	348 619	465 158	733 711	860 953
	<i>Index (ton)</i>	100	133	210	247
	Marknadsandel (%)	0–1	1–2	2–3	2–3
	<i>Index (ton)</i>	100	139	207	249
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	386	498	547	479
	<i>Index (ton)</i>	100	129	142	124
Indien	Volym (ton)	430 713	1 098 632	884 455	847 584
	<i>Index (ton)</i>	100	255	205	197
	Marknadsandel (%)	1–2	3–4	2–3	2–3
	<i>Index (ton)</i>	100	266	202	199
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	403	494	531	464
	<i>Index (ton)</i>	100	122	132	115

Brasilien	Volym (ton)	654 633	369 251	266 555	114 142
	Index (ton)	100	56	41	17
	Marknadsandel (%)	1–2	1–2	0–1	0–1
	Index (ton)	100	59	40	18
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	362	494	531	485
	Index (ton)	100	136	147	134
Ukraina	Volym (ton)	1 078 716	606 830	131 928	106 797
	Index (ton)	100	56	12	10
	Marknadsandel (%)	3–4	1–2	0–1	0–1
	Index (ton)	100	59	12	10
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	331	466	472	424
	Index (ton)	100	141	142	128
Iran	Volym (ton)	917 783	76 707	56 026	3 377
	Index (ton)	100	8	6	0
	Marknadsandel (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Index (ton)	100	9	6	0
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	305	428	489	504
	Index (ton)	100	140	160	165
Kina	Volym (ton)	1 024 619	8 456	579	525
	Index (ton)	100	0,83	0,06	0,05
	Marknadsandel (%)	2–3	0–1	0–1	0–1
	Index (ton)	100	1	0	0
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	325	667	3 760	3 177
	Index (ton)	100	205	1 158	978
Övriga tredjeländer	Volym (ton)	935 804	1 560 157	1 507 414	1 242 177
	Index (ton)	100	167	161	133
	Marknadsandel (%)	2–3	4–5	4–5	3–4
	Index (ton)	100	174	159	134
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	384	493	562	523
	Index (ton)	100	128	146	136
Totalt för alla tredjeländer utom Turkiet	Volym (ton)	7 326 155	4 905 531	5 168 408	4 516 016
	Index (ton)	100	67	71	62
	Marknadsandel (%)	21–22	15–16	15–16	12,5–13,5
	Index (ton)	100	70	69	62
	Genomsnittligt pris (euro/ton)	344	480	530	477
	Index (ton)	100	141	154	139

Källa: Eurostat.

- (220) Under skadeundersökningsperioden minskade importen från andra länder än Turkiet med 38 %. Deras marknadsandel sjönk från 21–22 % till 12,5–13,5 %.
- (221) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter ansåg de turkiska myndigheterna att förordningen om provisorisk tull bortsåg från (det låga) priset på importen från vissa tredjeländer och att priset på importen från Turkiet inte kunde ha skadat unionstillverkarna. De turkiska myndigheterna baserade denna slutsats på det faktum att, först och främst med tanke på de uppgifter som presenteras i tabell 14 i förordningen om provisorisk tull, sjönk de totala importpriserna mer än priserna på importen från Turkiet ensamt mellan 2018 fram till undersökningsperioden, och för det andra, att priserna på varmvalsade platta stålprodukter var mycket rörliga. De turkiska myndigheterna menade att den samlade importvolymen för alla tredjeländer förutom Turkiet nästan var två gånger högre än den turkiska importvolymen. Eftersom deras priser var lägre än priserna på den turkiska importen menade de turkiska myndigheterna att deras verkningar inte kunde ignoreras. I detta avseende uppgav ÇİB att det snabba prisfallet på importen från Indien sammanföll med unionstillverkarnas minskade lönsamhet.
- (222) Kommissionen analyserade volymerna, värdena och tendenserna för importen från övriga tredjeländer, men konstaterade att inverkan av denna inte försvagade orsakssambandet mellan den dumpade turkiska importen och den väsentliga skada som unionstillverkarna lidit. När det gäller den prisjämförelse som de turkiska myndigheterna gjorde mellan priserna på importen från Turkiet och priserna på importen från andra källor konstaterar kommissionen att de sistnämnda underskattades eftersom de turkiska myndigheterna bortsåg från det faktum att Eurostats prisuppgifter inte inkluderade de antidumpnings- och utjämningsstullar som betalats. När det gäller importen från Indien, vilket noteras i skäl 144 i förordningen om provisorisk tull, kan den exakta produktmixen för denna import och därmed huruvida den faktiskt underskred unionsindustrins priser inte fastställas endast baserat på genomsnittliga priser från Eurostat. Ingen part lämnade bevis per produkttyp som tydde på betydande underprissättning från importen från Indien. Vad som är viktigare ifrågasatte ingen part att volymen av importen från Indien uppgick till en fjärdedel av importen från Turkiet och, kunde därmed inte försvaga orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som konstaterades i detta ärende. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter påstod klaganden att man inte kände till några uppgifter som skulle tyda på att importen från Indien såldes till dumpade priser i unionen eller orsakade unionstillverkarna skada. Med tanke på den indiska importens relativt blygsamma marknadsandel kunde denna import inte utöva någon press på unionstillverkarna i samma utsträckning som den dumpade importen från Turkiet.
- (223) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter ifrågasatte ÇİB analysen och de slutsatser som drogs i detta avsnitt och de turkiska myndigheterna menade att kommissionen "valde att inte undersöka verkan" av importen från andra tredjeländer och misslyckades med att visa att denna import inte skadade unionstillverkarna. Kommissionen höll inte med parterna eftersom den granskade all relevant information om ärendet som den hade tillgång till. Till exempel var det ingen part, inte ens de turkiska myndigheterna eller ÇİB, som i något skede av undersökningen lämnade bevis per produkttyp som antydde att importen från Indien (eller importen från Serbien, vilket ÇİB påstod) underskred priserna avsevärt. Kommissionen drog slutsatsen att bevisningen i ärendet inte stödde påståendet om den påstådda effekten av importen från andra tredjeländer. Den slutsatsen undergräver inte undersökningsresultatet om den press som denna import utövade på unionstillverkarna parallellt med den dumpade importen från Turkiet. Slutsatsen att importen från tredjeländer inte kunde försvaga orsakssambandet mellan den dumpade importen från Turkiet och den skada som orsakats unionsindustrin bekräftades. På denna grundval bekräftades också den övergripande slutsatsen om orsakssamband.
- (224) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 140–146 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.2 Unionsindustrins exportresultat

- (225) Volymen av och de genomsnittliga priserna för unionsindustrins export till icke-närstående parter utvecklades på följande sätt under skadeundersökningsperioden:

Tabell 15

Exportförsäljning

	2016	2017	2018	UP
Exportvolym (ton)	1–2 miljoner	1–2 miljoner	1–2 miljoner	1–2 miljoner
Index (ton)	100	102	102	121

Genomsnittligt pris (euro/ton)	376	502	554	468
Index (ton)	100	133	147	124

Källa: Eurofer (volymer) och unionstillverkarna i urvalet (genomsnittliga priser).

- (226) Unionstillverkarna ökade sina exportvolymer med 21 % under skadeundersökningsperioden men låg fortfarande under 2 miljoner ton 2019. Sammantaget stod de volymer som unionsindustrin exporterade för mindre än 6 % av dess försäljningsvolym på unionens öppna marknad.
- (227) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skäl 147–149 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.3 Företagsintern förbrukning

- (228) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter bad de turkiska myndigheterna kommissionen att samla in mer uppgifter och att undersöka efterfrågan på den företagsinterna marknaden ytterligare. De turkiska myndigheterna noterade vissa uppdelningar i klagandens publikation *European Steel in Figures 2020* och de dåliga resultat som offentliggjordes av European Automobile Manufacturers Association i dess rapport från 2019.
- (229) Det finns två huvudsakliga användningsområden för varmvalsade platta stålprodukter. För det första utgör de råvaran för produktionen av olika stålprodukter i senare led i förädlingskedjan med ett mervärde, som börjar med kallvalsade platta stålprodukter försedda med överdrag. För det andra används de som industriell insatsvara som köps av slutanvändarna för en rad olika tillämpningsområden, bland annat inom byggverksamhet (produktion av stålrör), varvsindustri, gasbehållare, bilar, tryckkärl och energiledningar. De uppgifter som lades fram av de turkiska myndigheterna möjliggjorde inte en bedömning av efterfrågan inom de många olika förbrukande sektorer som berördes. Kommissionen konstaterade att den totala produktionen inom de stålförbrukande sektorerna i unionen sjönk med 0,2 % under 2019 – efter en ökning på 2,9 % under 2018 – vilket var den första produktionsminskningen sedan 2013. Den negativa tillväxten under 2019 berodde på en ökning inom byggbranschen och en minskning inom alla andra stålförbrukande sektorer (den tydligaste minskningen skedde inom fordonssektorn)⁽²²⁾. Kommissionen tillerkände att den negativa tillväxten inom flera olika stålförbrukande sektorer under 2019 var utmanande för tillverkarna av varmvalsade platta stålprodukter. Denna situation försvagade dock inte orsakssambandet mellan den dumpade importen från Turkiet och den skadevällande situationen för unionsindustrin under undersökningsperioden, med tanke på de ökade volymerna av denna import, dess inverkan på unionens industripriser och andra skadevällande faktorer som identifieras ovan.
- (230) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter hävdade de turkiska myndigheterna att granskningen av effekterna av den företagsinterna förbrukningen inte var i linje med WTO:s praxis. De turkiska myndigheterna menade att kommissionen "valde att inte undersöka" den "extraordinära nedgången inom de stålförbrukande industrierna i EU". Kommissionen höll inte med. De turkiska myndigheterna lämnade inga bevis till stöd för påståendet. Publikationerna i fotnot 16 i förordningen om provisorisk tull visar inte den påstådda "extraordinära nedgången inom de stålförbrukande industrierna i EU". Under undersökningen var de inga användare som påstod samma sak. Såsom framhålls i skäl 195 i förordningen om provisorisk tull konstaterade kommissionen för det första att användare på de stora marknaderna i senare led, såsom fordonsindustrin, industriella tillämpningar eller byggsektorn, inte gav sig till känna.
- (231) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 150–151 i förordningen om provisorisk tull.

⁽²²⁾ Ekonomisk rapport, *Economic and Steel Market Outlook 2020–2021*, rapport för andra kvartalet, uppgifter fram till hela år 2019, 12 maj 2020, Eurofer, kan laddas ner via <https://www.eurofer.eu/assets/Uploads/REPORT-Economic-and-Steel-Market-Outlook-Quarter-2-2020.pdf>, och *Worldsteel Short Range Outlook October 2019*, 14 oktober 2019, World Steel Association, som finns tillgänglig på <https://www.worldsteel.org/media-centre/press-releases/2019/worldsteel-short-range-outlook-2019.html>

5.2.4 Utveckling i efterfrågan

- (232) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter tillskrev ÇİB skadan till en övergripande nedgång av förbrukningen i unionen, medan de turkiska myndigheterna uppgav att den minskade förbrukningen ledde till en minskning av unionens produktionsvolym. Kommissionen noterade att, vilket visas i tabell 1, förbrukningen på den öppna marknaden, dvs. den marknad där konkurrensen med importen i huvudsak sker, minskade med 1 % under skadeundersökningsperioden. Kommissionen anser inte att storleken på den minskade unionsförbrukningen försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen från Turkiet och den skadevällande situationen för unionsindustrin under undersökningsperioden.
- (233) Mot bakgrund av vad som nämns i avsnittet ovan och i avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 152–153 i förordningen om provisorisk tull. Utvecklingen i efterfrågan på grundval av siffror för EU-27 förändrar inte dessa slutsatser.

5.2.5 Råvarupriser

- (234) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skäl 154–155 i förordningen om provisorisk tull.

5.2.6 Andra faktorer

- (235) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter menade ÇİB att den väsentliga skadan skulle tillskrivas förändringar på unionsmarknaden, de omstrukturerings- och rationaliseringsåtgärder som vidtagits av unionstillverkarna, en viss inköspolicy eller lågprisimport från andra tredjeländer. Påståendena saknade stöd och avfärdades därmed.
- (236) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 147–149 i förordningen om provisorisk tull.

5.3 Slutsats om orsakssamband

- (237) Mot bakgrund av vad som nämns ovan och i avsaknad av andra synpunkter konstaterade kommissionen att ingen av de faktorer som analyserades individuellt eller kollektivt försvagade orsakssambandet mellan den dumpade importen och den skada som unionsindustrin lidit vilket innebar att ett sådant samband inte längre skulle vara verkligt och väsentligt, vilket bekräftar slutsatsen i skäl 159–161 i förordningen om provisorisk tull.

6. ÅTGÄRDERNAS NIVÅ

6.1 Målprisunderskridande

- (238) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter invände klaganden mot kommissionens användning av den genomsnittliga vinsten för år 2017, nämligen 6,8 %, som en grund för det vinstmål som används för att beräkna målprisunderskridandemarginalen. Den klagande hävdade att under 2017 led unionen fortfarande av den dumpade importen från andra tredjeländer, att kommissionen hade misslyckats med att följa sitt standardförfarande och att till och med ÇİB hade föreslagit en högre vinstmarginal. Klaganden insisterade på att vinstmålen borde ligga inom intervallet 10–15 %, som de 12,9 % som användes under en tidigare undersökning om import av en likadan produkt ⁽²³⁾, trots att klaganden tillerkände att minimigrunden för vinstmålet också kunde vara 7,9 %, vilket var det vinstmål som användes under den senaste undersökningen om denna produkt.
- (239) Kommissionen bedömde detta påstående. Såsom förklaras i skäl 164 och 166 i förordningen om provisorisk tull baserade kommissionen fastställandet av vinstmålen på bestämmelserna i artikel 7.2 c i grundförordningen, trots att ett år med "normala konkurrensförhållanden" innan det att importen från Turkiet började öka inte kunde identifieras inom ett rimligt tidsintervall. Såsom redan har påpekats i avsnitt 4.5.1 ovan kunde kommissionen inte heller slå fast att unionsindustrin under 2017 fortfarande var drabbad av den dumpade importen, vilket klaganden påstår. I antidumpningsundersökningarna mot Brasilien, Iran, Ryssland och Ukraina omfattade undersökningen av dumpning och skada perioden mellan den 1 juli 2015 och den 30 juni 2016. Det faktum att slutgiltiga

⁽²³⁾ Kommissionens beslut nr 284/2000/EKSG av den 4 februari 2000 om införande av en slutgiltig utjämningstull på import av vissa valsade platta produkter av järn eller olegerat stål, med en bredd av minst 600 mm, varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, i ringar eller rullar, inte vidare bearbetade efter varmvalsningen, med ursprung i Republiken Indien och Taiwan, om godtagande av åtaganden som gjorts av vissa exporterande tillverkare och om avslutande av förfarandet rörande import med ursprung i Republiken Sydafrika (EGT L 31, 5.2.2000, s. 44).

skyddsåtgärder mot importen från dessa tredjeländer infördes i oktober 2017 innebär inte att den skadliga dumpningen fortfarande förekom under 2017. Detta styrks av den kraftiga minskningen av importen från dessa fem länder under 2017, vilket redan har nämnts i skäl 163 ovan. Kommissionen bekräftade därmed att år 2017 var den bästa utgångspunkten för att fastställa vinstmålet med avseende på den föreliggande undersökningen. Hur som helst och med tanke på de dumpningsmarginaler som konstaterats i detta ärende, skulle man genom att godta begäran om att använda ett högre vinstmål ändå inte påverka åtgärdernas nivå.

- (240) I det preliminära skedet använde kommissionen uppgifter från Bloomberg New Energy Finance för att fastställa de förutspådda priserna för EU:s utsläppshandelssystem för att beräkna de framtida miljökostnaderna. Dessa priser har uppdaterats i det slutgiltiga skedet med uppgifter per den 15 februari 2020.
- (241) Skäl 216 i förordningen om provisorisk tull hänvisar till synpunkter på skadeberäkningarna från en unionstillverkare i urvalet med avseende på artikel 19a i grundförordningen. Parten hävdade att den genomsnittliga framtida mängd varmvalsade platta stålprodukter som ska tillverkas borde användas i stället för det genomsnittliga framtida antal uppströmsprodukter som används vid produktionen av varmvalsade platta stålprodukter för att bedöma unionsindustrins framtida efterlevnadskostnader när det gäller att betala de miljökostnader och sociala kostnader för produktionen som följer av multilaterala miljöavtal eller sociala skyldigheter. I detta förfarande ansåg kommissionen, genom att granska de tillgängliga uppgifterna från de tre unionstillverkare som ingick i urvalet och som verifierats av kommissionen, att det var uppströmsprodukterna som direkt genererade utsläppen av föroreningar och att detta därför var rätt nivå för att bedöma de framtida efterlevnadskostnaderna. Kostnaderna påfördes därefter på produktionen av den undersökta produkten baserat på den takt som nedströmsprodukten förbrukades i, vilken låg bakom utsläppen vid produktionen av den berörda produkten.
- (242) Såsom förklaras i avsnitt 1.8 ovan förändrades unionens sammansättning under 2021, vilket också innebar att de dataset som används för att fastställa målprisunderskridandemarginalen ändrades. Undanröjandet av skada för EU-27 visas i tabellen nedan:

Land	Företag	Dumpningsmarginal	Målprisunderskridande
Turkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	19,5 %
	Erdemirkoncernen: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	21 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	20,5 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	20,3 %
	Alla övriga företag	7,3 %	21 %

- (243) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 163–170 i förordningen om provisorisk tull enligt ändringarna i tabellen ovan.

6.2 Granskning av den marginal som är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin

- (244) Eftersom inga synpunkter inkommit avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen slutsatserna i skäl 171–172 i förordningen om provisorisk tull.

6.3 Slutsats

- (245) Till följd av den ovanstående bedömningen drog kommissionen slutsatsen att det är lämpligt att fastställa storleken på de slutgiltiga tullarna i enlighet med regeln om lägsta tull i artiklarna 7.2 och 9.4 andra stycket i grundförordningen. De slutgiltiga antidumpningstullarna bör således fastställas enligt följande:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull
Turkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Erdemirkoncernen: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Alla övriga företag	7,3 %

7. UNIONENS INTRESSE

7.1 Unionsindustrins intresse

- (246) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uppgav klaganden att de turkiska exportörernas nyligen tillkännagivna expansionsplaner var ännu ett skäl till varför antidumpningsåtgärderna låg i unionens intresse. Ingen part invände mot att åtgärderna låg i unionsindustrins intresse. Slutsatserna i skäl 175–179 i förordningen om preliminär tull bekräftades därmed.

7.2 Icke-närstående importörers intresse

- (247) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uppgav de turkiska myndigheterna och ÇİB att unionstillverkarna redan var skyddade mot import. ÇİB hävdade att importen från Turkiet hade minskat påtagligt under det sista kvartalet 2019 jämfört med det första kvartalet det året. I detta avseende pekade de turkiska myndigheterna på de slutgiltiga skyddsåtgärderna med kvantitativa tak ("kvoter" eller "tullkvoter") och tilläggstullarna på 25 % som ska betalas när kvoten har uttömts. De turkiska myndigheterna påminde om att importörer och användare innan de provisoriska åtgärderna hade uppgett att handelspolitiska skyddsåtgärder i hög grad påverkade försörjningstryggheten och försvårade importörernas verksamheter. De turkiska myndigheterna tillade att på grund av de provisoriska antidumpningsåtgärderna och de landsspecifika kvoterna i samband med de skyddsåtgärder som är i kraft fram till slutet av juni 2021, skulle importörerna och användarna inte lyckas hitta någon ny importkälla för att bemöta efterfrågan i unionen.

- (248) Kommissionen ansåg att skäl 188–193 i förordningen om provisorisk tull i hög grad motbevisar påståendena om försörjningsbrist, även de som framfördes av de turkiska myndigheterna efter det preliminära utlämnandet av uppgifter. Kommissionen noterade också att skydds- och antidumpningsåtgärderna bemöter olika situationer. I detta fall har skyddsåtgärder införts i form av en tullkvot, men detta hindrar inte att man vidtar åtgärder för att avlägsna otillbörliga handelsmetoder, i synnerhet inom gränserna för tullkvoten, dvs. innan någon skyddstull skulle bli aktuell.

- (249) Såsom förklaras i skäl 192 i förordningen om provisorisk tull innebär inte heller införandet av antidumpningsåtgärder att importen från Turkiet kommer att upphöra, eller ens att den kommer att minska på ett meningsfullt sätt. Undersökningsresultaten bekräftar denna slutsats. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter var det ingen importör som lade fram uppgifter som kunde visa att de antidumpningsåtgärder som har sin grund i det aktuella förfarande skulle ha en oproportionerlig inverkan på dess verksamheter. Åtgärdsnivån skulle inte hindra de turkiska ståltillverkarna från att sälja sina varmvalsade platta stålprodukter i unionen och till importörer i unionen. I själva verket belyste en artikel från Steel Business Briefing 2021 att under 2020 förblev unionen Turkiets främsta exportmarknad för varmvalsade ringar eller rullar ⁽²⁴⁾. Samma källa rapporterar att det finns ytterligare kapacitet i fråga om varmvalsade platta stålprodukter i Turkiet ⁽²⁵⁾.
- (250) I avsaknad av ytterligare synpunkter beträffande icke-närstående importörers intresse bekräftades slutsatserna i skäl 180–182 i förordningen om provisorisk tull.

7.3 Användarnas intresse

- (251) De turkiska myndigheternas kommentarer om användarna efter det preliminära utlämnandet av uppgifter var desamma som för icke-närstående importörer, och de har redan tagits upp i avsnitt 7.2.
- (252) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uttryckte ÇİB oro över att åtgärderna kunde leda till sämre kvalitet och mindre innovation på unionsmarknaden. Kommissionen ansåg att påståendet, som var mycket allmänt och inte underbyggdes av några bevis, var ogrundat. Kommissionen konstaterade att unionstillverkarna, trots de svåra marknadsförhållandena, hade fortsatt att erbjuda högkvalitativa produkter under hela skadeundersökningsperioden. Kommissionen förväntar sig att antidumpningsåtgärder medför lika villkor som gör att unionsindustrin kan erbjuda mer högkvalitativa och innovativa produkter som gynnar alla aktörer.
- (253) Konsortiet av användare och importörer av varmvalsade platta stålprodukter (*konsortiet*) inkom med synpunkter på förordningen om provisorisk tull ⁽²⁶⁾. Det hävdade först och främst att efter undersökningsperioden ska unionstillverkarna ha minskat den produktionsvolym som de gör tillgängliga på unionens öppna marknad. Konsortiet påstod att detta, tillsammans med de handelspolitiska skyddsåtgärder som i nuläget är i kraft mot andra tredjeländer, ledde till en "aldrig tidigare skådad" prishöjning på unionsmarknaden. Konsortiet hävdade att oberoende användare i unionen därmed inte kunde köpa in väsentliga råvaror (varmvalsade platta stålprodukter) från tillverkare i unionen. Prisökningen skulle därmed ha gjort det möjligt för unionstillverkarna att förbättra sina vinstmarginaler i så pass hög grad att de har återhämtat sig från all påstådd skada som drabbat dem under undersökningsperioden. Konsortiet ansåg att EU-domstolens rättspraxis gjorde det möjligt för kommissionen att bedöma utvecklingen efter undersökningsperioden mot bakgrund av analysen av unionens intresse, och att i detta ärende skulle denna utveckling kräva att åtgärden upphävs. Utöver detta argument menade konsortiet att, som ett resultat av unionstillverkarnas påstådda försörjningsbrist och de efterföljande prishöjningarna, oberoende användare i unionen inte hade något annat val än att i stor utsträckning förlita sig på import. I detta avseende menade konsortiet att de handelspolitiska skyddsåtgärder som har vidtagits mot vissa tredjeländer, och den provisoriska åtgärden mot importen från Turkiet, hotade möjligheten att erhålla varmvalsade platta stålprodukter från tredjeländer. Konsortiet påpekade att andra tredjeländer inte kunde ersätta Turkiet som det mest pålitliga leverantörlandet. Konsortiet invände också mot kommissionens slutsats om användarnas förmåga att anpassa sig efter förändrade bestämmelser och att byta leverantörer. Det påstod att detta sällan går i praktiken, och att köpa in begränsade volymer från andra tredjeländstillverkare kan inte ses som ett tecken på att användarna snabbt kan byta leverantörer. Konsortiet tvivlar på unionsindustrins förmåga, eller ens dess vilja, att leverera ytterligare relevanta volymer till oberoende nedströmsanvändare i unionen och på andra länders (än Turkiet) förmåga att leverera meningsfulla mängder varmvalsade platta stålprodukter till unionen. Alla dessa uppgifter skulle i konsortiets mening leda till en ohållbar ökning av användarnas råvarukostnader, vilket skulle påverka dem oproportionerligt.
- (254) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uttryckte ÇİB oro över att priserna på varmvalsade platta stålprodukter skulle höjas på unionsmarknaden till följd av åtgärderna och invände mot skäl 191 i förordningen om provisorisk tull, enligt vilket unionstillverkarna skulle kunna använda sin outnyttjade kapacitet för att tillgodose icke-närstående användares efterfrågan.

⁽²⁴⁾ t21.000701, bilaga 2.

⁽²⁵⁾ t21.000701, bilaga 1 och bilaga 3.

⁽²⁶⁾ t21.000721.

- (255) Klaganden ifrågasatte dessa påståenden ⁽²⁷⁾. Klaganden hänvisade till källor som pekade på en ökad produktionskapacitet under 2021, bland annat genom att starta upp vissa ugnar på nytt och på att det fanns tillräckliga försörjningskällor, både inom unionen och i tredjeländer. Klaganden uppgav att eventuella obalanser i försörjningskedjan på marknaden endast ska ha varit tillfälliga och berodde på problem med anknytning till covid-19-pandemin, inklusive nedstängningen av vissa ugnar. Klaganden hävdade vidare att det finns gott om alternativa källor i unionen och på andra platser för att bemöta eventuella ökningar av efterfrågan i unionen, inklusive tillgång till extra outnyttjad kapacitet i unionen och på andra håll i världen. Klaganden hävdade också att det är sannolikt att Turkiet kommer att fortsätta att leverera till unionsmarknaden tack vare de blygsamma antidumpningstullar som införts. Slutligen upprepade klaganden att antidumpningstullen inte skulle påverka användarnas kostnader särskilt mycket och hänvisade till simuleringar som denne hade inkommit med tidigare under förfarandet.
- (256) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter påstod de turkiska myndigheterna att om kommissionen införde en slutgiltig skyddsåtgärd, utöver den befintliga skyddsåtgärden och andra antidumpnings- och utjämningsstullar som gällde för import av den berörda produkten från andra tredjeländer, kunde tillgången eventuellt bli otillräcklig. De turkiska myndigheterna påstod att importen började att minska under 2019 som ett resultat av den gällande skyddsåtgärden och att *de trodde att alla ytterligare åtgärder skulle få importen från Turkiet att upphöra* och frågade hur kommissionen kunde vara säker på att importen från Turkiet inte skulle upphöra.
- (257) Kommissionen tog i första hand sig an påståendena om försörjningsbrist, tillgången till andra källor och förmågan att anpassa sig efter förändrade bestämmelser och att byta leverantör. Därefter behandlade den begäran om att uppgifter från tiden efter undersökningsperioden skulle användas.
- (258) Kommissionen konstaterade att konsortiets och de turkiska myndigheternas argument om försörjningsbrist inte stämmer överens med de siffror och tendenser som konstaterats under undersökningen. Detta gäller både i allmänhet och för de uppgifter som lämnats in av samarbetande användare. På en allmän nivå noterade kommissionen först och främst att det under skyddsåtgärden för stål ⁽²⁸⁾ konsekvent, och i allt större utsträckning, har funnits mycket stora mängder tullfria kvoter tillgängliga under undersökningsperioden ⁽²⁹⁾. Om efterfrågan på importvolymen i unionen hade varit större skulle denna därför ha uppfyllts tullfritt. För det andra bekräftade man under undersökningen att unionsindustrin har tillräckligt med outnyttjad kapacitet ⁽³⁰⁾ som skulle göra det möjligt att öka dess produktion i unionen ännu mer. Det finns ingen affärsnytta i att unionstillverkarna inte använder sin (outnyttjade) kapacitet för att tillgodose efterfrågan i unionen, oavsett om kunderna är närstående eller inte, framför allt när de själva befinner sig i kärv ekonomisk situation. För det tredje upprepade kommissionen sina slutsatser från det preliminära skedet ⁽³¹⁾, om tredjeländernas förmåga att leverera varmvalsade platta stålprodukter i relevanta mängder, och påminde om att de kunde öka sin närvaro på unionsmarknaden ännu mer, vilket vissa av dem redan hade, om efterfrågan fanns. Slutligen hänvisade kommissionen till sin slutsats i skäl 192 i förordningen om provisorisk tull om det ogrundade antagandet att importen från Turkiet skulle försvinna från unionsmarknaden om kommissionen införde en skyddstull. Kommissionen påminde i detta avseende om att vissa av de länder som omfattades av åtgärder fortsatte att exportera till unionen, och exporterade i vissa fall betydande mängder ⁽³²⁾.
- (259) Dessutom stämmer inte konsortiets påstående överens med de uppgifter som lämnats in av de oberoende användarna själva inom ramen för undersökningen. Först och främst är importen från Turkiet i dessa användares portföljer relativt begränsad (mindre än 15 % totalt sett). Inköpen från Turkiet står för mindre än hälften av andelen import från andra tredjeländer, och är nästan fem gånger lägre än deras inköp från tillverkare i unionen, som är användarnas absolut största leverantör. Dessutom bekräftade kommissionen att de siffror som finns tillgängliga i svaren på frågeformuläret från icke-närstående användare tydligt visar att de inte bara kan (och faktiskt har), från ett år till ett annat, påtagligt förändra sammansättningen av deras försörjningskällor, utan också att de kan göra detta i

⁽²⁷⁾ t21.000931.

⁽²⁸⁾ I juli 2018 införde kommissionen en provisorisk skyddsåtgärd, som blev slutgiltig i februari 2019 och som gällde under hela undersökningsperioden. Enligt denna åtgärd motsvarar varmvalsade platta stålprodukter sett till tillämpningsområde till stor del produktkategori 1. Utvecklingen av användningen av tullkvoter under skyddsåtgärden är därför relevant för denna undersökning.

⁽²⁹⁾ Skäl 45–50 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2020/894 av den 29 juni 2020 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2019/159 om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder på import av vissa stålprodukter (EUT L 206, 30.6.2020, s. 27).

⁽³⁰⁾ Tabell 6 i förordningen om provisoriska antidumpningsåtgärder.

⁽³¹⁾ Skäl 188–189 i förordningen om provisoriska antidumpningsåtgärder.

⁽³²⁾ Skäl 21–23 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2019/1590 av den 26 september 2019 om ändring av genomförandeförordning (EU) 2019/159 om införande av slutgiltiga skyddsåtgärder på import av vissa stålprodukter (EUT L 248, 27.9.2019, s. 28).

betydande volymer. I detta avseende konstaterade kommissionen att de samarbetande användarna fördubblade och till och med tredubblade sin import från vissa tredjeländer under undersökningsperioden (sammantaget ökade importen från dessa tredjeländer med 40 %). Under undersökningsperioden började användarna också köpa från tredjeländer som de inte köpt från under året före undersökningsperioden, och de slutade att köpa från vissa tredjeländer som de brukade köpa från under 2018. De uppgifter som finns tillgängliga i ärendet kullkastar därmed konsortiets påstående om att användarna bara kan köpa in begränsade volymer varmvalsade platta stålprodukter från andra tredjeländer, och att det i praktiken sällan går att byta till andra leverantörer.

- (260) När det gäller de andra påståenden som framförts av de turkiska myndigheterna konstaterade kommissionen att när det gäller den minskade importen under 2019 kunde Turkiet inte fylla den övergripande tullkvot som fanns tillgänglig fram till den 1 juli 2020 ⁽³³⁾. Dessutom såg kommissionen ingen koppling mellan, och de turkiska myndigheterna har inte lämnat några bevis till stöd för, en minskning av importen under ett visst år och påståendet att denna import kommer att upphöra till följd av införandet av slutgiltig antidumpningstull. Därtill noterade kommissionen att nivån på importen från Turkiet sedan införandet av den provisoriska antidumpningstullen visar att denna import inte minskat. Turkiet utnyttjade snarare i mycket hög grad (92 %) sina landsspecifika tullkvoter under perioden januari–mars 2021, och landet fortsatte att exportera relevanta volymer under kvartalet april–juni 2021. Dessa uppgifter visar att trots den befintliga provisoriska antidumpningstullen fortsatte Turkiet att leverera volymer som motsvarade de kvotvolymer som landet tilldelats inom ramen för skyddsåtgärden.
- (261) Till följd av ÇIB:s påstående konstaterade kommissionen återigen, vad gäller den påstådda importminskning som sammanslutningen hänvisade till (det första kvartalet 2019 jämfört med det fjärde kvartalet 2019), att Turkiet kunde ha levererat ytterligare volymer inom ramen för det tullfria kvotsystemet ⁽³⁴⁾ under det sista kvartalet 2019. Kommissionen kunde dock inte se hur en minskad import från Turkiet, i sig själv, skulle innebära försörjningsbrist på marknaden. Kommissionen påminde om att unionsmarknaden har visat att den kan anpassa sig till andra leveranskällor till följd av lagstiftningsändringar, såsom införandet av handelspolitiska skyddsåtgärder.
- (262) Mot bakgrund av uppgifterna ovan avvisade kommissionen konsortiets, de turkiska myndigheternas och ÇIB:s påståenden.
- (263) Vad gäller begäran om att kommissionen ska utöka undersökningsresultaten för att ta hänsyn till den utveckling som skett efter undersökningsperioden pekade konsortiet i sin inlaga på den aldrig tidigare skådade prisökning som ska ha inträffat mellan slutet av 2020 och under det första kvartalet 2021. Konsortiet tillade att denna prisökning hotade dess verksamhet i union och att med dessa priser skulle unionen ha ökat sina vinster och därmed ha återhämtat sig från den skada som drabbade den under undersökningsperioden.
- (264) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter kritiserade ÇIB och de turkiska myndigheterna kommissionens konstaterande i detta avseende. Klaganden framhårdade att kommissionen inte borde bedöma utveckling som skett efter undersökningsperiodens slut eftersom de omständigheter som föreligger i ärendet inte är exceptionella och att hur som helst endast skulle vara tillfälliga och inte strukturella.
- (265) Kommissionen ansåg att ett påstående om att en prishöjning kan ha inträffat vid en viss tidpunkt efter undersökningsperioden i sig själv inte kan ifrågasätta de slutsatser som fastställdes genom undersökningen i det preliminära och slutgiltiga skedet. Kommissionen noterar att konsortiets påstående saknar ett meningsfullt sammanhang och styrkande underlag som tydligt skulle visa att undersökningsresultat som baseras på uppgifter från undersökningsperioden ogiltigförklaras av denna utveckling enbart. Påståendet att unionsindustrin skulle ha återhämtat sig från sin skadelidande situation är ogrundat och stöds inte av några bevis alls. Kommissionen påminde om att enligt artikel 6.1 i grundförordningen ska uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden normalt inte beaktas.

⁽³³⁾ Denna förklaring gäller för båda perioderna, dvs. när Turkiet omfattades av en övergripande tullkvot (den 2 februari till den 30 september 2019) och när Turkiet omfattades av ett tak på 30 % inom ramen för en övergripande tullkvot från och med den 1 oktober 2019.

⁽³⁴⁾ Under det sista kvartalet 2019 hade Turkiet använt 73 % av den övergripande tullkvotsvolym som landet hade rätt att leverera tullfritt, vilket innebar att omkring 170 000 ton inte utnyttjades det kvartalet.

- (266) När det gäller de synpunkter som inkom efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter konstaterar kommissionen att ingen part tillhandahöll några ytterligare bevis för hur den prisökning som uppstod efter undersökningsperioden, i sig själv, skulle göra införandet av slutgiltiga antidumpningstullar oberättigat enligt testet av unionens intresse.
- (267) Därför bekräftade kommissionen de slutsatser som fastställdes i skäl 183–198 i förordningen om provisorisk tull.

7.4 Andra faktorer

- (268) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uppgav de turkiska myndigheterna att ståltillverkarna i unionen ständigt försökte behålla sitt oligopol på unionsmarknaden och tränga ut den internationella konkurrensen. De turkiska myndigheterna noterade att unionstillverkarna redan stod för 79 % av försäljningen på den öppna marknaden och att denna procentandel inte inkluderade de företagsinterna volymerna, som var betydande. ÇİB hänvisade också till unionstillverkarnas omfattande marknadsandel och var rädd för en monopolsituation.
- (269) Kommissionen ansåg att oligopolpåståendet var obefogat, vilket redan har förklarats i skäl 200 i förordningen om provisorisk tull. Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter bestred ingen part, vilket påtalas i skäl 75 och 200 i förordningen om preliminär tull, att det finns fler än 20 kända tillverkare som tillhör 14 olika koncerner som uppvisar sund konkurrens dem mellan och med importen från tredjeländer. Utan bevis på konkurrenshämmande beteenden är deras nuvarande marknadsandel irrelevant för att stödja dessa påståenden om att oligopol, eller ens monopol, skulle förekomma.
- (270) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter påstod ÇİB att kommissionen inte bedömt påståendet om ett unionsindustrins förstärkt oligopol på unionsmarknaden på ett detaljerat, tillräckligt och transparent sätt, eller att påståendet om ett sådant förstärkt oligopol var obefogat. Enligt ÇİB borde påståendet ha bedömts med hänsyn tagen till andra faktorer, såsom befintliga åtgärder, försörjningsbrist, försämrad kvalitet och minskad innovation etc. Enligt parten kräver tribunalen, med avseende på artikel 21.1 i grundförordningen, att särskild hänsyn ska tas till återupprättande av effektiv konkurrens. Parten upprepade, utan att komma med några nya bevis, sitt påstående om att unionsindustrin har ett "förstärkt oligopol" på unionsmarknaden.
- (271) Kommissionen hänvisar till ett aktuellt arbetsdokument från dess avdelningar ⁽³⁵⁾, där det konstateras att under den senaste konsolideringsvägen bidrog genomförandet av koncentrationskontrollen till att behålla en dynamisk konkurrens på de europeiska stålmarknaderna, vilket gynnade de många nedströmsindustrier som använder stål, förlitar sig på överkomliga material för att konkurrera med hela världen och sysselsätter miljontals européer. Genom att förbjuda konkurrenshämmande koncentrationer (t.ex. Tata Steel/ThyssenKrupp) eller godkänna koncentrationer med vissa förbehåll (t.ex. ArcelorMittal/Ilva), säkerställde koncentrationskontrollen att de europeiska stålkonsumenterna inte drabbas av färre val, högre priser eller mindre innovation. Kommissionen ansåg att ÇİB:s påståenden var ogrundade, även när det gäller det bristande utbudet på varmvalsade platta stålprodukter, vilket förklaras i avsnitt 7.3. Kommissionen bekräftade därmed sina undersökningsresultat från det preliminära skedet.
- (272) I avsaknad av ytterligare synpunkter avseende detta avsnitt bekräftade kommissionen de slutsatser som anges i skäl 199–200 i förordningen om provisorisk tull.

7.5 Slutsats om unionens intresse

- (273) Efter det preliminära utlämnandet av uppgifter uppgav de turkiska myndigheterna att de ansåg att antidumpningstullarna var både onödiga och skadliga för unionsmarknaden och att de kunde vara negativa för unionens intresse som helhet. Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter menade ÇİB att kommissionen inte hade balanserat de olika berörda intressena på ett transparent sätt eller motiverat sina undersökningsresultat. Kommissionen ansåg att dessa förklaringar saknade grund med tanke på slutsatserna från undersökningen, nämligen att dumpning förekommer, att unionsindustrin därför drabbats av väsentlig skada och resultatet av beaktandet av de olika berörda intressena.
- (274) På grundval av ovanstående och eftersom inga andra synpunkter inkommit bekräftades slutsatserna i skäl 201 i förordningen om provisorisk tull.

⁽³⁵⁾ Arbetsdokument från kommissionens avdelningar, *Towards Competitive and Clean European Steel*, SWD(2021) 353 final, 5.5.2021, s. 4 och 5.

8. SLUTGILTIGA ANTIDUMPNINGSSÅTGÄRDER

8.1 Slutgiltiga åtgärder

(275) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits i fråga om dumpning, skada, orsakssamband samt unionens intresse och i enlighet med artikel 9.4 i grundförordningen bör slutgiltiga antidumpningsåtgärder införas för att förhindra att ytterligare skada orsakas på unionsindustrin på grund av den dumpade importen av den berörda produkten. Av de skäl som anges i avsnitt 6, i synnerhet underavsnitt 6.3 i denna förordning, bör antidumpningstullar fastställas i enlighet med regeln om lägsta tull.

(276) På grundval av ovanstående fastställs nivån på tullarna till följande:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstull
Turkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %
	Erdemirkoncernen: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %
	Habaş Sinai Ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %
	Alla övriga företag	7,3 %

(277) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatsar som anges i denna förordning har fastställts på grundval av resultaten av denna undersökning. De avspeglar alltså den situation för företagen som konstaterades föreligga enligt undersökningen. Dessa tullsatsar är endast tillämpliga på import av den berörda produkten som har sitt ursprung i det berörda landet och har tillverkats av de rättsliga enheter som namnges. Import av den berörda produkten som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del, inbegripet enheter som är närstående de uttryckligen nämnda företagen, bör omfattas av den tullsats som är tillämplig på "alla övriga företag". De bör inte omfattas av någon av de individuella antidumpningstullsatserna.

(278) Ett företag får begära att dessa individuella antidumpningstullsatsar tillämpas om det senare ändrar företagsnamn. Denna begäran ska ställas till kommissionen ⁽³⁶⁾. Begäran ska innehålla all relevant information för att visa att förändringen inte påverkar företagets rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på det. Om ändringen av företagets namn inte påverkar dess rätt att omfattas av den tullsats som är tillämplig på företaget kommer ett meddelande om namnändringen att offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

(279) För att minimera risken för kringgående på grund av skillnader i tullsatsar krävs det särskilda åtgärder för att säkerställa tillämpningen av de individuella antidumpningstullarna. Företagen med individuella antidumpningstullar måste uppvisa en giltig faktura för tullmyndigheterna i medlemsstaterna. Fakturan måste uppfylla kraven i artikel 1.3 i denna förordning. Import som inte åtföljs av en sådan faktura bör omfattas av den antidumpningstull som gäller för "alla övriga företag".

(280) Även om denna faktura är nödvändig för att tullmyndigheterna i medlemsstaterna ska kunna tillämpa de individuella satserna för antidumpningstullen på import är den inte den enda omständighet som tullmyndigheterna ska beakta. Även om en faktura uppvisas som uppfyller samtliga krav i artikel 1.3 i denna förordning, måste medlemsstaternas

⁽³⁶⁾ Europeiska kommissionen, Generaldirektoratet för handel, Direktorat H, Wetstraat/Rue de la Loi/Wetstraat 170, 1040 Bryssel, Belgien.

tullmyndigheter utföra sina sedvanliga kontroller och får, liksom i alla andra fall, begära ytterligare handlingar (transportdokument osv.) för att kunna kontrollera att uppgifterna i deklarationen är riktiga och för att säkerställa att den efterföljande tillämpningen av en lägre tullsats är berättigad, i enlighet med tullagstiftningen.

- (281) Om volymen av exporten från något av de företag som omfattas av de lägre, individuella tullsaterna ökar väsentligt i volym efter införandet av antidumpningsåtgärderna, kan denna volymökning i sig anses utgöra en förändring i handelsmönstret som orsakats av införandet av åtgärder i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen. Under sådana omständigheter och förutsatt att villkoren är uppfyllda kan en undersökning om kringgående inledas. Denna undersökning får bland annat omfatta behovet av att avskaffa individuella tullsatter och därmed införa en landsomfattande tull.
- (282) För att säkerställa att antidumpningstullarna genomförs korrekt bör antidumpningstullen för alla övriga företag inte bara gälla de icke-samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i denna undersökning, utan även de tillverkare som inte exporterade till unionen under undersökningsperioden.

8.2 Slutgiltigt uttag av preliminär tull

- (283) Mot bakgrund av de dumpningsmarginaler som konstaterats och nivån för den skada som vållats unionsindustrin, bör de belopp för vilka säkerhet ställts i form av den provisoriska antidumpningstull som införts genom förordningen om provisorisk tull slutgiltigt tas ut.
- (284) Eftersom de slutgiltiga tullsaterna är lägre än de preliminära tullsaterna, bör de belopp som har betalats utöver beloppen för den slutgiltiga antidumpningstullen frisläppas.

8.3 Retroaktiv verkan

- (285) Såsom anges i avsnitt 1.2 fastställde kommissionen, efter en begäran från klaganden, att import av den undersökta produkten skulle registreras enligt artikel 14.5 i grundförordningen.
- (286) I undersökningens slutliga skede bedömdes de uppgifter som samlats in mot bakgrund av registreringen. Kommissionen analyserade huruvida kriterierna enligt artikel 10.4 i grundförordningen var uppfyllda för retroaktivt uttag av slutgiltiga tullar.
- (287) Kommissionens analys visade inte någon ytterligare betydande ökning av importen utöver den importnivå som vållat skada under undersökningsperioden enligt artikel 10.4d i grundförordningen. För denna analys jämförde kommissionen den genomsnittliga månatliga importvolymen för den berörda produkten under undersökningsperioden med de månatliga genomsnittliga importvolymerna under perioden från och med månaden efter inledningen av denna undersökning till och med den sista hela månaden före införandet av provisoriska åtgärder. Vid en jämförelse av de genomsnittliga månatliga importvolymerna för den berörda produkten under undersökningsperioden med de månatliga genomsnittliga importvolymerna under perioden från och med den månad som följer på inledningen av denna undersökning till och med den månad då de provisoriska åtgärderna infördes kunde ingen ytterligare ökning konstateras:

	UP		juni 2020 till december 2020		juni 2020 till januari 2021	
	ton	ton/månad	ton	ton/månad	ton	ton/månad
Import av varmvalsade platta stålprodukter från Turkiet	2 767 658	230 638	1 031 186	147 312	1 194 329	149 291

Källa: Eurostat (EU-27).

- (288) Kommissionen konstaterade därför att ett retroaktivt uttag av de slutgiltiga tullsatserna för den period då importen registrerades inte kunde motiveras i detta fall.

9. ERBJUDANDE OM ÅTAGANDEN

- (289) Efter det slutgiltiga utlämnandet av uppgifter lämnade en av de exporterande tillverkarna ett erbjudande om prisåtagande i enlighet med artikel 8 i grundförordningen.
- (290) Kommissionen utvärderade detta erbjudande och drog slutsatsen att godtagandet av ett sådant åtagande vore opraktiskt i den mening som avses i artikel 8 i grundförordningen. Detta beror främst på de många produkttyper som omfattas av erbjudandet och som det inte går att särskilja mellan, det faktum att vissa produkttyper som omfattas av samma KN-/Taric-nummer har olika minimipriser på import, det faktum att de minimipriser på import som erbjuds inte skulle vara tillräckliga för att undanröja dumpningens skadliga effekter för majoriteten av produkttyperna, och olämpligheten hos den erbjudna indexeringen för att täcka de fluktuerande råvarupriserna.
- (291) I sina synpunkter på det prisåtagande som föreslogs av den exporterande tillverkaren beskrev klaganden varför det borde avvisas, till stöd för kommissionens egen analys.
- (292) Kommissionen skickade den exporterande tillverkaren ett brev och uppgav varför erbjudandet avvisades, och gav företaget möjlighet att inkomma med synpunkter.
- (293) Kommissionen tog inte emot några synpunkter från den exporterande tillverkaren om dess slutsats om att det föreslagna åtagandet var otillräckligt och opraktiskt.
- (294) Av de anledningar som anges i skäl 290–293 ovan avvisades erbjudandet om prisåtagande.

10. SLUTBESTÄMMELSER

- (295) Enligt artikel 109 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁷⁾, när ett belopp måste återbetalas till följd av en dom i Europeiska unionens domstol, ska den tillämpliga räntesatsen motsvara den räntesats som Europeiska centralbanken tillämpar på sina huvudsakliga refinansieringstransaktioner som offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, den första kalenderdagen i varje månad.
- (296) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från den kommitté som inrättats i enlighet med artikel 15.1 i förordning (EU) 2016/1036.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En slutgiltig antidumpningstull införs för import av valsade platta produkter av järn, olegerat stål eller annat legerat stål, även i ringar eller rullar (inklusive produkter skurna i längder och "smala band"), inte vidare bearbetade efter varmvalsningen, varken pläterade, på annat sätt metallöverdragna eller försedda med annat överdrag, med ursprung i Turkiet, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 00, 7208 38 00, 7208 39 00, 7208 40 00, 7208 52 10, 7208 52 99, 7208 53 00, 7208 54 00, ex 7211 13 00 (Taric-nummer 7211 13 00 19), ex 7211 14 00 (Taric-nummer 7211 14 00 95), ex 7211 19 00 (Taric-nummer 7211 19 00 95), ex 7225 19 10 (Taric-nummer 7225 19 10 90), 7225 30 90, ex 7225 40 60 (Taric-nummer 7225 40 60 90), 7225 40 90, ex 7226 19 10 (Taric-nummer 7226 19 10 95), ex 7226 91 91 (Taric-nummer 7226 91 91 19) och 7226 91 99.

Följande produkter ingår inte:

- i) Produkter av rostfritt stål och kornorienterat kiselelektrostål.
- ii) Produkter av verktygsstål och snabbstål.

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) 2018/1046 av den 18 juli 2018 om finansiella regler för unionens allmänna budget, om ändring av förordningarna (EU) nr 1296/2013, (EU) nr 1301/2013, (EU) nr 1303/2013, (EU) nr 1304/2013, (EU) nr 1309/2013, (EU) nr 1316/2013, (EU) nr 223/2014, (EU) nr 283/2014 och beslut nr 541/2014/EU samt om upphävande av förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 (EUT L 193, 30.7.2018, s. 1).

- iii) Produkter, inte i ringar eller rullar, utan reliefmönster, med en tjocklek av mer än 10 mm och en bredd av minst 600 mm.
- iv) Produkter, inte i ringar eller rullar, utan reliefmönster, med en tjocklek av minst 4,75 mm men högst 10 mm och en bredd av minst 2 050 mm eller mer.
- v) Produkter med a) en bredd av högst 350 mm, och b) med en tjocklek av minst 50 mm, oavsett vilken längd produkten har.

2. Följande slutgiltiga antidumpningstullsats ska tillämpas på nettopriset fritt unionens gräns, före tull, för den produkt som beskrivs i punkt 1 och som producerats av nedanstående företag:

Land	Företag	Slutgiltig antidumpningstullsats	Taric-tilläggsnummer
Turkiet	Çolakoğlu Metalurji A.Ş.	7,3 %	C602
	Erdemirkoncernen: — Ereğli Demir ve Çelik Fabrikalari T.A.S. — İskenderun Demir ve Çelik A.Ş.	5,0 %	C603
	Habaş Sinai ve Tibbi Gazlar İstihsal Endüstrisi A.Ş.	4,7 %	C604
	Ağır Haddecilik A.Ş.	5,7 %	C605
	Borçelik Çelik Sanayii Ticaret A.Ş.	5,7 %	C606
	Alla övriga företag	7,3 %	C999

3. De individuella tullsats som anges för de företag som nämns i punkt 2 ska tillämpas på villkor att det för medlemsstaternas tullmyndigheter uppvisas en giltig faktura som ska innehålla en försäkran, vilken är daterad och undertecknad av en tjänsteman vid den enhet som utfärdat fakturan och av vilken dennes namn och befattning ska framgå, med följande lydelse: "Jag intygar härmed att den (kvantitet) av (den berörda produkten) som säljs på export till Europeiska unionen och som omfattas av denna faktura har tillverkats av (företagets namn och adress) (Taric-tilläggsnummer) i [det berörda landet]. Jag försäkrar att uppgifterna i denna faktura är fullständiga och korrekta." Om ingen sådan faktura uppvisas ska den tullsats som gäller för "Alla övriga företag" tillämpas.

4. Om inte annat anges ska gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

Artikel 2

De belopp för vilka säkerhet ställts i form av provisoriska antidumpningstullar enligt genomförandeförordning (EU) 2021/9 ska tas ut slutgiltigt. De belopp för vilka säkerhet ställts och som överskrider den slutgiltiga antidumpningstullsatsen ska frisläppas.

Artikel 3

Ingen slutgiltig antidumpningstull ska tas ut retroaktivt på den registrerade importen. Uppgifter som samlats in i enlighet med artikel 1 i genomförandeförordning (EU) 2020/1686 ska inte längre bevaras.

Artikel 4

Artikel 1.2 får ändras för att lägga till nya exporterande tillverkare från Turkiet och göra dem till föremål för en lämplig viktad genomsnittlig antidumpningstullsats för samarbetsvilliga företag som inte ingår i urvalet. En ny exporterande tillverkare ska tillhandahålla bevisning för att

- a) den inte exporterade de varor som beskrivs i artikel 1.1 med ursprung i Turkiet under undersökningsperioden (1 januari 2019–31 december 2019),

- b) den inte är närstående en exportör eller tillverkare som omfattas av de åtgärder som införs genom denna förordning, och
- c) den antingen faktiskt har exporterat den berörda produkten eller genom avtal har gjort ett oåterkalleligt åtagande att exportera en betydande kvantitet till unionen efter undersökningsperiodens slut.

Artikel 5

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 5 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2021/1101

av den 20 maj 2021

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar vid Världshälsoförsamlingens sjuttiofjärde möte

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 168.5 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 21.1 andra stycket i fördraget om Europeiska unionen anges att unionen ska sträva efter att utveckla förbindelser och bygga partnerskap med tredjeländer och internationella organisationer, regionala eller globala, som delar de principer som avses i artikel 21.1 första stycket. I andra stycket föreskrivs även att unionen ska främja multilaterala lösningar på gemensamma problem, särskilt inom ramen för Förenta nationerna.
- (2) Enligt artikel 168.3 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska unionen och medlemsstaterna främja samarbetet med tredjeländ och behöriga internationella organisationer på folkhälsans område.
- (3) Världshälsoorganisationens stadga (nedan kallad *avtalet*) trädde i kraft den 7 april 1948.
- (4) Enligt artikel 60 i avtalet får Världshälsoförsamlingen anta beslut med en majoritet av Världshälsoorganisationens (WHO) medlemmar som är närvarande och röstar.
- (5) Världshälsoförsamlingen ska under sitt sjuttiofjärde möte som inleddes den 24 maj 2021 anta ett beslut om inrättande av ett mellanstatligt möte för att utarbeta och förhandla fram WHO:s ramkonvention om beredskap och insatser vid pandemier.
- (6) Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i Världshälsoförsamlingen bör fastställas, eftersom Världshälsoförsamlingens beslut kommer att avgöra unionens förmåga, jämte dess medlemsstater, att delta i utarbetandet av och förhandlingarna om WHO:s ramkonvention om beredskap och insatser vid pandemier och att eventuellt bli part i den som en regional organisation för ekonomisk integration.
- (7) Unionens deltagande i utarbetandet av och förhandlingarna om WHO:s ramkonvention om beredskap och insatser vid pandemier och unionens eventuella anslutning till konventionen – utöver unionens medlemsstater – kommer att bidra till att öka det internationella samarbetet inom FN-systemet vid insatser mot pandemier.
- (8) I enlighet med artikel 168.7 i EUF-fördraget bör medlemsstaternas ansvar för att besluta om sin hälso- och sjukvårdspolitik samt för att organisera och ge hälso- och sjukvård respekteras under hela förhandlingsprocessen.
- (9) Unionens ståndpunkt ska uttryckas av de av unionens medlemsstater som är medlemmar i Världshälsoförsamlingen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar vid Världshälsoförsamlingens sjuttiofjärde möte ska vara följande:

Europeiska unionen stöder inrättandet av en process inom Världshälsoorganisationen för en ny ramkonvention om beredskap och insatser vid pandemier och måste, inom ramen för unionens befogenheter, få delta som fördragsslutande part i ett sådant fördrag.

Världshälsoförsamlingens beslut om förhandlingarnas förfarandemässiga aspekter måste göra det möjligt för unionen att delta i förhandlingsprocessen när det gäller frågor som omfattas av unionens befogenhet, med tanke på unionens eventuella anslutning till konventionen som en regional organisation för ekonomisk integration.

Sådant deltagande bör uppnås genom att särskilda hänvisningar införs i texten till beslutet som klargör att varje mellanstatligt organ som inrättas för att utarbeta och förhandla fram konventionen ska vara öppet för deltagande av regionala organisationer för ekonomisk integration.

Artikel 2

Den ståndpunkt som avses i artikel 1 ska uttryckas av de av unionens medlemsstater som är medlemmar i Världshälsoorganisationen och som agerar samfällt på unionens vägnar.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det antas.

Utfärdat i Bryssel den 20 maj 2021.

På rådets vägnar
A. SANTOS SILVA
Ordförande

RÅDETS BESLUT (EU) 2021/1102

av den 28 juni 2021

om en begäran till kommissionen att lägga fram en studie om unionens situation och alternativ i fråga om införsel, utvärdering, produktion, utsläppande på marknaden och användning av biologiska bekämpningsmedel som är ryggradslösa djur inom unionens territorium, och ett förslag, om så är lämpligt med hänsyn till resultaten av studien

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 241, och

av följande skäl:

- (1) Biologiska bekämpningsmedel är naturliga fiender, antagonisterna, konkurrenter eller andra organismer som används antingen direkt eller indirekt för att bekämpa växtskadegörare, inbegripet karantänskadegörare, genom kontroll av deras vektorer, ogräs och invasiva främmande växter.
- (2) Detta beslut omfattar endast biologiska bekämpningsmedel som är ryggradslösa djur som t.ex. insekter, inbegripet sterila insektshannar, kvalster och nematodarter.
- (3) Det föreligger stora skillnader mellan medlemsstaterna när det gäller deras tillvägagångssätt och vilka typer av bestämmelser som de tillämpar på frisläppande, utvärdering och förflyttning av biologiska bekämpningsmedel. Biologiska bekämpningsmedel känner dock inga gränser och kan spridas utanför de territorier där de avsiktligt har frisläppts i syfte att bekämpa växtskadegörare, ogräs och invasiva främmande växter.
- (4) Biologiska bekämpningsmedel används ofta inom växthusodling och har en allt större betydelse för hållbart jordbruk och skogsbruk, nämligen vid genomförandet av integrerat växtskydd (IPM) och ekologiskt jordbruk. Hållbara jordbrukssystem ger ett viktigt bidrag till unionens övergång till hållbara livsmedelssystem, i enlighet med kommissionens meddelande *Från jord till bord-strategin för ett rättvisare, hälsosammare och miljövänligare livsmedelssystem* och kommissionens meddelande *Den europeiska gröna given*, och stöds av den framtida gemensamma jordbrukspolitik. Användningen av biologiska bekämpningsmedel i detta sammanhang bidrar till att minska beroendet av kemiska växtskyddsmedel.
- (5) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031⁽¹⁾ syftar till att skydda unionen mot införseln av nya skadegörare och samtidigt bekämpa befintliga skadegörare på ett effektivare sätt. Växtskyddspolitik i den förordningen är särskilt inriktad på screening av nya växtskadegörare över hela världen, förhindrande av införsel av sådana växtskadegörare till unionens territorium och, om de förs in, tidig upptäckt och utrotning.
- (6) Införsel, etablering och spridning av växtskadegörare kan äventyra hållbarheten hos jordbruk, skogar, naturliga miljöer, biologisk mångfald och ekosystem. Global handel, människors rörlighet, klimatförändringar och extrema väderfenomen ökar förekomsten av skadegörare och fytosanitära risker. Nya exotiska arter av växtskadegörare utgör också ett hot mot befintliga produktionssystem inom jord- och skogsbruket i unionen samt mot den inhemska floran och faunan. Införseln av en naturlig fiende från den region från vilken skadegöraren kommer kan bidra till en passande bekämpningsstrategi men kan medföra risker för den inhemska floran och faunan. Innan något biologiskt bekämpningsmedel förs in behöver därför en vetenskaplig bedömning av de möjliga effekterna på växtskyddet och den biologiska mångfalden göras, med hjälp av standardmetoder, inbegripet bedömning av eventuella oönskade effekter på icke-målarter, ekosystem och den biologiska mångfalden i allmänhet.
- (7) Det har konstaterats att användningen av biologiska bekämpningsmedel har ökat mot bakgrund den ökade efterfrågan från jordbrukare, förvaltare av grönområden och trädgårdsmästare, som försöker minska sitt beroende av kemiska växtskyddsmedel.

(1) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/2031 av den 26 oktober 2016 om skyddsåtgärder mot växtskadegörare, ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 228/2013, (EU) nr 652/2014 och (EU) nr 1143/2014 samt om upphävande av rådets direktiv 69/464/EEG, 74/647/EEG, 93/85/EEG, 98/57/EG, 2000/29/EG, 2006/91/EG och 2007/33/EG (EUT L 317, 23.11.2016, s. 4).

- (8) Internationella organisationer, särskilt FN:s livsmedels- och jordbruksorganisation genom den internationella växtskyddskonventionen (IPPC) och Växtskyddsorganisationen för Europa och Medelhavsområdet (EPPO) har utarbetat internationella fytosanitära standarder och vägledning för säker användning av biologiska bekämpningsmedel och spelar en viktig roll i utarbetandet av standarder för riskanalys och forskning.
- (9) Producenter av biologiska bekämpningsmedel, inklusive små och medelstora företag, tillhandahåller innovativa och specifika lösningar för växtskydd. Kvalitetskontroll av biologiska bekämpningsmedel är ett väsentligt krav för att säkerställa deras säkerhet och prestanda.
- (10) Ett mer konsekvent tillvägagångssätt mellan medlemsstaterna skulle kunna underlätta utvecklingen av och marknadstillträdet för säkra biologiska bekämpningsmedel. Detta skulle bidra till att skapa möjligheter för jordbrukets och skogsbrukets produktionssystem och för bekämpning av växtskadegörare, samtidigt som skyddet av hälsa och miljö säkerställs.
- (11) Rådet anser att det krävs en studie om unionens situation och alternativ i fråga om införsel, utvärdering, produktion, utsläppande på marknaden och användning av biologiska bekämpningsmedel inom unionens territorium, i syfte att förbättra tillgången till dessa bekämpningsmedel och deras tillgänglighet för användare samtidigt som säkerheten för människor, djur, växter och miljö och livsmedelstrygghet säkerställs, i enlighet med det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning^(?), särskilt punkt 10 om tillämpningen av artiklarna 225 och 241 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (12) Sådana alternativ kan inbegripa bedömning av potentialen för harmonisering av kriterier, förfaranden och beslutsfattande inom unionen, potentialen för unionens program för forskning, innovation och kunskapsspridning och för förstärkt samarbete med relevanta internationella organisationer för att påskynda marknadstillträdet för och öka tillgängligheten med avseende på biologiska bekämpningsmedel samt potentialen när det gäller stödja investeringar, innovation och säker användning av biologiska bekämpningsmedel inom bekämpning av växtskadegörare, som ett första steg mot en harmoniserad definition av ett bredare koncept för biologisk bekämpning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Rådet begär härmed att kommissionen senast den 31 december 2022 lägger fram en studie om situationen i fråga om införsel, produktion, utvärdering, utsläppande på marknaden och användning av biologiska bekämpningsmedel inom unionens territorium. Möjligheterna till harmonisering av förfaranden inom hela unionens territorium bör också utvärderas, i syfte att underlätta främjandet av användning av och marknadstillträde för biologiska bekämpningsmedel samt stödja investeringar i och innovation inom, och bidra till en säker användning av, biologiska bekämpningsmedel, inbegripet när de behövs för bekämpning av karantänskadegörare enligt växtskyddsmyndigheters krav.

Artikel 2

Rådet begär att kommissionen, om så är lämpligt med hänsyn till resultaten av studien, lägger fram ett förslag eller på annat sätt informerar rådet om eventuella åtgärder för att följa upp studien.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

^(?) Interinstitutionellt avtal mellan Europaparlamentet, Europeiska unionens råd och Europeiska kommissionen om bättre lagstiftning (EUT L 123, 12.5.2016, s. 1).

Utfärdat i Luxemburg den 28 juni 2021.

På rådets vägnar
M. do C. ANTUNES
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/1103

av den 5 juli 2021

om erkännande av Brasiliens rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som ingår av brasilianska institut som står under tillsyn av Brasiliens centralbank som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.2, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i förordning (EU) nr 648/2012 föreskrivs en mekanism enligt vilken kommissionen har befogenhet att anta beslut om likvärdighet genom vilka ett tredjelandets rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang förklaras vara likvärdiga med de krav som fastställs i artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, så att motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning och där minst en av motparterna är etablerad i det berörda tredjelandet anses uppfylla dessa krav om de uppfyller kraven i det berörda tredjelandets rättsliga ordning. Dessutom bidrar likvärdighetsförklaringen till det övergripande syftet med förordning (EU) nr 648/2012, nämligen att minska systemriskerna och förbättra derivatmarknadernas transparens genom att säkerställa en internationellt enhetlig tillämpning av de principer som överenskommits med tredjeländer och som fastställs i den förordningen.
- (2) Artikel 11.1, 11.2 och 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012, som kompletteras genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 ⁽²⁾ och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastställer unionens rättsliga krav när det gäller godkännande i tid av OTC-derivatkontraktets villkor, genomförande av portföljkompression och arrangemangen för portföljförlikning för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. Vidare fastställs i dessa bestämmelser värderings- och tvistlösningsskyldigheter för dessa kontrakt (tekniker för reducering av operativ risk) samt skyldigheter i samband med utväxlingen av säkerheter (krav på marginalsäkerheter) mellan två motparter.
- (3) För att ett tredjelandets rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga lagstiftning om tekniker för reducering av operativ risk och krav på marginalsäkerheter ska anses vara likvärdiga med unionens bör de konkreta resultaten av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen vara likvärdiga med kraven i unionen, i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, och säkerställa det skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det skydd som föreskrivs i artikel 83 i den förordningen. Dessutom måste likvärdiga rättsliga,

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (EUT L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 av den 4 oktober 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister med avseende på tekniska tillsynsstandarder för riskreduceringstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart (EUT L 340, 15.12.2016, s. 9).

tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang tillämpas effektivt på ett jämlikt och icke-snedvridande sätt i det tredjelandet. Likvärdighetsbedömningen omfattar därför en kontroll av att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang säkerställer att OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart och som ingås av minst en motpart som är etablerad i det tredjelandet inte exponerar de finansiella marknaderna inom unionen för en högre risknivå och följaktligen inte leder till en oacceptabelt stor systemrisk för unionen.

- (4) Föreliggande beslut grundar sig inte enbart på en jämförande analys av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga kraven i Brasilien, utan även på en bedömning av resultatet av dessa krav och i vilken grad de är tillräckliga för att reducera de risker som uppkommer när OTC-derivatkontrakt inte clearas via en central motpart på ett sätt som är likvärdigt med resultatet av kraven i förordning (EU) nr 648/2012.
- (5) De rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen i Brasilien för OTC-derivatkontrakt föreskrivs i lagstiftning samt i rundskrivelser, resolutioner och anvisningar som utfärdats av Brasiliens centralbank (*Banco Central do Brasil, BCB*), Brasiliens kommission för värdepappersmarknaden (*Comissão de Valores Mobiliários, CVM*) och nationella penningpolitiska råd (*Conselho Monetário Nacional, CMN*). I synnerhet regleras Brasiliens värdepappersmarknad genom lag 6.385/76. Instruktion CVM 461/07 reglerar reglerade värdepappersmarknader, som omfattar organiserade aktiebörser, en organiserad OTC-marknad och icke-organiserad OTC-marknad. I rundskrivelse BCB 3.082/02 anges kriterierna för redovisning av derivat som ägs av finansinstitut och andra institut som övervakas av BCB. I resolution CMN 3.505/07 regleras OTC-derivatkontrakt som ingåtts i Brasilien av brasilianska finansinstitut och andra institut som övervakas av BCB. I resolution CMN 4.277/13 fastställs kraven för daglig uppdatering av värdet och modellvärdering av derivatkontrakt som ingås av finansinstitut och andra institut som övervakas av BCB. I instruktion CVM 438/06 fastställs kraven för daglig uppdatering av värdet på vissa typer av värdepappersfonder. I resolution 4.662/18 anges bilaterala krav på marginalsäkerhet. Resolution BCB 3.263/05 omfattar portföljkompression. I resolution CMN 4.373/14 fastställs kraven för utländska medborgare som ingår OTC-derivattransaktioner i Brasilien och slutligen regleras i lagarna 4.595/64, 6.385/76, 10.214/01, 12.810/13 tystnadsplikt, tillsyn och verkställbarhet.
- (6) I resolution BCB 3.263/05 anges inga skyldigheter att genomföra portföljkompression eller utforma några rekommendationer att göra detta. Den möjliggör dock för finansinstitut och andra institut som övervakas av BCB att ingå en överenskommelse för att tillåta det. Det finns ingen särskild lagstiftning vad gäller tvistlösningsförfaranden. Regler om tvistlösning fastställs genom transaktionsregistren. Därför kan de brasilianska arrangemangen inte anses vara likvärdiga med unionens krav vad gäller portföljkompression och tvistlösning.
- (7) OTC-derivattransaktioner ska rapporteras till ett transaktionsregister som inrättats och reglerats i Brasilien av varje brasiliansk enhet som ingått en transaktion. Enligt lag 6.385/76 ska en transaktions validitet vara beroende av dess rapportering till ett transaktionsregister. I enlighet med resolution CMN 4.373/14 måste utländska medborgare som ingår OTC-derivattransaktioner i Brasilien registreras hos CVM och måste följa rättsligt bindande transaktionsbekräftelser. Eftersom transaktionerna måste rapporteras av båda parter finns det inga andra rättsliga krav än reglerna i transaktionsregistret för transaktionsbekräftelserna, förlikning mellan bilaterala portföljer eller tvistlösning. Bekräftelser sker samtidigt och är beroende av rapportering. Rapporteringen måste göras så snart som möjligt och görs vanligtvis samma dag som transaktionen ingås. På liknande sätt gäller att när transaktionerna rapporteras av båda parter och samtidigt bekräftas av transaktionsregistren finns det inga krav på att göra en portföljförlikning, eftersom transaktionernas utformning gör att det inte kan finnas några avvikelser mellan motparternas portföljer. De brasilianska arrangemangen för godkännande i tid och portföljförlikning bör därför anses vara likvärdiga med motsvarande krav i unionen.
- (8) Enligt resolution CMN 3.505/07 och resolution CMN 4.277/13 ska värdering, antingen genom uppdatering av marknadsvärdet eller genom modellvärdering, göras dagligen vad avser handelsbanker, utländska bankers lokala filialer, utländska bankers lokala dotterbolag samt fond- och kapitalförvaltare som alla regleras av BCB. Skyldigheten gäller inte kooperativ, försäkringsgivare, återförsäkrare, pensionsfonder och andra icke-finansiella motparter som

bara är skyldiga att göra en daglig utvärdering när de tillhör ett finansiellt konglomerat som också inbegriper en bank som tillhandahåller flera tjänster, affärsbank, investeringsbank, valutabank eller sparbanks. De brasilianska arrangemangen kan därmed anses vara likvärdiga med motsvarande krav i unionen i den mån detta beslut begränsas till transaktioner som ingår med motparter som regleras av BCB.

- (9) Med beaktande av skyldigheten att rapportera OTC-derivattransaktioner till transaktionsregister som regleras i Brasilien och de rättsliga konsekvenserna av en sådan skyldighet kan en tvåstegsmetod övervägas i fallet med Brasilien och gör det möjligt att dra slutsatsen att de krav som är tillämpliga i Brasilien med avseende på godkännande i tid och portföljförlikning kan anses vara likvärdiga med de krav som anges i delegerade förordning (EU) nr 149/2013. Vidare är de regler som tillämpas i Brasilien vad gäller daglig värdering likvärdiga med dem som anges i delegerade förordning (EU) nr 149/2013 i den mån transaktionerna utförs med handelsbanker, utländska bankers lokala filialer, utländska bankers lokala dotterbolag, fond- och kapitalförvaltare samt kooperativ, försäkringsgivare, återförsäkrare, pensionsfonder och andra icke-finansiella motparter (företag) som tillhör ett finansiellt konglomerat som också inbegriper en bank som tillhandahåller flera tjänster, affärsbank, investeringsbank, valutabank eller sparbanks. Med beaktande av det faktum att merparten av gränsöverskridande OTC-derivattransaktioner utförs av motparter som regleras av BCB bör detta beslut därför begränsas till transaktioner som utförs mellan motparter som regleras av BCB och motparter etablerade i unionen och som omfattas av motsvarande krav enligt kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013.
- (10) Vad gäller krav på marginalsäkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart består Brasiliens rättsligt bindande krav av resolution CMN 4.662/18 och rundskrivelse BCB 3.902/18 (Brasiliens krav på marginalsäkerheter).
- (11) Enligt Brasiliens marginalsäkerhetsregler är motparter som omfattas av reglerna alla finansinstitut eller andra institut som regleras av BCB vars operativa aggregerade genomsnittliga teoretiska belopp på gruppbasis för transaktioner som omfattas av reglerna överstiger 25 miljarder euro. Transaktioner som omfattas av reglerna är OTC-derivattransaktioner som är likvärdiga med dem i förordning (EU) nr 648/2012, med undantag av fysiskt avvecklade råvaruderivat, men som inbegriper guldderivat, som anses vara transaktioner som omfattas av tillämpningsområdet, vilka omfattas av unionens krav på marginalsäkerheter men inte Brasiliens krav på marginalsäkerheter och aktieoptioner, som omfattas av Brasiliens krav på marginalsäkerheter men som gynnas av ett tillfälligt undantag enligt kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251. Dessutom och i likhet med unionens tillämpliga regelverk undantas transaktioner inom gruppen, fysiskt avvecklade valutaterminer och valutaswappar och transaktioner med instrument vars definition är liknande den för säkerställda obligationer i unionen från de transaktioner som omfattas av reglerna. De bör dock räknas in när det operativa aggregerade genomsnittliga teoretiska beloppet på gruppbasis fastställs. Detta beslut bör därför inte tillämpas på fysiskt avvecklade råvaruderivat, med undantag av guldderivat.
- (12) Motparter som omfattas av reglerna måste ställa och samla in tilläggs marginalsäkerheter från den 1 september 2019. Motparter som omfattas av reglerna vars operativa aggregerade genomsnittliga teoretiska belopp på gruppbasis för transaktioner som omfattas av reglerna överstiger 2,250 miljarder BRL måste ställa och samla in initial marginalsäkerhet från den 1 september 2019 medan motparter som omfattas av reglerna vars belopp understiger det tröskelvärdet måste ställa och samla in initial marginalsäkerhet från den 1 september 2020. Detta beslut ska därför begränsas till transaktioner mellan motparter som omfattas av artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 och motparter som omfattas av reglerna och är skyldiga att ställa och samla in tilläggs marginalsäkerheter och initial marginalsäkerhet enligt Brasiliens krav på marginalsäkerheter.
- (13) Brasiliens marginalsäkerhetsregler möjliggör ett minsta sammanlagt transfereringsbelopp av initiala marginalsäkerheter och tilläggs marginalsäkerheter på 1,5 miljoner real, medan tröskelvärdet i artikel 25 i delegerad förordning (EU) 2016/2251 uppgår till 500 000 euro. Brasiliens marginalsäkerhetsregler möjliggör också en minskning av initiala marginalsäkerheter med ett belopp på högst 150 miljoner BRL. Motparter som omfattas av tillämpningsområdet vars sammanlagda initiala marginalsäkerheter uppgår till ett belopp som understiger det tröskelvärdet behöver inte utväxla initiala marginalsäkerheter. I artikel 29 i delegerad förordning (EU) 2016/2251 föreskrivs en liknande lättnad, där tröskelvärdet fastställs till 50 miljoner euro. Eftersom värdet på dessa valutor endast skiljer sig marginellt bör dessa belopp anses vara likvärdiga.

- (14) På ett sätt som liknar den schablonmetod för beräkning av initiala marginalsäkerhet som anges i bilaga IV till delegerad förordning (EU) 2016/2251, gör Brasiliens marginalsäkerhetsregler det möjligt att använda en standardiserad modell som är likvärdig med den som anges i ovannämnda bilaga. Brasiliens marginalsäkerhetsregler gör det dock inte möjligt att använda interna modeller eller tredjepartsmodeller för att beräkna den initiala marginalsäkerheten. Även om kraven i Brasiliens marginalsäkerheter för beräkningen av den initiala marginalsäkerheten därför är mer restriktiv än kraven i förordning (EU) nr 648/2012 och delegerad förordning (EU) 2016/2251 bör de dock anses som likvärdiga för ändamålet med detta beslut.
- (15) Kraven i Brasiliens marginalsäkerhetsregler om godtagbara säkerheter, deras värdering och hur sådana säkerheter innehas och separeras är likvärdiga med de som föreskrivs i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Brasiliens marginalsäkerhetsregler innehåller en motsvarande förteckning över godtagbara säkerheter, men kräver inte att motparter på ett rimligt sätt diversifierar den säkerhet som de samlar in, bland annat genom att begränsa värdepapper med låg likviditet för att undvika koncentration av säkerheter på ett sätt som liknar det i artikel 8 i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Eftersom dessa krav på koncentration enligt artikel 8 är tillämpliga på unionens motparter kan slutsatsen dras att kraven på säkerheter enligt tillämpningen av Brasiliens marginalsäkerhetsregler leder till ett resultat som är likvärdigt med det i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Brasiliens krav på marginalsäkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart bör därför anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012.
- (16) Vad gäller likvärdiga krav på tystnadsplikt i Brasilien ger lagarna 4.595 från 1964, 6.385 från 1976, 10.214 från 2001 och 12.810 från 2013 Brasiliens centralbank och CVM befogenhet att begära in alla uppgifter avseende derivattransaktioner från transaktionsregister. I den kompletterande lagen 105 från 2001 (LC 105) specificeras att alla uppgifter måste hanteras som konfidentiella. I detta sammanhang ska den myndigheten, om en annan inhemsk eller utländsk myndighet behöver uppgifter från brasilianska transaktionsregister, lämna in en formell begäran till BCB och/eller CVM, som därefter gör en analys som bland annat tar hänsyn till de restriktioner som åläggs genom LC 105, medan behovet av ett formellt godkännande analyseras från fall till fall. Därför bör dessa lagar tillsammans anses ge ett skydd som är likvärdigt med det skydd i fråga om tystnadsplikt som garanteras genom förordning (EU) nr 648/2012.
- (17) CMN är den högsta myndigheten i Brasiliens nationella finansiella system och den är ansvarig för utformningen av penningpolitiken och kreditpolitiken i allmänhet. BCB lyder under CMN och är ansvarig för penningpolitiken, förvaltningen av internationella reserver, banktillsyn och översyn av utländskt kapital och krediter. BCB upprätthåller tillsynsregler och agerar också som penningpolitisk myndighet och är som sådan ansvarig för att säkerställa systemstabilitet. För att motverka oriktigheter, införa utbildningsåtgärder och konfrontera situationer som kan äventyra det nationella finansiella systemet kan BCB utfärda administrativa sanktioner, anta försiktighetsåtgärder eller provisoriska åtgärder, utfärda en utfästelse om åtagande, införa tillfälliga upphävanden eller restriktioner. CVM lyder under CMN och är ansvarigt för reglering och översyn av kapitalmarknaderna, inklusive värdepappersemitter, börser och OTC-marknader, samt institut som är en del av systemet för att distribuera värdepapper. CVM har som mål att värna en effektiv marknad och främja utveckling, att skydda investerare och upprätthålla rättvisa metoder på värdepappersmarknaden, samt att stärka reglerna om offentliggörande av information och transparens. De åtgärder som BCB och CVM har tillgång till bör anses utgöra en faktisk tillämpning av relevanta rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang i enlighet med Brasiliens regler för OTC-derivat på ett jämnt och icke snedvridande sätt så att effektiv tillsyn och verkställbarhet kan säkerställas.
- (18) I detta beslut erkänns de rättsligt bindande krav som anges i Brasiliens lagstiftning för OTC-derivatkontrakt som är tillämpliga vid tidpunkten för antagandet av detta beslut som likvärdiga. Kommissionen kommer i samarbete med Esma fortlopande övervaka utvecklingen av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för dessa OTC-derivatkontrakt och deras faktiska och konsekventa tillämpning vad gäller godkännande i tid, portföljkompression, portföljförlikning, värdering, tvistlösning och krav på marginalsäkerheter som tillämpas på OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart med avseende på vilka detta beslut har fattats. Kommissionen kan inom ramen för sin övervakning begära att Brasiliens centralbank och CVM lämnar information om utvecklingen på reglerings- och tillsynsområdet. Kommissionen får när som helst genomföra en särskild översyn om relevant utveckling gör det nödvändigt för kommissionen att ompröva den likvärdighetsförklaring som beviljas genom detta beslut. En sådan omprövning kan leda till att detta beslut upphävs, vilket skulle få till följd att motparterna automatiskt på nytt omfattas av alla krav i förordning (EU) nr 648/2012.

(19) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tillämpning av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Brasiliens rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för godkännande i tid, daglig värdering och portföljförlikning som tillämpas på transaktioner som regleras som OTC-derivat av Brasiliens centralbank (BCB) och kommission för värdepappersmarknaden (CVM) och som inte clearas via en central motpart anses vara likvärdiga med motsvarande krav i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012, om åtminstone en av motparterna i dessa transaktioner är en motpart som omfattas av reglerna vid tillämpning av Brasiliens krav på marginalsäkerheter.

Artikel 2

Vid tillämpning av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Brasiliens rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för utväxling av säkerheter som tillämpas på transaktioner som regleras som OTC-derivat av Brasiliens centralbank (BCB) och kommission för värdepappersmarknaden (CVM), med undantag för fysiskt avvecklade råvaruderivat men inte guldderivat, och som inte clearas via en central motpart anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012, om åtminstone en av motparterna i dessa transaktioner är en motpart som omfattas av reglerna vid tillämpning av Brasiliens krav på marginalsäkerheter.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 5 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/1104

av den 5 juli 2021

om erkännande av Kanadas rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som står under tillsyn av Office of the Superintendent of Financial Institutions som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.2, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i förordning (EU) nr 648/2012 föreskrivs en mekanism enligt vilken kommissionen har befogenhet att anta beslut om likvärdighet genom vilka ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang förklaras vara likvärdiga med de krav som fastställs i artiklarna 4, 9, 10 och 11 i förordning (EU) nr 648/2012, så att motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning och där minst en av motparterna är etablerad i det berörda tredjelandet anses uppfylla dessa krav om de uppfyller kraven i det berörda tredjelandets rättsliga ordning. Dessutom bidrar likvärdighetsförklaringen till det övergripande syftet med förordning (EU) nr 648/2012, nämligen att minska systemriskerna och förbättra derivatmarknadernas transparens genom att säkerställa en internationellt enhetlig tillämpning av de principer som överenskommits med tredjeländer och som fastställs i den förordningen.
- (2) Artikel 11.1, 11.2 och 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012, som kompletteras genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 ⁽²⁾ och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastställer unionens rättsliga krav när det gäller godkännande i tid av OTC-derivatkontraktets villkor, genomförande av portföljkompression och arrangemangen för portföljförlikning för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. Vidare fastställs i dessa bestämmelser värderings- och tvistlösningskyldigheter för dessa kontrakt (tekniker för reducering av operativ risk) samt skyldigheter i samband med utväxlingen av säkerheter (krav på marginalsäkerheter) mellan två motparter.
- (3) För att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga lagstiftning om tekniker för reducering av operativ risk och krav på marginalsäkerheter ska anses vara likvärdiga med unionens bör de konkreta resultaten av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen vara likvärdiga med unionens krav i artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012 och säkerställa ett skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det skydd som föreskrivs i artikel 83 i den förordningen. Dessutom måste likvärdiga rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang tillämpas effektivt på ett jämlikt och icke-snedvridande sätt i det tredjelandet. Likvärdighetsbedömningen omfattar därför en kontroll av att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang säkerställer att OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart och som ingås av minst en motpart som är etablerad i det tredjelandet inte exponerar de finansiella marknaderna inom unionen för en högre risknivå och följaktligen inte leder till en oacceptabelt stor systemrisk för unionen.

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (EUT L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 av den 4 oktober 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister med avseende på tekniska tillsynsstandarder för riskreduceringstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart (EUT L 340, 15.12.2016, s. 9).

- (4) Den 1 oktober 2013 mottog kommissionen Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens (Esma) tekniska råd om de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen i Kanada (*) avseende, bland annat, tekniker för reducering av operativ risk för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. I sina tekniska råd drog Esma slutsatsen att, eftersom Kanada fortfarande höll på att avsluta sitt regelverk för clearingskyldighet, icke-finansiella motparter och riskreduceringstekniker för handelstransaktioner som inte clearats, kunde inte Esma utföra en analys med slutsatser och ge tekniska råd på detta område.
- (5) Kommissionen har tagit hänsyn till Esmas tekniska råd och den regelutveckling som skett sedan dess. Föreliggande beslut grundar sig inte enbart på en jämförande analys av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga kraven i Kanada, utan även på en bedömning av resultatet av dessa krav och i vilken grad de är tillräckliga för att reducera riskerna med OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart på ett sätt som är likvärdigt med kraven i förordning (EU) nr 648/2012.
- (6) De rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen i Kanada för OTC-derivatkontrakt anges i riktlinje E-22 om krav på marginalsäkerheter för derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt och i riktlinje B-7 om sund praxis vid användning av derivat (tillsammans kallade *riktlinjerna*), vilka utfärdats av *Office of the Superintendent of Financial Institutions*, tillsynsmyndigheten för finansinstitut (OSFI). Om riktlinjerna åsidosätts kan detta leda till en omprövning av den auktorisation enligt vilken de enheter som omfattas av riktlinjerna bedriver sin verksamhet. OSFI utövar reglering och tillsyn av federalt reglerade finansinstitut i Kanada och är ansvarigt för att övervaka och kontrollera efterlevnaden av alla OSFI-riktlinjer. Federalt reglerade finansinstitut avser banker, utländska bankfilialer, bankholdingbolag, förvaltnings- och lånebolag, kooperativa banker, kooperativa detaljhandelsorganisationer, livförsäkringsbolag, egendoms- och olycksfallsförsäkringsbolag och försäkringsholdingbolag. I riktlinjerna fastställs minimistandarder för krav på marginalsäkerhet och andra krav på riskreduceringstekniker för transaktioner av derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt och som utförs av federalt reglerade finansinstitut. Riktlinje B-7 trädde i kraft i november 2014 medan riktlinje E-22 trädde i kraft i juni 2017 och vissa av dess krav omfattas av ett gradvist införande i enlighet med det internationella regelverket och anpassat till det befintliga gradvisa införandet i delegerade förordning (EU) 2016/2251.
- (7) De tekniker för reducering av operativ risk för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart, enligt vad som anges i riktlinje B-7, är fortsatt otillräckliga i förhållande till de skyldigheter som anges i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012 och delegerade förordning (EU) nr 149/2013 när det gäller villkor som ska godkännande i tid, portföljkompression, portföljförlikning och transaktionsvärdering. Detta beslut bör därför endast omfatta de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen när det gäller de tvistlösningsskyldigheter som föreskrivs i artikel 11.1 i förordning (EU) nr 648/2012 och i delegerade förordning (EU) nr 149/2013, samt de som rör krav på marginalsäkerheter i enlighet med artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 och i delegerad förordning (EU) 2016/2251.
- (8) När det gäller kraven på tvistlösning avseende OTC-derivat som inte clearas via en central motpart, innehåller Kanadas bestämmelser för OTC-derivat som ingår i riktlinje B-7 som är tillämpliga på federalt reglerade finansinstitut som omfattas av tillsynstegler liknande skyldigheter som de som föreskrivs i artikel 11.1 i förordning (EU) nr 648/2012. I synnerhet innehåller riktlinje B-7 särskilda bestämmelser avseende tvistlösning som är tillämpliga på OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart.
- (9) Vad gäller marginalsäkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart tillämpas de bestämmelser som anges i riktlinje E-22 för OTC-derivatkontrakt som definieras i enlighet med artikel 2.7 i förordning (EU) nr 648/2012, med undantag av fysiskt avvecklade valutaterminer och valutaswappar, vilka inte omfattas av de krav på marginalsäkerheter som föreskrivs i riktlinje E-22 och fysiskt avvecklade valutatransaktioner i samband med utväxling av kapitalbelopp genom valutaränteswappar, vilka undantas från kraven på initial marginalsäkerhet enligt riktlinje E-22, tillika med fysiskt avvecklade råvarutransaktioner som inte ingår i definitionen av ett derivat enligt riktlinje E-22. I enlighet med artiklarna 27, 30, 30a, 31 och 38 i delegerad förordning (EU) 2016/2251 undantas

(*) ESMA/2013/BS/1375, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Kanada, Final report, European Securities and Markets Authority*, 1 oktober 2013.

valutaswappar och valutaterminer, samt utväxling av kapitalbelopp genom valutaswappar, från kraven på initial marginalsäkerhet, medan derivat som är kopplade till säkerställda obligationer för risksäkringsändamål, vissa derivat i samband med värdepapperiseringar, derivat med motparter i tredjeland, där rättsligt bindande nettningsavtal eller arrangemang för säkerheter inte kan säkerställas, samt aktieterminer eller indexoptioner, gynnas av undantag från initial marginalsäkerhet och tilläggsmarginalsäkerheter. Detta beslut bör därför inte tillämpas på fysiskt avvecklade råvaruderivat.

- (10) Enligt riktlinje E-22 måste alla federalt reglerade finansinstitut som tillhör en konsoliderad grupp vars aggregerade teoretiska belopp vid månadsslutet för OTC-derivat vars clearing inte sker centralt för månaderna mars, april och maj under 2016 och varje år därefter överstiger 12 miljarder kanadensiska dollar (enheter som står under tillsyn) utväxla initiala marginalsäkerheter och tilläggsmarginalsäkerheter. Enligt riktlinje E-22 har Kanada antagit den internationellt överenskomna tidsplanen för det gradvisa införandet av initial marginalsäkerhet. Stater, centralbanker, offentliga organ, godtagbara multilaterala utvecklingsbanker, Banken för internationell betalningsutjämning och centrala motparter undantas från definitionen av "en enhet som omfattas av tillsyn". Dotterbolag som bedriver likviditets- och riskhanteringsverksamhet för en företagsgrupps dotterbolags räkning och vissa specialföretag undantas från definitionen av "enheter som omfattas av tillsyn". Detta beslut bör därför omfatta de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen avseende tvistlösning och utväxling av finansiella säkerheter tillämpliga på federalt reglerade finansinstitut som är enheter som omfattas av tillsyn (federalt reglerade finansinstitut som omfattas av tillsyn). I artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012 föreskrivs att samtliga motparter i en OTC-derivattransaktion som inte clearas via en central motpart ska utväxla tilläggsmarginalsäkerheter dagligen. Detta beslut bör därför vara avhängigt av utväxlingen av tilläggsmarginalsäkerhet för transaktioner som utförs med de federalt reglerade finansinstitut som omfattas av tillsyn.
- (11) Enligt riktlinje E-22 måste initial marginalsäkerhet och tilläggsmarginalsäkerhet beräknas och återopas inom två bankdagar efter en transaktion av ett derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt mellan ett federalt reglerat finansinstitut och en enhet som båda omfattas av tillsyn. Därefter måste marginalsäkerheterna beräknas och återopas dagligen. Marginalsäkerheter måste ställas eller mottas senast den andra bankdagen efter varje begäran om marginalsäkerheter. I artikel 12 i delegerad förordning (EU) 2016/2251 föreskrivs att samtliga motparter i en OTC-derivattransaktion som inte clearas via en central motpart ska utväxla tilläggsmarginalsäkerheter dagligen eller anpassa den marginalriskperiod som används för att beräkna initial marginalsäkerhet i enlighet därmed. Därför bör villkor fastställas med avseende på tilläggsmarginalsäkerheter.
- (12) I riktlinje E-22 föreskrivs också ett minsta sammanlagt transfereringsbelopp av initiala marginalsäkerheter och tilläggsmarginalsäkerheter på 750 000 kanadensiska dollar. Det minsta transfereringsbeloppet får inte överstiga 500 000 euro enligt artikel 25 i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Eftersom värdet på dessa valutor och det gemensamma målet bara skiljer sig marginellt, bör dessa belopp anses vara likvärdiga.
- (13) Vad gäller beräkningen av initial marginalsäkerhet gör riktlinje E-22, på ett sätt som liknar den schablonmetod för beräkning av initial marginalsäkerhet som anges i bilaga IV till delegerad förordning (EU) 2016/2251, det möjligt att använda en standardiserad modell som är likvärdig med den som anges i ovannämnda bilaga. Alternativt kan interna modeller eller tredjepartsmodeller användas för att beräkna initial marginalsäkerhet när dessa modeller uppfyller vissa krav som är likvärdiga med dem som anges i delegerad förordning (EU) 2016/2251. OSFI utvärderar de interna modellerna eller modellerna från tredje part mot fastställda kriterier för efterlevnad.
- (14) Kraven i riktlinje E-22 om godtagbara säkerheter och hur sådana säkerheter innehas och separeras är likvärdiga med de som föreskrivs i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Riktlinje E-22 innehåller en likvärdig förteckning över godtagbara säkerheter och fastställer i likhet med delegerad förordning (EU) 2016/2251 att säkerheter måste värderas dagligen. I riktlinjen fastställs vidare att den utväxlade initiala marginalsäkerheten måste hållas på ett sätt som säkerställer att den är omedelbart tillgänglig för den insamlade motparten i händelse av motpartens fallissemang och att den omfattas av arrangemang som skyddar den insamlade motparten i den mån det är möjligt i händelse av att den insamlade motparten går i konkurs.

- (15) Vad gäller skydd av tystnadsplikten omfattas information som innehas av OSFI av de bestämmelser som anges i paragraf 22 i lagen om *Office of the Superintendent of Financial Institutions* (OSFI-lagen), vilket säkerställer att all information om ett finansinstituts verksamhet eller angelägenheter, eller om personer som hanterar dessa frågor, som OSFI eller en person som agerar på OSFI:s uppdrag, är konfidentiella och ska behandlas konfidentiellt. OSFI, eller en person som agerar på OSFI:s uppdrag, omfattas också av lagen om sekretess, som skyddar personuppgifter som handhas av federala statliga institutioner, samt av offentlighetslagen, som ger rätt till tillgång till information i de register som kontrolleras av federala statliga institutioner. Därför ger paragraf 22 i OSFI-lagen, tillsammans med lagen om sekretess och offentlighetslagen, garantier för tystnadsplikt, inklusive skydd för affärshemligheter, som är likvärdiga med dem som anges i avdelning VIII i förordning (EU) nr 648/2012.
- (16) Slutligen, vad gäller effektiv federal tillsyn och effektivt verkställande av rättsliga arrangemang i Kanada har OSFI det primära ansvaret för att övervaka och kontrollera efterlevnaden av riktlinjerna. OSFI kan vidta en rad olika tillsynsåtgärder för att förhindra överträdelser av tillämpliga krav. Dessa åtgärder bör därför anses utgöra en faktisk tillämpning av relevanta rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang enligt riktlinjerna på ett jämlikt och icke snedvridande sätt för att säkerställa effektiv tillsyn och verkställbarhet som är likvärdig med de tillsyns- och verkställighetsarrangemang som finns tillgängliga i unionens regelverk.
- (17) I detta beslut erkänns de rättsligt bindande krav som anges i Kanadas lagstiftning för OTC-derivatkontrakt och som tillämpas vid tidpunkten för antagandet av detta beslut som likvärdiga. Kommissionen kommer i samarbete med Esma fortlöpande övervaka utvecklingen av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen för dessa OTC-derivatkontrakt och deras faktiska och konsekventa tillämpning vad gäller godkännande i tid av villkoren, portföljkompression, portföljförlikning, värdering, tvistlösning och krav på marginalsäkerheter som är tillämpliga på OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart med avseende på vilka detta beslut har fattats. Kommissionen kan som en del av sina övervakningsinsatser begära att OSFI tillhandahåller information om reglerings- och tillsynsutvecklingen. Kommissionen får när som helst genomföra en särskild översyn om relevant utveckling gör det nödvändigt för kommissionen att ompröva den likvärdighetsförklaring som beviljas genom detta beslut. En sådan omprövning kan leda till att detta beslut upphävs, vilket skulle få till följd att motparterna automatiskt på nytt omfattas av alla krav i förordning (EU) nr 648/2012.
- (18) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tillämpning av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Kanadas rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för tvistlösningsskyldigheter i riktlinje B-7 som tillämpas på derivattransaktioner vars clearing inte sker centralt och som regleras av OSFI anses vara likvärdiga med de krav som anges i artikel 11.1 i förordning (EU) nr 648/2012, om åtminstone en av motparterna i dessa transaktioner är etablerad i Kanada och är ett federalt reglerat finansinstitut som står under tillsyn enligt definitionen i riktlinje E-22.

Artikel 2

Vid tillämpning av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Kanadas rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för utväxling av säkerheter som tillämpas på derivattransaktioner vars clearing inte sker centralt och som regleras av OSFI, med undantag för fysiskt avvecklade råvaruderivat, anses vara likvärdiga med de krav i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 som specificeras ytterligare i delegerade förordning (EU) 2016/2251, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Minst en av motparterna i dessa transaktioner är etablerad i Kanada och omfattas av Kanadas krav på marginalsäkerhet.

- b) Transaktionernas värde uppdateras dagligen och, om det krävs att tilläggsmarginalsäkerheter lämnas enligt förordning (EU) nr 648/2012, ska tilläggsmarginalsäkerheterna utväxlas samma dag som de beräknas.

Genom undantag från led b gäller att om det har fastställts mellan motparterna att tilläggsmarginalsäkerheter inte konsekvent kan tillhandahållas samma dag som de beräknas ska Kanadas rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang också anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 om tilläggsmarginalsäkerheter tillhandahålls inom två bankdagar efter det att de har beräknats och den marginalriskperiod som används för att beräkna initial marginalsäkerhet anpassas i enlighet därmed.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 5 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/1105

av den 5 juli 2021

om erkännande av Singapores rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som står under tillsyn av Singapores penningpolitiska myndighet som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.2, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i förordning (EU) nr 648/2012 föreskrivs en mekanism enligt vilken kommissionen har befogenhet att anta beslut om likvärdighet genom vilka ett tredjelandets rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang förklaras vara likvärdiga med de krav som fastställs i artiklarna 4, 9, 10 och 11 i förordning (EU) nr 648/2012, så att motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning och där minst en av motparterna är etablerad i det berörda tredjelandet anses uppfylla dessa krav om de uppfyller kraven i det berörda tredjelandets rättsliga ordning. Dessutom bidrar likvärdighetsförklaringen till det övergripande syftet med förordning (EU) nr 648/2012, nämligen att minska systemriskerna och förbättra derivatmarknadernas transparens genom att säkerställa en internationellt enhetlig tillämpning av de principer som överenskommits med tredjeländer och som fastställs i ovan nämnda förordning.
- (2) I artikel 11.1, 11.2 och 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012, som kompletteras genom kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 ⁽²⁾ och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastställs unionens rättsliga krav när det gäller godkännande i tid av OTC-derivatkontraktets villkor, genomförande av portföljkompression och arrangemangen för portföljförlikning för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. Vidare fastställs i dessa bestämmelser de värderings- och tvistlösningsskyldigheter som är tillämpliga på dessa kontrakt (tekniker för reducering av operativ risk) samt skyldigheter i samband med utväxlingen av säkerheter (krav på marginalsäkerheter) mellan två motparter.
- (3) För att ett tredjelandets rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga ordning ska anses vara likvärdig med unionens vad gäller tekniker för reducering av operativ risk och krav på marginalsäkerheter bör de konkreta resultaten av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen vara likvärdiga med unionens krav, i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012, och säkerställa det skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det skydd som föreskrivs i artikel 83 i den förordningen. Dessutom måste likvärdiga rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang tillämpas effektivt på ett jämlikt och icke-snedvridande sätt i det tredjelandet. Likvärdighetsbedömningen omfattar därför en kontroll av att ett tredjelandets rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang säkerställer att OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart och som ingås av minst en motpart som är etablerad i det tredjelandet inte exponerar de finansiella marknaderna inom unionen för en högre risknivå och följaktligen inte leder till en oacceptabelt stor systemrisk för unionen.

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (EUT L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 av den 4 oktober 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister med avseende på tekniska tillsynsstandarder för riskreduceringstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart (EUT L 340, 15.12.2016, s. 9).

- (4) Föreliggande beslut grundar sig inte enbart på en jämförande analys av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga kraven i Singapore, utan även på en bedömning av resultatet av dessa krav och i vilken grad de är tillräckliga för att reducera de risker som OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart ger upphov till på ett sätt som är likvärdigt med resultatet av kraven i förordning (EU) nr 648/2012.
- (5) De rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen i Singapore för derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt anges i föreskrifter om värdepapper och terminer (licensiering och affärsmetoder), samt i riktlinjerna för riskreduceringskrav för derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt (*riktlinjer för riskreduceringskrav*) och i riktlinjerna för krav på marginalsäkerheter för derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt (*riktlinjer för krav på marginalsäkerheter*) av Singapores penningpolitiska myndighet (*Monetary Authority of Singapore, MAS*). Riktlinjerna för krav på marginalsäkerheter trädde i kraft den 1 mars 2017, medan riktlinjerna för riskreduceringskrav offentliggjordes i april 2019. MAS är Singapores centralbank och finansiella tillsynsmyndighet och utövar tillsyn över alla finansinstitut i Singapore, vilket inbegriper banker, investmentbanker, försäkringsbolag, kapitalmarknadsförmedlare, finansiella rådgivare och finansmarknadsinfrastrukturer. Myndigheten har juridisk behörighet över OTC-derivat i den mening som avses i artikel 2.7 i förordning (EU) nr 648/2012.
- (6) De tekniker för reduktion av operativ risk för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart, enligt vad som anges i artikel 54B i föreskrifterna om värdepapper och terminer (licensiering och affärsmetoder) i MAS riktlinjer för riskreduceringskrav och riktlinjer för krav på marginalsäkerheter är liknande de som anges i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012 och i delegerad förordning (EU) nr 149/2013 när det gäller godkännande i tid av villkoren, värdering av kontrakt, portföljkompression, portföljförlikning och tvistlösning.
- (7) När det gäller kraven på godkännande i tid av villkoren, portföljkompression, portföljförlikning, värdering och tvistlösning som är tillämpliga på OTC-derivat som inte clearas via en central motpart kan Singapores regler för OTC-derivat i MAS riktlinjer anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012. Om riktlinjerna åsidosätts kan detta leda till en omprövning av den auktorisation enligt vilken de enheter som omfattas av riktlinjerna bedriver sin verksamhet.
- (8) Singapores krav på marginalsäkerheter tillämpas på OTC-derivatkontrakt enligt definitionen i artikel 2.7 i förordning (EU) nr 648/2012, med undantag av fysiskt avvecklade valutaterminer och valutaswappar, fysiskt avvecklade valutatransaktioner i samband med utväxling av kapitalbelopp genom valutaränteswappar, fysiskt avvecklade råvaruderivat som ingåtts av affärsmässiga ändamål, derivat som inte clearats utan ett rättsligt bindande nettningsavtal, derivat som inte clearats utan rättsligt bindande arrangemang för säkerheter, aktieoptioner och aktieindexoptioner. Singapores marginalsäkerhetsregler föreskriver vidare ingen särskild behandling av strukturerade produkter, såsom säkerställda obligationer och värdepapperiseringar. Enligt villkoren i förordning (EU) nr 648/2012 och delegerad förordning (EU) 2016/2251 undantas valutaswappar och valutaterminer, samt utväxling av kapitalbelopp genom valutaswappar från kraven på initial marginalsäkerhet och bara derivat som är kopplade till säkerställda obligationer för risksäkringsändamål, derivat i samband med vissa värdepapperiseringar och derivat med motparter i tredjeland där rättsligt bindande nettningsavtal eller arrangemang för säkerheter inte kan säkerställas, samt aktieterminer eller indexoptioner, omfattas av undantag från krav på marginalsäkerheter. Detta beslut bör därför inte tillämpas på fysiskt avvecklade råvaruderivat som ingås av affärsmässiga ändamål.
- (9) Kraven på marginalsäkerhet som anges i riktlinjerna för krav på marginalsäkerheter tillämpas på personer som undantas från kravet på innehav av en licens för kapitalmarknadstjänster enligt paragraf 99.1a eller b i SFA ("enhet som står under MAS tillsyn"), som avser banker som licensierats enligt Singapores banklag och investmentbanker. Stater, centralbanker, offentliga organ, godkända multilaterala organ, organisationer eller enheter, Banken för internationell betalningsutjämning, Internationella valutafonden, Världsbanken och Europeiska banken för återuppbyggnad och utveckling undantas från utväxling av marginalsäkerheter enligt riktlinjerna. Definitionen av en "enhet som står under MAS tillsyn" utgör därför en undergrupp till definitionen av en "finansiell motpart" i förordning (EU) nr 648/2012. Detta beslut bör därför omfatta de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen avseende tekniker för reduktion av operativ risk och utväxling av finansiella säkerheter som är tillämpliga på enheter som står under MAS tillsyn.

- (10) En enhet som står under MAS tillsyn måste utväxla tilläggsmarginälsäkerheter om dess aggregerade teoretiska belopp vid månadsslutet för icke clearade derivatkontrakt för månaderna mars, april och maj under året överstiger 5 miljarder US-dollar eller om det är fråga om en transaktion med en enhet som står under MAS tillsyn vars aggregerade teoretiska belopp vid månadsslutet för icke clearade derivatkontrakt för månaderna mars, april och maj under året överstiger det tröskelvärdet. I förordning (EU) nr 648/2012 föreskrivs att samtliga motparter i en OTC-derivattransaktion som inte clearas via en central motpart ska utväxla tilläggsmarginälsäkerheter dagligen. Detta beslut bör därför vara avhängigt av utväxlingen av tilläggsmarginälsäkerheter vid transaktioner med enheter som står under MAS tillsyn som omfattas av Singapores marginälsäkerhetsregler.
- (11) Enligt riktlinjerna för krav på marginälsäkerheter bör utväxlingen av initiala marginälsäkerheter och tilläggsmarginälsäkerheter (tillsammans *krav på marginälsäkerheter*) äga rum inom standardavvecklingstiden för den relevanta typen av säkerheter men senast tre bankdagar från transaktionsdagen eller från den dag då marginälsäkerheterna ska beräknas på nytt. I förordning (EU) nr 648/2012 föreskrivs att samtliga motparter i en OTC-derivattransaktion som inte clearas via en central motpart dagligen ska utväxla tilläggsmarginälsäkerheter eller anpassa den marginalriskperiod som används för att beräkna initial marginälsäkerhet i enlighet därmed. Därför bör villkor fastställas med avseende på tilläggsmarginälsäkerheter.
- (12) I likhet med de krav som fastställs i delegerad förordning (EU) 2016/2251 måste, enligt riktlinjerna för krav på marginälsäkerheter, enheter som står under MAS tillsyn med ett aggregerat teoretiskt värde för icke clearade OTC-derivat, beräknad inom den konsoliderade gruppen och exklusive transaktioner inom gruppen, för månaderna mars, april och maj ett år före det år då beräkningen överstiger 13 miljarder US-dollar, utväxla initial marginälsäkerhet. Singapore har antagit den internationellt överenskomna tidsplanen för det gradvisa införandet av krav på initial marginälsäkerhet. I riktlinjerna om krav på marginälsäkerhet föreskrivs också ett minsta sammanlagt transfereringsbelopp av initiala marginälsäkerheter och tilläggsmarginälsäkerheter på 800 000 US-dollar. Tröskelvärdet i artikel 25 i delegerad förordning (EU) 2016/2251 är 500 000 euro. Eftersom värdet på dessa valutor endast skiljer sig marginellt bör dessa belopp anses vara likvärdiga.
- (13) På ett sätt som liknar den schablonmetod för beräkning av initial marginälsäkerhet som anges i bilaga IV till delegerad förordning (EU) 2016/2251 gör Singapores marginälsäkerhetsregler det möjligt att använda en standardiserad modell som är likvärdig med den som anges i ovannämnda bilaga. Alternativt får interna modeller eller modeller från tredje part användas för att beräkna initial marginälsäkerhet om dessa modeller innehåller vissa parametrar, bland annat minimikonfidensintervaller, minimimarginalriskperioder och vissa historiska data som omfattar perioder av stress. Innan motparterna använder sig av interna modeller eller tredjepartsmodeller eller gör ändringar i dessa måste de underrätta MAS och tillhandahålla alla relevant handlingar inbegripet modellmetod, specifikationer och valideringsrapporter för att visa att modellerna uppfyller kraven i riktlinjerna för krav på marginälsäkerheter.
- (14) Kraven i Singapores marginälsäkerhetsregler om godtagbara säkerheter och hur sådana säkerheter innehas och separeras kan anses vara likvärdiga med de krav som föreskrivs i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Singapores marginälsäkerhetsregler innehåller också en likvärdig förteckning över godtagbara säkerheter och kräver att de enheter som står under MAS tillsyn på ett rimligt sätt diversifierar de säkerheter som de samlar in, bland annat genom att begränsa värdepapper med låg likviditet för att undvika koncentration av säkerheter. Kraven i Singapores marginälsäkerhetsregler vad gäller värdering av säkerheter är jämförbara med de krav som anges i artikel 19 i delegerad förordning (EU) 2016/2251.
- (15) Vad gäller likvärdiga krav på tystnadsplikt i Singapore omfattas MAS anställda av bestämmelserna om tystnadsplikt i lagen om Singapores penningpolitiska myndighet (*MAS-lagen*), enligt vilka direktörer, tjänstemän, anställda, konsulter och företrädare för MAS inte får yppa information som de fått kännedom om i sin tjänsteutövning. I *MAS-lagen* föreskrivs därför garantier för tystnadsplikt, inklusive skydd av affärshemligheter som myndigheterna delar med tredjeparter, som är likvärdiga med dem som fastställs i avdelning VIII i förordning (EU) nr 648/2012. Därför bör *MAS-lagen* anses ge ett skydd för affärshemligheter som är likvärdigt med det skydd som garanteras genom förordning (EU) nr 648/2012.
- (16) Vad gäller effektiv tillsyn och effektivt verkställande av rättsliga arrangemang i Singapore har MAS slutligen det primära ansvaret för att övervaka och kontrollera efterlevnaden av riktlinjerna. MAS har befogenhet att vidta en rad olika tillsynsåtgärder för att stoppa varje överträdelse av de tillämpliga kraven, såsom varningsskrivelser, avsättande av direktörer, bestridande av tillsynsmyndighetens godkännande eller begränsningar som införts på verksamheten i de enheter som står under MAS tillsyn. Dessa åtgärder bör därför anses utgöra en faktisk tillämpning av de relevanta rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen i enlighet med Singapores regler för OTC-derivat på ett jämlikt och icke snedvridande sätt så att effektiv tillsyn och verkställbarhet kan säkerställas.

- (17) I detta beslut erkänns de rättsligt bindande krav som MAS har fastställt för OTC-derivatkontrakt och som tillämpas vid tidpunkten för antagandet av detta beslut som likvärdiga. Kommissionen kommer i samarbete med Esma fortlöpande övervaka utvecklingen av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen för dessa OTC-derivatkontrakt och deras faktiska och konsekventa tillämpning vad gäller godkännande i tid av villkoren, portföljkompensation, portföljförlikning, värdering, tvistlösning och krav på marginalsäkerheter som är tillämpliga på OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart med avseende på vilka detta beslut har fattats. Kommissionen kan som en del av sina övervakningsinsatser begära att MAS tillhandahåller information om reglerings- och tillsynsutvecklingen. Kommissionen får när som helst genomföra en särskild översyn om relevant utveckling gör det nödvändigt för kommissionen att ompröva den likvärdighetsförklaring som beviljas genom detta beslut. En sådan omprövning kan leda till att detta beslut upphävs, vilket skulle få till följd att motparterna automatiskt på nytt omfattas av alla krav i förordning (EU) nr 648/2012.
- (18) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tillämpning av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Singapores rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för orderavstämning, portföljkompensation, portföljförlikning, värderings- och tvistlösningsskyldigheter som tillämpas på transaktioner som regleras som OTC-derivat av Singapores penningpolitiska myndighet (MAS) och som inte clearas via en central motpart anses vara likvärdiga med motsvarande krav i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012, om åtminstone en av motparterna i dessa transaktioner är etablerad i Singapore och är en "enhet som står under MAS tillsyn" enligt definitionen i riktlinjerna för krav på marginalsäkerheter för OTC-derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt.

Artikel 2

Vid tillämpning av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Singapores rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang när det gäller utväxling av säkerheter som tillämpas på transaktioner som regleras som OTC-derivat av MAS och som inte clearas via en central motpart, med undantag av fysiskt avvecklade råvaruderivat som ingåtts av affärsmässiga ändamål, anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 om följande villkor är uppfyllda:

- a) Minst en av motparterna i dessa transaktioner är etablerad i Singapore och är en enhet som står under MAS tillsyn enligt definitionen i riktlinjerna för krav på marginalsäkerheter för Singapores OTC-derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt.
- b) Om det krävs att tilläggs marginalsäkerheter lämnas enligt förordning (EU) nr 648/2012 ska tilläggs marginalsäkerheter utväxlas samma dag som de beräknas.

Genom undantag från led b gäller att om det har fastställts mellan motparterna att tilläggs marginalsäkerheter inte konsekvent kan ställas samma dag som de beräknas ska Singapores rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang också anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 om tilläggs marginalsäkerheter utväxlas inom två bankdagar efter det att de har beräknats och den marginalriskperiod som används för att beräkna initial marginalsäkerhet anpassas i enlighet därmed.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 5 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/1106

av den 5 juli 2021

om erkännande av Australiens rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som står under tillsyn av Australiens tillsynsmyndighet som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.2, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i förordning (EU) nr 648/2012 föreskrivs en mekanism enligt vilken kommissionen har befogenhet att anta beslut om likvärdighet genom vilka ett tredjelandets rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang förklaras vara likvärdiga med de krav som fastställs i artiklarna 4, 9, 10 och 11 i förordning (EU) nr 648/2012, så att motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning och där minst en av motparterna är etablerad i det berörda tredjelandet anses uppfylla dessa krav om de uppfyller kraven i det berörda tredjelandets rättsliga ordning. Dessutom bidrar likvärdighetsförklaringen till det övergripande syftet med förordning (EU) nr 648/2012, nämligen att minska systemriskerna och förbättra derivatmarknadernas transparens genom att säkerställa en internationellt enhetlig tillämpning av de principer som överenskommits med tredjeländer och som fastställs i den förordningen.
- (2) Artikel 11.1, 11.2 och 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012, som kompletteras av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 ⁽²⁾ och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastställer unionens rättsliga krav vad gäller godkännande i tid av OTC-derivatkontraktets villkor, genomförande av portföljkompression och arrangemangen för portföljförlikning för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. Vidare fastställs i dessa bestämmelser värderings- och tvistlösningsskyldigheter som är tillämpliga på dessa kontrakt (tekniker för reducering av operativ risk) samt skyldigheter i samband med utväxlingen av säkerheter (krav på marginalsäkerheter) mellan två motparter.
- (3) För att ett tredjelandets rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga lagstiftning om tekniker för reducering av operativ risk och krav på marginalsäkerheter ska anses vara likvärdiga med unionens bör de konkreta resultaten av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen vara likvärdiga med unionens krav i artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012 och säkerställa ett skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det skydd som föreskrivs i artikel 83 i den förordningen. Dessutom måste likvärdiga rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang tillämpas effektivt på ett jämlikt och icke snedvridande sätt i det berörda tredjelandet. Likvärdighetsbedömningen omfattar därför en kontroll av att ett tredjelandets rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang säkerställer att OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart och som ingås av minst en motpart som är etablerad i det tredjelandet inte exponerar de finansiella marknaderna inom unionen för en högre risknivå och följaktligen inte leder till en oacceptabelt stor systemrisk för unionen.

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (EUT L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 av den 4 oktober 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister med avseende på tekniska tillsynsstandarder för riskreduceringstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart (EUT L 340, 15.12.2016, s. 9).

- (4) Den 1 oktober 2013 mottog kommissionen Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens (Esma) tekniska råd om de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen i Australien ^(*) avseende, bland annat, tekniker för reducering av operativ risk tillämpliga på OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. I sina tekniska råd konstaterade Esma att det inte fanns några rättsligt bindande krav vad gäller godkännande i tid av ett OTC-derivatkontrakts villkor, genomförandet av portföljkompression, arrangemangen för portföljförlikning, värdering av en portfölj eller på skyldigheten gällande tvistlösning eller utväxling av säkerheter mellan motparter i OTC-derivatkontrakt i Australien. Esma konstaterade också att det vid denna tidpunkt inte var möjligt att bedöma likvärdigheten mellan systemen när det gäller bilaterala krav på marginalsäkerheter, eftersom tekniska standarder som närmare anger reglerna för bilaterala krav på marginalsäkerheter i unionen ännu inte hade utarbetats.
- (5) Kommissionen har i sin bedömning tagit hänsyn till Esmas tekniska råd och den regelutveckling som har ägt rum sedan dess. Kommissionen har gjort en jämförande analys av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga krav som är tillämpliga i Australien. Den har också gjort en bedömning av resultatet av dessa krav och i vilken grad de är tillräckliga för att reducera de risker som uppkommer från OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart på ett sätt som anses likvärdigt med resultatet för de krav som anges i förordning (EU) nr 648/2012.
- (6) De rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen som är tillämpliga i Australien för transaktioner av OTC-derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt anges i den australiska tillsynsmyndighetens (*Australian Prudential Regulation Authority, APRA*) tillsynsstandard CPS 226, som antagits enligt paragraf 11AF i 1959 års banklag (*Banking Act*), paragraf 32 i 1973 års lag om allmän försäkring (*Insurance Act*), paragraf 230A i 1995 års lag om livförsäkring (*Life Insurance Act*) och paragraf 34C i 1993 års lag om industrins pensionskassa (tillsyn) (*SIS Act*). APRA har i uppdrag att säkerställa säkerhet och sundhet i finansinstitut som står under offentlig tillsyn så att de uppfyller sina finansiella åtaganden till insättare, försäkringstagare och fondmedlemmar inom ramen för ett stabilt, effektivt och konkurrenskraftigt finansiellt system. Tillsynsstandard CPS 226 kräver att en enhet som omfattas av dessa regler har tillräckliga krav på marginalsäkerhet och riskreduceringspraxis i relation till derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt. Den tillsynsstandard som tillämpas på institut inom banker, skadeförsäkring, livförsäkring och industrins pensionskassa, om inte annat följer av vissa tröskelvärden. Tillsynsstandard CPS 226 trädde i kraft den 1 mars 2017. Vissa av kraven omfattas av ett gradvist införande i enlighet med det internationella regelverket och är anpassat till det befintliga gradvisa införandet i delegerad förordning (EU) 2016/2251.
- (7) Tillsynsstandard CPS 226 tillämpas på derivat vars clearing inte sker centralt, med undantag av valutakontrakt med en löptid på mindre än tre dagar. Definitionen av derivat vars clearing inte sker centralt i tillsynsstandard CPS 226 är bredare än den för OTC-derivat som föreskrivs i artikel 2 i förordning (EU) nr 648/2012. I punkt 9g i tillsynsstandard CPS 226 definieras "derivat" antingen som ett derivat i den mening som anges i kapitel 7 i bolagslagen 2001 eller ett arrangemang som är ett termins-, options- eller swapkontrakt, eller en kombination av dessa, i relation till en eller flera råvaror. Likvärdighet bör därför erkännas vad gäller OTC-derivat som är föremål för krav på marginalsäkerhet enligt punkt 9g i tillsynsstandard CPS 226.
- (8) Tillsynsstandard CPS 226 tillämpas generellt på transaktioner med derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt mellan "enheter som står under APRA:s tillsyn" och "motparter som omfattas av reglerna". "Enheter som står under APRA:s tillsyn" är auktoriserade inlåningsinstitut, inklusive utländska godkända inlåningsinstitut och holdingbolag utan egen verksamhet som är godkända enligt banklagen, skadeförsäkringsgivare, inklusive försäkringsgivare i kategori C, holdingbolag utan egen verksamhet som är godkända enligt lagen om allmän försäkring och moderenheter i försäkringsbolag i nivå 2, livförsäkringsbolag inklusive försäkringsföreningar och utländska livförsäkringsbolag som kan komma i fråga och holdingbolag utan egen verksamhet som är registrerade enligt livförsäkringslagen och registrerbara pensionskassor enligt lagen om industrins pensionskassa. Definitionen av "motparter som omfattas av reglerna" motsvarar därför i stora drag definitionen av "finansiell motpart" i artikel 2.8 i förordning (EU) nr 648/2012, samtidigt som den på ett liknande sätt undantar specialföretag när transaktionen enbart utförs för risksäkringsändamål. Definitionen av "motparter som omfattas av reglerna" beaktar inte motpartens placering vad gäller jurisdiktion så länge det inte finns några tvivel på nettingavtalets verkställbarhet vid motpartens insolvens eller konkurs eller där säkerhetsarrangemang inte är ifrågasatta och är rättsligt bindande vid motpartens fallissemang.

(*) ESMA/2013/1373, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Australia*, European Securities and Markets Authority, 1 oktober 2013.

- (9) I enlighet med punkt 11 i tillsynsstandard CPS 226 är skyldigheter att utväxla tilläggsmarginalsäkerheter bara tillämpliga på motparter i en transaktion där beloppet för derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt för båda motparterna, på aggregerad och konsoliderad basis, överstiger ett tröskelvärde på 3 miljarder australiska dollar. Det finns inget sådant tröskelvärde i förordning (EU) nr 648/2012. Erkännande av likvärdighet bör därför vara avhängigt av utväxlingen av tilläggsmarginalsäkerheter mellan motparter som omfattas av artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012 och "enheter som står under APRA:s tillsyn".
- (10) Tillsynsstandard CPS 226 innehåller liknande skyldigheter som de som föreskrivs i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012 och i kapitel VIII i delegerad förordning (EU) nr 149/2013. I synnerhet innehåller punkterna 77–94 i den tillsynsstandarden särskilda detaljerade krav avseende godkännande i tid, portföljkompression, portföljförlikning, transaktionsvärdering och tvistlösning för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. Vad gäller godkännande i tid kan inte de krav som anges i tillsynsstandard CPS 226 anses vara likvärdiga, eftersom de kräver att transaktioner ska bekräftas först "så snart det är praktiskt möjligt", medan det i delegerad förordning (EU) nr 149/2013 fastställs en längsta tidsperiod under vilken transaktionen ska bekräftas. Vad gäller portföljförlikning kan inte de krav som anges i tillsynsstandard CPS 226 anses vara likvärdiga, eftersom den frekvens med vilken portföljen ska förlikas inte specificeras i tillsynsstandard CPS 226, medan den fastställs med exakthet i delegerad förordning (EU) nr 149/2013. Vad gäller tvistlösning kan inte de krav som anges i tillsynsstandard CPS 226 anses vara likvärdiga, eftersom tillsynsstandarden, tvärtemot delegerad förordning (EU) nr 149/2013, inte föreskriver ett särskilt förfarande för tvistlösning som inte kan lösas inom fem arbetsdagar. Vad gäller portföljkompression och transaktionsvärdering kan de krav som anges i tillsynsstandard CPS 226 anses vara likvärdiga med resultatet för de krav som anges i artiklarna 13 och 14 i delegerad förordning (EU) nr 149/2013.
- (11) När det gäller derivat vars clearing inte sker centralt som omfattas av tillsynsstandard CPS 226 bör de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang som är tillämpliga på "enheter som står under APRA:s tillsyn" därför anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012 när det gäller portföljkompression och transaktionsvärdering som är tillämpliga på OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en motpart.
- (12) Enligt tillsynsstandard CPS 226 måste tilläggsmarginalsäkerheter utväxlas, om inte annat följer av det tröskelvärde som anges i punkt 11 i den tillsynsstandarden, och initiala marginalsäkerheter måste ställas och samlas in för alla nya derivattransaktioner vars clearing inte sker centralt, med undantag för fysiskt avvecklade valutaterminer och valutaswappar mellan "enheter som står under APRA:s tillsyn" och en "motpart som omfattas av reglerna". APRA har antagit den internationellt överenskomna infasningen av kraven på initiala marginalsäkerheter, de tröskelvärden som används för infasningen uttryckta i australiska dollar bör anses vara likvärdiga med de tröskelvärden som avses i artikel 35 i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Liknande undantag för fysiskt avvecklade valutaterminer och valutaswappar och för aktieterminer och indexoptioner föreskrivs i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Detta beslut bör därför endast gälla OTC-derivatkontrakt som omfattas av marginalsäkerhetskrav enligt förordning (EU) nr 648/2012 och tillsynsstandard CPS 226.
- (13) I enlighet med tillsynsstandard CPS 226 ska tilläggsmarginalsäkerheter beräknas och ställas dagligen och avräkning av belopp för tilläggsmarginalsäkerheter ska göras utan dröjsmål. APRA har offentligt uttryckt sin förväntan att avräkning av tilläggsmarginalsäkerheter i praktiken bör göras på T+1-basis (där T är datum för begäran om marginalsäkerheter). En sådan tidsram för avräkningen är inte genomförbar under alla omständigheter på grund av exempelvis tidszoner och gränsöverskridande överväganden. Därför har APRA antagit principbaserade krav för avräkning av tilläggsmarginalsäkerheter utan dröjsmål för att nå ett resultat som överensstämmer med andra globala rättsliga krav om tidpunkten för avräkning av tilläggsmarginalsäkerheter. I artikel 12 i delegerad förordning (EU) 2016/2251 föreskrivs att samtliga motparter i en OTC-derivattransaktion som inte clearas via en central motpart ska utväxla tilläggsmarginalsäkerheter dagligen eller anpassa den marginalriskperiod som används för att beräkna initial marginalsäkerhet i enlighet därmed. De arrangemang som föreskrivs i tillsynsstandard CPS 226 avseende tilläggsmarginalsäkerhet bör enbart anses vara likvärdiga när dessa arrangemang når ett resultat som är likvärdigt med det som nås genom tillämpning av kraven i förordning (EU) nr 648/2012. Därför bör villkor i detta avseende fastställas.

- (14) I tillsynsstandard CPS 226 föreskrivs ett minsta sammanlagt transfereringsbelopp av initiala marginalsäkerheter och tilläggs marginalsäkerheter på 750 000 australiska dollar, medan det i artikel 25 i delegerad förordning (EU) 2016/2251 föreskrivs ett belopp på 500 000 euro. Med hänsyn till den marginella skillnaden i värdet mellan dessa belopp och det gemensamma målet för tillsynsstandard CPS 226 och delegerad förordning (EU) 2016/2251, bör dessa belopp anses vara likvärdiga.
- (15) Kraven i tillsynsstandard CPS 226 vad gäller beräkning av initial marginalsäkerhet ska anses vara likvärdiga med de krav som föreskrivs i delegerad förordning (EU) 2016/2251. På ett sätt som liknar den schablonmetod för beräkning av initial marginalsäkerhet som anges i bilaga IV till delegerad förordning (EU) 2016/2251 gör tillsynsstandard CPS 226 det möjligt att använda en schablonmodell som är likvärdig med den i bilaga IV. Alternativt får interna modeller eller modeller från tredje part enligt tillsynsstandard CPS 226 användas för att beräkna initial marginalsäkerhet om dessa modeller innehåller vissa parametrar som är likvärdiga med parametrarna i delegerad förordning (EU) 2016/2251, bland annat minimikonfidensintervaller, minimimarginalriskperioder och vissa historiska data som omfattar perioder av stress. "Enheter som står under APRA:s tillsyn" måste ansöka hos APRA om godkännande för att få använda interna modeller eller modeller från tredje part och säkerställa att en oberoende granskning av modellen görs innan ansökan om godkännande inges.
- (16) Kraven i tillsynsstandard CPS 226 om godtagbara säkerheter och hur sådana säkerheter innehas och separeras bör anses vara likvärdiga med de som föreskrivs i artikel 4 i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Tillsynsstandard CPS 226 innehåller en likvärdig förteckning över godtagbara säkerheter och en "enhet som står under APRA:s tillsyn" ska ha infört lämpliga kontroller för att säkerställa att de säkerheter som samlats in inte uppvisar en betydande korrelationsrisk eller betydande koncentrationsrisk. Koncentration bör bedömas på grundval av enskild emittent, typ av emittent och typ av tillgång. Regler för krav på marginalsäkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart som ingår i tillsynsstandard CPS 226 bör därför anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012.
- (17) Vad gäller krav på tystnadsplikt omfattas i Australien den information som APRA och andra myndigheter inom samväldet innehar av 1988 års lag om sekretess (*Privacy Act*). Vidare innehåller 1998 års APRA-lag (*APRA Act*) detaljerade sekretessklausuler som är tillämpliga på APRA och dess anställda. Enligt paragraf 56.2 i lagen om APRA gör sig tjänstemän och tidigare tjänstemän på den australiska tillsynsmyndigheten skyldiga till brott om de röjer "skyddad information" eller ett "skyddat dokument" till en person eller "till en domstol" (på annat sätt än i enlighet med APRA-lagen). Paragraf 70 i 1914 års strafflag (*Crimes Act*) är dessutom en sekretessklausul som är allmänt tillämplig på samväldets tjänstemän (det vill säga offentliganställda, inklusive APRA:s personal och tjänsteleverantörer). Den klausulen straffbelägger samväldets tjänstemän om de avslöjar några faktauppgifter eller dokument som de har kännedom om eller förfogar över i sin roll som tjänstemän och som de har till uppgift att inte röja. Tillsammans föreskrivs i lagen om sekretess, strafflagen och APRA-lagen garantier för tystnadsplikt, inklusive skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredjeparter, som bör anses vara likvärdiga med dem som fastställs i avdelning VIII i förordning (EU) nr 648/2012.
- (18) När det gäller effektiv tillsyn och effektivt verkställande av rättsliga arrangemang i Australien har APRA slutligen det primära ansvaret för att övervaka och kontrollera efterlevnaden av tillsynsstandard CPS 226. APRA kan vidta en lång rad tillsynsåtgärder och även inleda en formell undersökning av ett instituts verksamhet, ålägga villkor för ett instituts tillstånd eller utfärda direktiv rörande särskilda frågor, utse en lagstadgad chef, rättslig chef eller byte av förvaltare för att leda ett instituts verksamhet, vidta straffrättsliga åtgärder mot personer eller institut eller begära förelägganden. Dessa åtgärder bör därför anses utgöra en faktisk tillämpning av relevanta rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang enligt tillsynsstandard CPS 226 på ett jämlikt och icke snedvridande sätt och säkerställa effektiv tillsyn och verkställbarhet som är likvärdig med de tillsyns- och verkställighetsarrangemang som finns tillgängliga i unionens regelverk.
- (19) I detta beslut erkänns de rättsligt bindande krav som anges i Australiens lagstiftning för OTC-derivatkontrakt som är tillämpliga vid tidpunkten för antagandet av detta beslut som likvärdiga. Kommissionen kommer i samarbete med Esma fortlopande övervaka utvecklingen av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för dessa OTC-derivatkontrakt och deras faktiska och konsekventa tillämpning vad gäller godkännande i tid, portföljkompression, portföljförlikning, värdering, tvistlösning och krav på marginalsäkerheter som tillämpas på OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart med avseende på vilka detta beslut har fattats. Kommissionen kan inom ramen för sin övervakning begära att APRA lämnar information om utvecklingen på

reglerings- och tillsynsområdet. Kommissionen får när som helst genomföra en särskild översyn om relevant utveckling gör det nödvändigt för kommissionen att ompröva den likvärdighetsförklaring som beviljas genom detta beslut. En sådan omprövning kan leda till att detta beslut upphävs, vilket skulle få till följd att motparterna automatiskt på nytt omfattas av alla krav i förordning (EU) nr 648/2012.

(20) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tillämpningen av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Australiens rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för portföljkompression och transaktionsvärdering som tillämpas på derivatkontrakttransaktioner vars clearing inte sker centralt och som regleras av den australiska tillsynsmyndigheten (APRA) anses vara likvärdiga med motsvarande krav i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012, om åtminstone en av motparterna i dessa transaktioner är en "enhet som står under APRA:s tillsyn" enligt definitionen i tillsynsstandard CPS 226.

Artikel 2

Vid tillämpning av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Australiens rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för utväxling av säkerheter som tillämpas på derivatkontrakttransaktioner vars clearing inte sker centralt och som regleras av APRA anses vara likvärdiga med de krav som anges i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012, om följande villkor är uppfyllda:

- a) Minst en av motparterna i dessa transaktioner är en "enhet som står under APRA:s tillsyn" enligt definitionen i tillsynsstandard CPS 226.
- b) När det krävs att tilläggsmarginälsäkerhetskrav ska lämnas enligt förordning (EU) nr 648/2012 ska tilläggsmarginälsäkerheterna lämnas samma dag som de beräknas.

Genom undantag från led b gäller att om det har fastställts mellan motparterna att tilläggsmarginälsäkerheter inte konsekvent kan ställas samma dag som de beräknas ska Australiens rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang även anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012 om tilläggsmarginälsäkerheter tillhandahålls inom två bankdagar efter att de beräknats och den marginalriskperiod som används för att beräkna initial marginälsäkerhet anpassas i enlighet därmed.

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 5 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/1107

av den 5 juli 2021

om erkännande av Hongkongs rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som står under tillsyn av Hongkongs penningpolitiska myndighet som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.2, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i förordning (EU) nr 648/2012 föreskrivs en mekanism enligt vilken kommissionen har befogenhet att anta beslut om likvärdighet genom vilka ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang förklaras vara likvärdiga med de krav som fastställs i artiklarna 4, 9, 10 och 11 i förordning (EU) nr 648/2012, så att motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning och där minst en av motparterna är etablerad i det berörda tredjelandet anses uppfylla dessa krav om de uppfyller kraven i det berörda tredjelandets rättsliga ordning. Dessutom bidrar likvärdighetsförklaringen till det övergripande syftet med förordning (EU) nr 648/2012, nämligen att minska systemriskerna och förbättra derivatmarknadernas transparens genom att säkerställa en internationellt enhetlig tillämpning av de principer som överenskommits med tredjeländer och som fastställs i den förordningen.
- (2) Artikel 11.1, 11.2 och 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012, som kompletteras av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 ⁽²⁾ och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastställer unionens rättsliga krav vad gäller godkännande i tid av OTC-derivatkontraktets villkor, genomförande av portföljkompression och arrangemangen för portföljförlikning för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. Vidare fastställs i dessa bestämmelser värderings- och tvistlösningskyldigheter som är tillämpliga på dessa kontrakt (tekniker för reducering av operativ risk) samt skyldigheter i samband med utväxlingen av säkerheter (krav på marginalsäkerheter) mellan två motparter.
- (3) För att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga lagstiftning om tekniker för reducering av operativ risk och krav på marginalsäkerheter ska anses vara likvärdiga med unionens bör de konkreta resultaten av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen vara likvärdiga med unionens krav i artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012 och säkerställa ett skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det skydd som föreskrivs i artikel 83 i den förordningen. Dessutom måste likvärdiga rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang tillämpas effektivt på ett jämligt och icke-snedvridande sätt i det tredjelandet. Likvärdighetsbedömningen omfattar därför en kontroll av att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang säkerställer att OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart och som ingås av minst en motpart som är etablerad i det tredjelandet inte exponerar de finansiella marknaderna inom unionen för en högre risknivå och följaktligen inte leder till en oacceptabelt stor systemrisk för unionen.

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (EUT L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 av den 4 oktober 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister med avseende på tekniska tillsynsstandarder för riskreduceringstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart (EUT L 340, 15.12.2016, s. 9).

- (4) Den 1 oktober 2013 mottog kommissionen Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens (Esma) tekniska råd om de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen i Hongkong ⁽⁴⁾ avseende, bland annat, tekniker för reducering av operativ risk för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. I sina tekniska råd drog Esma slutsatsen att, eftersom Hongkong fortfarande höll på att avsluta sitt regelverk för clearingskyldighet, icke-finansiella motparter och riskreduceringstekniker för kontrakt som inte clearats, kunde inte Esma utföra en fullständig analys med slutsatser och ge tekniska råd i dessa frågor.
- (5) Kommissionen har tagit hänsyn till regelutvecklingen i Hongkong sedan 2013 och gjort en jämförande analys av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga krav som är tillämpliga i Hongkong. Den har också gjort en bedömning av resultatet av dessa krav och i vilken grad de är tillräckliga för att reducera risker från OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart och om de kan anses vara likvärdiga med resultatet i de relevanta krav som anges i förordning (EU) nr 648/2012.
- (6) De rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen för "auktoriserade institut" (enligt definitionen i paragraf 2.1 i bankförordningen, som består av banker med tillstånd, banker med begränsat tillstånd och bolag som tar emot insättningar) i Hongkong för transaktioner med derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt anges i modul CR-G-14 i *Supervisory Policy Manual* med titeln *Non-centrally Cleared OTC Derivatives Transactions – Margin and Other Risk Mitigation Standards (policymanualen)* från Hongkongs penningpolitiska myndighet (HKMA), som är en lagstadgad riktlinje som utfärdats enligt paragraf 7.3 i bankförordningen. Enligt bankförordningen är HKMA:s huvuduppgift att främja banksystemets allmänna stabilitet och effektiva funktion genom reglering av bankverksamhet och mottagande av insättningar, samt tillsyn av godkända institut och deras affärsverksamhet. Syftet med policymanualen är att ange de minimistandarder som HKMA förväntar sig att godkända institut ska anta i förhållande till krav på marginalsäkerheter och andra riskreduceringstekniker för transaktioner av OTC-derivat vars clearing inte sker centralt. Policymanualen offentliggjordes den 27 januari 2017 och uppdaterades sedan den 11 september 2020. Vissa av kraven omfattas av ett gradvist införande i enlighet med det internationella regelverket och är anpassat till det befintliga gradvisa införandet i delegerade förordning (EU) 2016/2251. Om kraven i den lagstadgade riktlinjen åsidosätts kan det leda till en omprövning av kriterierna för auktorisation enligt det sjunde tillägget till bankförordningen och den kan därmed, vad gäller resultatet av den lagstadgade riktlinjen, anses vara likvärdig med ett rättsligt krav i detta beslut.
- (7) Policymanualen tillämpas på derivat vars clearing inte sker centralt, med undantag av fysiskt avvecklade valutaterminer och valutaswappar, fysiskt avvecklade valutatransaktioner i samband med utväxling av kapitalbelopp genom valutaränteswappar, fysiskt avvecklade råvaruforwards och tills vidare, aktieoptioner som inte clearats centralt, korgoptioner och aktieindexoptioner. Vid tillämpning av policymanualen avser "derivat vars clearing inte sker centralt" en OTC-derivatprodukt (enligt definitionen i paragraf 1B, del 1 i tillägg 1 till förordningen om värdepapper och terminer) som inte clearas genom en central motpart (enligt definitionen i paragraf 2.1 i (kapital)reglerna för bankverksamhet). Definitionen av "derivat vars clearing inte sker centralt" bör anses vara likvärdig med den för OTC-derivat i förordning (EU) nr 648/2012. Detta beslut bör därför fattas med hänsyn till de arrangemang som tillämpas på OTC-derivat som omfattas av krav på marginalsäkerheter enligt policymanualen.
- (8) Policymanualen tillämpas generellt på transaktioner med derivat vars clearing inte sker centralt mellan godkända institut och "enheter som omfattas av tillsyn". Vid tillämpning av policymanualen avser "enheter som omfattas av tillsyn" finansiella motparter, betydande icke-finansiella motparter eller andra enheter som utsetts av HKMA, men utesluter stater, centralbanker, offentliga organ, multilaterala utvecklingsbanker och Banken för internationell betalningsutjämning. Enligt policymanualen avser "finansiell motpart" alla enheter för en ettårsperiod från den 1 september varje år till den 31 augusti påföljande år, om enheten själv eller den grupp som enheten tillhör har ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat vars clearing inte sker centralt som överstiger 15 miljarder Hongkongdollar och som har sin centrala verksamhet inom någon av följande verksamheter: Bankverksamhet, värdepappershandel, förvaltning av pensionsfonder, försäkringsverksamhet, penningöverförings- eller valutaväxlingstjänst, utlåning, värdepapperisering (utom var och i den mån som det relaterade specialföretaget ingår transaktioner av derivat vars clearing inte sker centralt enbart av risksäkringsändamål), portföljförvaltning (inklusive tillgångs- och fondförvaltning) och verksamheter som har samband med genomförandet av dessa verksamheter.

(4) ESMA/2013/BS/1369, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – Hongkong. Final report, European Securities and Markets Authority*, 1 oktober 2013.

Enligt policymanualen avser "betydande icke-finansiell motpart" alla enheter utom en finansiell motpart under en ettårsperiod från den 1 september varje år till den 31 augusti påföljande år, om enheten själv eller den grupp som enheten tillhör har ett aggregerat genomsnittligt teoretiskt belopp för derivat vars clearing inte sker centralt som överstiger 60 miljarder Hongkongdollar. Definitionen för "enheter som omfattas av tillsyn" motsvarar därför i stora drag definitionen av "finansiell motpart" i artikel 2.8 i förordning (EU) nr 648/2012, samtidigt som den på ett liknande sätt undantar specialföretag när transaktionen enbart utförs av risksäkringsändamål.

- (9) Policymanualen innehåller liknande skyldigheter som de som föreskrivs i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012 och i delegerad förordning (EU) nr 149/2013. I synnerhet innehåller kapitel 4 i policymanualen (riskreduceringsstandarder) särskilda krav när det gäller godkännande i tid, portföljkompression, portföljförlikning, transaktionsvärdering och tvistlösning som är tillämplig på OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart, som kan anses vara likvärdiga med kraven i unionsrätten.
- (10) I relation till derivat vars clearing inte sker centralt som omfattas av policymanualen bör de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang som tillämpas därför anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012 när det gäller godkännande i tid, portföljkompression, portföljförlikning, värdering och tvistlösning som är tillämpliga på OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart.
- (11) Enligt policymanualen måste tilläggsmarginalsäkerheter utväxlas och initial marginalsäkerhet måste ställas och samlas in för alla nya derivattransaktioner vars clearing inte sker centralt, med undantag av fysiskt avvecklade valutaterminer och valutaswappar, fysiskt avvecklade valutatransaktioner i samband med utväxling av kapitalbelopp, fysiskt avvecklade råvaruforwards och tills vidare, aktieoptioner som inte clearas centralt, korgoptioner och aktieindexoptioner mellan ett godkänt institut och en enhet som omfattas av tillsyn i enlighet med den internationellt överenskomna tidsplanen för det gradvisa införandet vars tröskelvärden uttryckta i Hongkongdollar bör kan anses vara likvärdiga med de krav som föreskrivs i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Liknande undantag för fysiskt avvecklade valutaterminer och valutaswappar och för aktieterminer och indexoptioner föreskrivs i artiklarna 37 och 38 i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Detta beslut bör därför endast gälla OTC-derivatkontrakt som omfattas av krav på marginalsäkerheter enligt förordning (EU) nr 648/2012 och policymanualen.
- (12) Enligt policymanualen ska tilläggsmarginalsäkerheter åberopas senast i slutet av följande bankdag och samlas in senast två bankdagar efter det att de har begärts. I fotnot 64 i policymanualen fastställs att om en tilläggsmarginalsäkerhet utväxlas mindre ofta än dagligen bör antalet dagar mellan insamlingen av tilläggsmarginalsäkerheter läggas till den tiodagar långa tidshorisont som används vid beräkningen av initial marginalsäkerhet enligt den interna modellen. Om tilläggsmarginalsäkerheter utväxlas med varierande frekvens mellan beräkningen av de initiala marginalsäkerhetsbeloppen bör antalet dagar som ska läggas till den tiodagar långa tidshorisonten vara det högsta antalet dagar mellan insamlingen av tilläggsmarginalsäkerheter inom denna period.
- (13) I policymanualen föreskrivs ett minsta sammanlagt transfereringsbelopp av initiala marginalsäkerheter och tilläggsmarginalsäkerheter på 3,75 miljoner Hongkongdollar, medan det i artikel 25 i delegerad förordning (EU) 2016/2251 föreskrivs ett belopp på 500 000 euro. Dessa belopp bör, med hänsyn till den marginella skillnaden i värdet på dessa belopp och de gemensamma målen för policymanualen och delegerad förordning (EU) 2016/2251, anses vara likvärdiga.
- (14) Kraven i policymanualen vad gäller beräkning av initial marginalsäkerhet bör anses vara likvärdiga med de krav som föreskrivs i delegerad förordning (EU) 2016/2251. På ett sätt som liknar den schablonmetod för beräkning av initial marginalsäkerhet som anges i bilaga IV till den delegerade förordningen (EU) 2016/2251 gör policymanualen det möjligt att använda en schablonmodell som är likvärdig med den i bilaga IV. Alternativt får interna modeller eller modeller från tredje part enligt policymanualen användas för att beräkna initial marginalsäkerhet om dessa modeller innehåller vissa parametrar som är likvärdiga med parametrarna i delegerad förordning (EU) 2016/2251, bland annat minimikonfidensintervaller, minimimarginalriskperioder och vissa historiska data som omfattar perioder av stress. Godkända institut måste ansöka om formellt godkännande från HKMA innan de använder sig av interna modeller eller tredjepartsmodeller (med undantag av en industriomfattande standardmodell för initial marginalsäkerhet som godkända institut kan använda efter att ha underrättat HKMA om avsikten med att göra detta och som HKMA gör en översyn av efter genomförandet).

- (15) Kraven i policymanualen om godtagbara säkerheter och hur sådana säkerheter innehas och separeras bör anses vara likvärdiga med de som föreskrivs i artikel 4 i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Policymanualen innehåller en likvärdig förteckning över godtagbar säkerhet och godkända institut ska ha infört lämpliga kontroller för att säkerställa att den säkerhet som samlats in inte uppvisar en betydande korrelationsrisk eller betydande koncentrationsrisk. Koncentration bör bedömas på grundval av enskild emittent, typ av emittent och typ av tillgång. Regler för krav på marginalsäkerheter för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart som ingår i policymanualen bör därför anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012.
- (16) När det gäller skyddsnivån för sekretessklausulerna måste chefen för HKMA:den verkställande direktören i Hongkongs monetära myndighet och de anställda i Hongkongs monetära myndighet följa reglerna i paragraf 120.1 i bankförordningen om att inte yppa vad som förekommit, och att bidra till att bevara tystnadsplikt, i samband med alla uppgifter om någon person som kan komma till deras kännedom vid utövandet av någon funktion enligt bankförordningen. Med förbehåll för undantag som tillåts får de inte meddela några sådana uppgifter till någon annan person (utom till den person som uppgifterna avser) och får inte tillåta en annan person att få tillgång till några uppgifter som de innehar, förvarar eller kontrollerar. En person som överträder något av dessa krav kan dömas till böter eller fängelse. I paragraf 120.1 i bankförordningen föreskrivs således sekretessklausuler, däribland skyddet av konfidentiell information som HKMA delar med (enligt tillämpliga rättsliga system för utbyte av information) med tredje parter, som bör anses vara likvärdiga med dem i avdelning VIII i förordning (EU) nr 648/2012.
- (17) Vad gäller effektiv tillsyn och effektivt verkställande av rättsliga arrangemang för transaktioner av derivatkontrakt vars clearing inte sker centralt i Hongkong, har HKMA det primära ansvaret för att övervaka och kontrollera efterlevnaden av policymanualen genom sina pågående riskbaserade tillsynsmetoder för godkända institut. De tillsynsåtgärder som HKMA kan vidta inbegriper att kräva att det godkända institut som berörs lämnar in en rapport enligt paragraf 59.2 i bankförordningen för att identifiera grundorsakerna till eventuella brister i ställande av marginalsäkerhet eller riskreduceringspraxis för framtida korrigerings- och utfärda direktiv enligt paragraf 52 i bankförordningen till ett godkänt institut i syfte att ställa krav på att det stärker sitt interna kontrollsystem. Hur ett godkänt institut följer policymanualen kommer att speglas i dess CAMEL-kreditvärdering och/eller vid bedömningen av översynsprocessen. Ett betydande åsidosättande av policymanualen kan leda till att HKMA genomför en översyn av om det godkända institutet uppfyller kraven i godkännandekriterierna i det sjunde tillägget till bankförordningen och om dess förvaltning är lämplig för dess uppgift. Vidare har HKMA, även om det inte används ofta, befogenhet att återkalla eller tillfälligt upphäva godkännandet av ett godkänt institut. Denna befogenhet föreskrivs i paragraferna 22.1, 24.1 och 25.1 i bankförordningen. Dessa bestämmelser bör anses utgöra en faktisk tillämpning av relevanta rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang enligt policymanualen på ett jämligt och icke snedvridande sätt och säkerställa effektiv tillsyn och verkställbarhet som är likvärdig med de tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang som finns tillgängliga i unionens regelverk.
- (18) I detta beslut erkänns som likvärdiga de rättsliga krav som anges i policymanualen som är tillämpliga för OTC-derivatkontrakt vid tidpunkten för antagandet av detta beslut. Kommissionen kommer i samarbete med Esma fortlöpande övervaka utvecklingen av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för dessa OTC-derivatkontrakt och deras faktiska och konsekventa tillämpning vad gäller godkännande i tid, portföljkompression, portföljförlikning, värdering, tvistlösning och krav på marginalsäkerheter som tillämpas på OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart med avseende på vilka detta beslut har fattats. Kommissionen kan inom ramen för sin övervakning begära att HKMA lämnar information om utvecklingen på reglerings- och tillsynsområdet. Kommissionen får när som helst genomföra en särskild översyn om relevant utveckling gör det nödvändigt för kommissionen att ompröva den likvärdighetsförklaring som beviljas genom detta beslut. En sådan omprövning kan leda till att detta beslut upphävs, vilket skulle få till följd att motparterna automatiskt på nytt omfattas av alla krav i förordning (EU) nr 648/2012.
- (19) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tillämpning av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Hongkongs rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för godkännande i tid, portföljkompression, portföljförlikning, värdering och tvistlösning som är tillämpliga på derivattransaktioner vars clearing inte sker centralt och som regleras av Hongkongs penningpolitiska myndighet (HKMA) anses vara likvärdiga med de krav som anges i artikel 11.1 och 11.2 den förordningen, om åtminstone en av motparterna i dessa transaktioner är ett godkänt institut enligt definitionen i paragraf 2.1 i bankförordningen och omfattas av de riskreduceringskrav som anges i modul CR-G-14 i Hongkongs penningpolitiska myndighets *Supervisory Policy Manual* med titeln *Non-centrally Cleared OTC Derivatives Transactions – Margin and Other Risk Mitigation Standards*.

Artikel 2

Vid tillämpning av med artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Hongkongs rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för utväxling av säkerheter som tillämpas på derivattransaktioner vars clearing inte sker centralt och som regleras av Hongkongs monetära myndighet (HKMA) anses vara likvärdiga med de krav som anges i artikel 11.3 i den förordningen,

Artikel 3

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 5 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

KOMMISSIONENS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2021/1108

av den 5 juli 2021

om erkännande av Förenata staternas rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för derivattransaktioner som övervakas av Board of Governors of the Federal Reserve System, Office of the Comptroller of the Currency, Federal Deposit Insurance Corporation, Farm Credit Administration och Federal Housing Finance Agency som likvärdiga med vissa krav i artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 av den 4 juli 2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.2, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 13 i förordning (EU) nr 648/2012 föreskrivs en mekanism enligt vilken kommissionen har befogenhet att anta beslut om likvärdighet genom vilka ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang förklaras vara likvärdiga med de krav som fastställs i artiklarna 4, 9, 10 och 11 i förordning (EU) nr 648/2012, så att motparter som ingår en transaktion som omfattas av denna förordning och där minst en av motparterna är etablerad i det berörda tredjelandet anses uppfylla dessa krav om de uppfyller kraven i det berörda tredjelandets rättsliga ordning. Dessutom bidrar likvärdighetsförklaringen till det övergripande syftet med förordning (EU) nr 648/2012, nämligen att minska systemriskerna och förbättra derivatmarknadernas transparens genom att säkerställa en internationellt enhetlig tillämpning av de principer som överenskommits med tredjeländer och som fastställs i den förordningen.
- (2) Artikel 11.1, 11.2 och 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012, som kompletteras av kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 ⁽²⁾ och kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 ⁽³⁾, fastställer unionens rättsliga krav vad gäller godkännande i tid av OTC-derivatkontraktets villkor, genomförande av portföljkompression och arrangemangen för portföljförlikning för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. Vidare fastställs i dessa bestämmelser värderings- och tvistlösningsskyldigheter som är tillämpliga på dessa kontrakt (tekniker för reducering av operativ risk) samt skyldigheter i samband med utväxlingen av säkerheter (krav på marginalsäkerheter) mellan två motparter.
- (3) För att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga lagstiftning om tekniker för reducering av operativ risk och krav på marginalsäkerheter ska anses vara likvärdiga med unionens bör de konkreta resultaten av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen vara likvärdiga med unionens krav i enlighet med artikel 11 i förordning (EU) nr 648/2012 och säkerställa ett skydd av tystnadsplikten som är likvärdigt med det skydd som föreskrivs i artikel 83 i den förordningen. Dessutom måste likvärdiga rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang tillämpas effektivt på ett jämligt och icke snedvridande sätt i det berörda

⁽¹⁾ EUT L 201, 27.7.2012, s. 1.

⁽²⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 149/2013 av den 19 december 2012 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 med avseende på tekniska standarder för tillsyn av indirekta clearingarrangemang, clearingkravet, det offentliga registret, tillträde till en handelsplats, icke-finansiella motparter och riskbegränsningstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart (EUT L 52, 23.2.2013, s. 11).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2016/2251 av den 4 oktober 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 om OTC-derivat, centrala motparter och transaktionsregister med avseende på tekniska tillsynsstandarder för riskreduceringstekniker för OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart (EUT L 340, 15.12.2016, s. 9).

tredjelandet. Likvärdighetsbedömningen omfattar därför en kontroll av att ett tredjelands rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang säkerställer att OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart och som ingås av minst en motpart som är etablerad i det tredjelandet inte exponerar de finansiella marknaderna inom unionen för en högre risknivå och följaktligen inte leder till en oacceptabelt stor systemrisk för unionen.

- (4) Den 1 september 2013 mottog kommissionen Europeiska värdepappers- och marknadsmyndighetens (Esma) tekniska råd om de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen i Förenta staterna (*) avseende, bland annat, tekniker för reducering av operativ risk för OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart. I sina tekniska råd fokuserade Esma emellertid på de regler som utfärdats av *Commodity Futures Trading Commission* (CFTC) och *Securities and Exchange Commission* (SEC) och behandlade inte de regler som är tillämpliga på motparter som regleras av *Board of Governors of the Federal Reserve System* (FRS), *Office of the Comptroller of the Currency* (OCC), *Federal Deposit Insurance Corporation* (FDIC), *Farm Credit Administration* (FCA) och *Federal Housing Finance Agency* (FHFA) (tillsammans kallade *Förenta staternas tillsynsmyndigheter*).
- (5) Kommissionen har tagit hänsyn till den regelutveckling som har ägt rum sedan den mottog Esmas tekniska råd. Föreliggande beslut grundar sig inte enbart på en jämförande analys av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga krav som är tillämpliga i Förenta staterna, utan även på en bedömning av resultatet av dessa krav och i vilken grad de är tillräckliga för att reducera de risker som dessa kontrakt ger upphov till på ett sätt som är likvärdigt med de krav som anges i förordning (EU) nr 648/2012.
- (6) De rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang som tillämpas i Förenta staterna för OTC-derivatkontrakt fastställs i avdelning VII i *Dodd Frank Wall Street Reform and Consumer Protection Act* (*Dodd-Frank-lagen*) och de särskilda genomföranderegler som antagits av Förenta staternas tillsynsmyndigheter.
- (7) Det finns inga regler i Dodd-Frank-lagen som är likvärdiga med de tekniker för reducering av operativa risker som är tillämpliga på OTC-derivat som inte clearas av en central motpart och Förenta staternas tillsynsmyndigheter har inte utfärdat några regler eller föreskrifter med likvärdiga krav. Detta beslut ska därför inte omfatta de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang som är tillämpliga på OTC-derivattransaktioner som ingås mellan en motpart som regleras av Förenta staternas tillsynsmyndigheter och en motpart etablerad i unionen som omfattas av de krav som anges i artikel 11.1 och 11.2 i förordning (EU) nr 648/2012 om godkännande i tid av villkor, portföljkompression, portföljförlikning, samt värderings- och tvistlösningskyldigheter.
- (8) I unionen omfattas i enlighet med artikel 11.3 OTC-derivatkontrakt som inte clearas av en central motpart av skyldigheten att utväxla säkerheter (krav på marginalsäkerheter). Enligt den regeln ska alla motparter utväxla tilläggsmarginalsäkerheter och över ett visst tröskelvärde även initiala marginalsäkerheter. I detta avseende måste varje motpart som regleras av en tillsynsmyndighet i Förenta staterna följa den regel som antagits av denna tillsynsmyndighet enligt avdelning 12 i *Code of Federal Regulation*, i del 45 (för OCC), 237 (för FRS), 349 (för FDIC), 624 (för FCA) samt 1221 (för FHFA) (tillsammans kallade *marginalsäkerhetsregeln för swappar*).
- (9) Marginalsäkerhetsregeln för swappar är tillämplig på swappar och värdepappersbaserade swappar som ingåtts mellan swappaktörer som omfattas av föreskrifterna och andra swappaktörer, finansiella slutanvändare med väsentlig swappexponering samt, i viss utsträckning, finansiella slutanvändare utan väsentlig swappexponering och andra motparter såsom stater, multilaterala utvecklingsbanker eller Banken för internationell betalningsutjämning. För att en enhet ska ha en väsentlig swappexponering måste denna enhet ha icke-clearade OTC-derivat till ett genomsnittligt dagligt aggregerat teoretiskt belopp under månaderna juni, juli och augusti under det föregående kalenderåret på över 8 miljarder US-dollar, medan motsvarande tröskelvärde i artikel 28 i delegerade förordning (EU) 2016/2251 är 8 miljarder euro. Det finns inte någon väsentlighetströskel i unionen för kravet på utväxling av tilläggsmarginalsäkerheter, utan detta tillämpas på alla motparter som omfattas av artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012. Minsta sammanlagda transfereringsbelopp vad gäller initiala marginalsäkerheter och tilläggsmarginalsäkerheter är enligt marginalsäkerhetsregeln för swappar 500 000 US-dollar, medan motsvarande krav i artikel 25 i delegerad förordning (EU) 2016/2251 är 500 000 euro. Med tanke på de begränsade effekterna av skillnaden i valuta bör dessa belopp anses vara likvärdiga.

(*) ESMA/2013/BS/1157, *Technical advice on third country regulatory equivalence under EMIR – US, Final report, European Securities and Markets Authority*, 1 september 2013.

- (10) Kraven i marginalsäkerhetsregeln för swappar tillämpas på "swappar" enligt definitionen i paragraf 721 i Dodd-Frank-lagen och "värdepappersbaserade swappar" enligt definitionen i avsnitt 761 i Dodd-Frank-lagen, och omfattar därmed nästan alla kontrakt som definieras som OTC-derivat i förordning (EU) nr 648/2012, med undantag för valutaterminer och valutaswappar, för vilka marginalsäkerhetsregeln för swappar inte anger några krav. Vidare föreskriver marginalsäkerhetsregeln för swappar inte någon särskild behandling av strukturerade produkter, såsom säkerställda obligationer och värdepapperiseringar. Inom unionen är valutaswappar och valutaterminer undantagna från kraven på initial marginalsäkerhet, och även derivat med anknytning till säkerställda obligationer för säkringsändamål får undantas från kraven på initial marginalsäkerhet. Föreliggande beslut bör därför endast gälla OTC-derivattransaktioner som omfattas av marginalsäkerhetskrav enligt både unionsrätten och marginalsäkerhetsregeln för swappar.
- (11) Kraven i marginalsäkerhetsregeln för swappar vad gäller beräkning av initial marginalsäkerhet är likvärdiga med de krav som föreskrivs i förordning (EU) nr 648/2012. I likhet med bilaga IV till delegerad förordning (EU) 2016/2251 tillåter marginalsäkerhetsregeln för swappar användning av en schablonmetod. Alternativt får interna modeller eller modeller från tredje part användas för denna beräkning om dessa modeller innehåller vissa parametrar, bland annat minimikonfidsintervaller, minimimarginalriskperioder och vissa historiska data som innefattar perioder av stress. Dessa modeller måste godkännas av relevant tillsynsmyndighet i Förenta staterna.
- (12) Kraven i marginalsäkerhetsregeln för swappar om godtagbara säkerheter och hur sådana säkerheter innehas och separeras är likvärdiga med de som föreskrivs i artikel 4 i delegerad förordning (EU) 2016/2251. Marginalsäkerhetsregeln för swappar innehåller en likvärdig förteckning över godtagbara säkerheter. Marginalsäkerhetsregeln för swappar bör därför anses vara likvärdig med de som föreskrivs i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012.
- (13) Vad gäller likvärdiga krav på tystnadsplikt omfattas i Förenta staterna den information som federala tillsynsmyndigheter innehar av lagen om sekretess och lagen om informationsfrihet (FOIA). Enligt lagen om informationsfrihet måste enskilda och organisationer i många fall vidta åtgärder för att säkerställa att lämnade uppgifter behandlas konfidentiellt. I lagen om sekretess och lagen om informationsfrihet föreskrivs därför garantier för tystnadsplikt, inklusive skydd för affärshemligheter som myndigheterna delar med tredje parter, som är likvärdiga med dem som fastställs i avdelning VIII i förordning (EU) nr 648/2012. Kraven i Förenta staterna bör anses ge ett skydd för affärshemligheter som är likvärdigt med det skydd som garanteras genom förordning (EU) nr 648/2012.
- (14) När det gäller effektiv tillsyn och effektivt verkställande av rättsliga arrangemang i Förenta staterna har tillsynsmyndigheterna i Förenta staterna slutligen omfattande utrednings- och övervakningsbefogenheter för att bedöma om swappaktörer som omfattas av föreskrifterna efterlever marginalsäkerhetsregeln för swappar. Tillsynsmyndigheterna i Förenta staterna kan vidta en rad olika tillsynsåtgärder för att förhindra alla överträdelser av tillämpliga krav. Dessutom föreskriver Förenta staternas rättsram civilrättsliga påföljder, inbegripet tillfälliga eller permanenta förelägganden eller förbud, böter samt straffrättsliga påföljder, för överträdelser av tillämpliga krav. Dessa åtgärder bör därför anses sörja för en effektiv tillämpning av relevanta rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang i Dodd-Frank-lagen, lagen om råvarubörser, värdepapperslagen, marginalsäkerhetsregeln för swappar, föreskrifter från Commodity Futures Trading Commission och Förenta staternas finansinspektion på ett jämligt och icke snedvridande sätt som säkerställer effektiv tillsyn och verkställbarhet.
- (15) I detta beslut erkänns som likvärdiga de rättsligt bindande krav som Förenta staternas tillsynsmyndigheter fastställt för OTC-derivatkontrakt som är tillämpliga vid tidpunkten för antagandet av detta beslut. Kommissionen kommer i samarbete med Esma fortlöpande övervaka utvecklingen av de rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemangen för dessa OTC-derivatkontrakt och deras faktiska och konsekventa tillämpning vad gäller godkännande i tid av villkoren, portföljkompensation, portföljförlikning, värdering, tvistlösning och krav på marginalsäkerheter som är tillämpliga på OTC-derivatkontrakt som inte clearas via en central motpart med avseende på vilka detta beslut har fattats. Kommissionen kan som en del av sina övervakningsinsatser begära att Förenta staternas tillsynsmyndigheter tillhandahåller information om reglerings- och tillsynsutvecklingen. Kommissionen får när som helst genomföra en särskild översyn om relevant utveckling gör det nödvändigt för kommissionen att ompröva den likvärdighetsförklaring som beviljas genom detta beslut. En sådan omprövning kan leda till att detta beslut upphävs, vilket skulle få till följd att motparterna automatiskt på nytt omfattas av alla krav i förordning (EU) nr 648/2012.

(16) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från Europeiska värdepapperskommittén.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Vid tillämpning av artikel 13.3 i förordning (EU) nr 648/2012 ska Förenta staternas rättsliga, tillsynsmässiga och verkställighetsmässiga arrangemang för utväxling av säkerheter som är tillämpliga på transaktioner som regleras som "swappar" enligt definitionen i paragraf 721 i Dodd-Frank-lagen eller "säkerhetsbaserade swappar" enligt definitionen i paragraf 761 i Dodd-Frank-lagen och som inte clearas av en central motpart anses vara likvärdiga med kraven i artikel 11.3 i förordning (EU) nr 648/2012, om minst en av motparterna i dessa transaktioner är etablerad i Förenta staterna och anses vara en swappaktör som omfattas av Förenta staternas tillsynsmyndigheter, *Board of Governors of the Federal Reserve System (FRS)*, *Office of the Comptroller of the Currency (OCC)*, *Federal Deposit Insurance Corporation (FDIC)*, *Farm Credit Administration (FCA)* eller *Federal Housing Finance Agency (FHFA)* och motparten omfattas av marginalsäkerhetsregeln för swappar i avdelning 12 i Code of Federal Regulations och i del 45 (för OCC), 237 (för FRS), 349 (för FDIC), 624 (för FCA) och 1221 (för FHFA) (tillsammans kallade *marginalsäkerhetsregeln för swappar*).

Artikel 2

Detta beslut träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 5 juli 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande

ISSN 1977-0820 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2628 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxembourg
LUXEMBURG

SV